

MARTIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 3

Handwritten signature or scribble in pencil.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SUMARUL :

<i>Studii :</i>	
Hippophaë rhamnoides I. pe litoralul românesc al Mării Negre	At. Haralamb și P. Crețoiu
<i>Referate — Comentarii :</i>	
Conducția hidroelectrică de lemn de pe valea „Bistra Mărului“	Vasile Magdaș
Valorificarea pădurilor supuse regimului silvic	Ing. Ion Moldovan-jr.
<i>Problemele zilei :</i>	
Personalul silvic subaltern	
Problema personalului silvic subaltern	Vasile Petrescu
Un minimum de îmbunătățire	Traian Heroiu
Recrutarea personalului silvic inferior	George Pavalaechi
Îngrijiri-vă de sănătatea subalteroilor	Vasile V. Vasiliu
Prezervarea personalului silvic inferior	N. Codru
Pentru cultura personalului silvic inferior	C. D. Chiriță
Personalul silvic subaltern	St. Bărbulescu
Răspunderea pădurarilor	Ioan Peș
Realități și sugestii la problema corpului silvic interior	Cezar Cristea
Personalul silvic subaltern	M. Rădulescu
Personalul silvic subaltern	N. Câmpean
Subalteranii !	Ion C. Sulea
<i>Insemnări :</i>	
Un leit-motiv	Horia Manole
Tisa pe M-telz Zăbava	I. Rătan
<i>Cronici :</i>	
Cuvântare finulă la al XIII-lea congres agricol	M. Drăcea
Congresul agricol	At. Haralamb
Contribuții bibliografice	Cezar Gr. Cristea
<i>Mercuriale :</i>	
Comunicat pentru presă	C. I. B.
Recenzii — Revista revistelor — Soc. «Progresul Silvic» — Informațiuni — Publicațiuni : decizii ministeriale	

SOMMAIRE :

<i>Etudes :</i>	
Hippophaë rhamnoides sur le littoral roumain de la Mer Noire	At. Haralamb et P. Crețoiu
<i>Rapports — Commentaires :</i>	
La conduite hydroélectrique en bois de la Vallée de Bistra Mărului	V. Magdaș
La mise en valeur des forêts soumises au régime forestier	Ion Moldovan-jr.
<i>Problèmes à l'ordre du jour :</i>	
Le problème du personnel subalterne	
Notices — Chroniques — Mercuriales — Révisions — Revue des revues — Soc. «Progresul Silvic» — Informations — Publications : décisions ministérielles.	

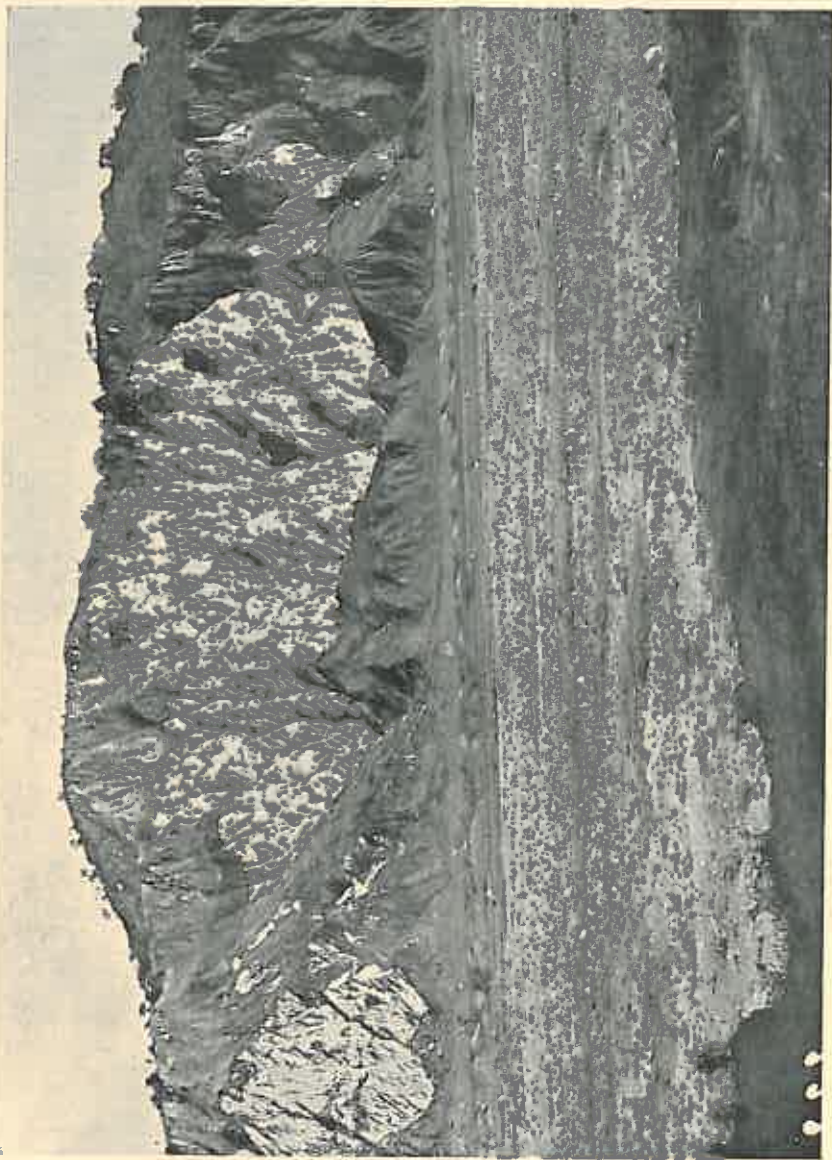
INHALT :

<i>Abhandlungen :</i>	
Hippophaë rhamnoides auf dem rumänischen Strandgebiet des Schwarzen Meeres	At. Haralamb und P. Crețoiu
<i>Mitteilungen :</i>	
Wasserleitung aus Holz im Valea Bistra Mărului	V. Magdaș
Nutzung der dem Forstregime unterstellten Wälder	Ion Moldovan-jr.
<i>Tagesfragen :</i>	
Das Problem des Forstschutzpersonals in der Staatsforstverwaltung	
Notizen — Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Verein «Progresul Silvic» — Nachrichten — Amtlichen Veröffentlichungen	

Cliseu A. Haralamb

*Asaltul vegetației forestiere pe creștele stâncoase ale muntelui Bratocea din masivul Ciucasului.
Assaut de la végétation forestière sur la crête de la montagne Bratocea, (Carpathes méridionales; Massif de Ciucas).
Forstliche vegetation fassfasst auf felsige Gebirge (Süd-Karpathen; Gebirge Ciucasu).*

Clujcu A. Haralamb

*Eroziune într'un masiv de sare la Săreni, pe valea Slănicului, Buzău.
Erosion dans un massif de sel (Carpathes méridionales, comm. Săreni, dép. Buzău).
Erosion eines Salzberges (Süd-Karpathen; Gemeinde Săreni; distrikt Buzău).*

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație forestieră.

HIPPOPHAË RHAMNOIDES L. PE LITORALUL ROMÂNESC AL MĂRII NEGRE.

de Ing. AT. HARALAMB și
P. CRETZOIU

Hippophaë rhamnoides, această specie xeromorphă, cunoscută la noi mai ales sub numele de *cățina albă*, are pe globul pământesc o foarte mare răspândire, optimul de adaptare ecologică și centrul de greutate al distribuției ei fiind în Asia Centrală. Acolo ea se găsește în mod precumpănitor în regiunea marilor sisteme muntoase și prelungirile lor; numai într'o mică măsură se întâlnește și pe coastele mărilor și lacurilor interioare¹⁾.

Față de imensa ei răspândire din Asia, distribuția ei în Europa formează o minusculă prelungire, găsindu-se aici într'o situație inversă, ocupând în special litoralul mărilor — pe nisipuri umede sau uscate — și numai în al doilea rând în zonele continentale, dealungul râurilor și al lacurilor.

Legătura ei cu Asia se face prin două fâșii: una pe litoralul nordic al mărilor Europei, începând din Sudul Angliei, Nordul Franței, Belgiei, Olandei, Germaniei, Danemarcei, Norvegia, Suedia și țările Baltice; a doua pornind din Spania și trecând prin Sudul Franței, Italia, Peninsula Balcanică, România, trecând apoi în Asia-Mică.

În România, distribuția ei se răstoarnă din nou, găsindu-se mult mai răspândită în regiunea dealurilor Munteniei și Moldovei și mai redusă pe litoralul mării.

1) G. Hegi: Illustrierte Flora von Mittel-Europa V, 2, pag. 732.

În cele ce vor urma, ne vom ocupa de distribuția acestei specii pe litoralul nostru marin, căutând apoi să desprindem utilitatea ei din punct de vedere forestier.

Litoralul Basarabiei. Ocupându-se de repartizarea speciilor forestiere în Basarabia, D-l Z. Przemetchi¹⁾, atunci când ajunge la partea care privește vegetația de pe nisipuri, ne arată că cele mai multe nisipuri sunt pe lângă gura Dunării și anume între Vâlcov și Jibrieni, unde se găsesc și niște dune mici cunoscute sub numele de „cucuihuri”. În ce privește vegetația lemnoasă a acestor nisipuri, D-sa menționează că în văile mici dintre dune apar și primii reprezentanți ai florei forestiere și anume: *Hippophaë rhamnoides* L., *Salix purpurea* L., *Salix repens* L., *Salix repens* var. *rosmarinifolia* L., *Prunus spinosa* L., *Tamarix Pallasii* Desf. și *Populus alba* L. sub formă de arbust.

După D-nii Prof. T. Săvulescu și T. Rayss, în Basarabia, *Hippophaë* este ceva mai răspândită, găsindu-se: la Vâlcov pe nisipurile numite „Cuciugur”, Jibrieni, spre cherhaneaua Neptun, până în dreptul Vâlcovului, pe cordonul litoral, la Zolocari pe nisipuri umede, la Catatea Albă spre Roșă în locurile nisipoase de pe malul limanului Nistrului²⁾.

Pentru litoralul Dobrogei este menționată de Brândză încă dela 1898, însă destul de vag: „în regiunea litoree și cu deosebire în Delta Dunării”³⁾.

Mai târziu, d-l P. Enculescu, ocupându-se de vegetația pădurii Letea din Delta Dunării, — pădure instalată pe un grind în formă triunghiulară cu vârful în brațul Chilia la Periprava și cu baza între satele Letea, Satul-Nou și Sviștofca, — precizează că între Satul-Nou (C. A. Rosetti) și Sviștofca, pădurea Letea se continuă „printr'un răriș de arbori și apoi prin întinse și dese mărăcinișuri de *Hippophaë rhamnoides* L., formând un pinten ce scoboară cu mult mai la Sud de baza indicată și care se oprește la malul Mării Negre, după ce însă și aceste din urmă mărăcinișuri au încetat mai jos de

1) Z. Przemetchi: Repartizarea speciilor forestiere din Basarabia. Rev. Păd. 1923, pag. 659—685.

2) Tr. Săvulescu și T. Rayss: Materiale pentru flora Basarabiei 1934, vol. III, pag. 182.

3) D. Brândză: Flora Dobrogei, 1887, pag. 364.

punctul zis la Cardon¹). Iar în altă parte (pag. 229), ocupându-se de vegetația arbustivă a hazmacurilor aceleași păduri, Letea, scrie:

„Mai rar și numai pe alocurea se mai asociază acestora: *Hippophaë rhamnoides L.*, *Tamarix gallica L.*, *Rhamnus frangula L.* și *Sambucus nigra L.* Primele două sunt destul de abundente pe nisipurile din partea de Nord a pădurii, dar mai ales în prelungirea din partea sa de Sud ce ajunge până la mare, unde ele constituiesc mă-răcinișuri și stufiguri întinse și foarte dese, ce au fixat în mare parte dunele de nisip. Ambii acești subarbuști, dar mai ales *Tamarix gallica L.*, scoboară până și în depresiunile cu slabă sărătură, cum se vede destul de bine în partea dela Est de Hasmacul-Mare”.

D-1 C. C. Georgescu studiind și d-sa vegetația pădurii Letea, căreia, între altele, vrea să-i stabilească origina speciilor forestiere, semnalează *Hippophaë* „pe drumul dela Satul Nou spre Sulina”²).

D-1 I. Prodan, în lucrarea sa asupra florei Dobrogei, ne informează că „dela Sulina și până la Cardoni se găsesc, lângă mare, foarte mult *Petasites tomentosus* și la unele locuri apar păduri întregi de *Hippophaë rhamnoides*”³).

În sfârșit, D-nii Panțu, Solacolu și D-na Paucă aduc noi contribuții, menționând-o: la Musurat în Delta Dunării pe malul mării, la Sf. Gheorghe în jud. Tulcea pe nisipurile de pe malul mării, unde s'ar găsi în mod frecvent și la Sulina spre Cardon, tot pe nisipurile marine⁴).

Din cele de mai sus rezultă că în Dobrogea sunt două stațiuni cu *Hippophaë*: cea dela Sf. Gheorghe menționată de Panțu și ceilalți doi coautori și aceea dela Letea. În cea din urmă, *Hippophaë* s'ar găsi, după cea mai mare parte a autorilor citați, la Sud de pădurea Letea, pe malul mării, având ca punct central de răspândire satul pescăresc numit Cardon, situat la 7¹/₂ km Sud-Est de comuna

1) P. Enculescu: Zonele de vegetație lemnoasă din România în raport cu condițiunile oro-hidrografice, climaterice, de sol și subsof. București, 1923, pag. 226.

2) C. C. Georgescu: Les forêts dans le delta du Danube. Communication présentée au congrès international d'agriculture à Bucarest, 1930, pag. 555.

3) I. Prodan: Die Flora der Dobrudscha und ein kurzer Überblick über die Flora der Meeresküste Rumäniens. Bucarest 1931, p. 36.

4) Z. Panțu, Th. Solacolu și Ana Paucă: Contribuțiuni la flora Deltei Dunării. Academia Română, Memoriile Secț. Științifice, Seria III. Tom. XI. Mem. 2, p. 39.

C. A. Rosetti (Satul Nou). Singur d-l P. Enculescu o mai menționează și la Nordul pădurii — deci spre Dunăre — pe nisipuri, unde ar fi destul de abundentă.

La Cardon, Hippophaë s'ar întinde atât la Nord cât și la Sud de sat: la Nord legându-se cu pintelul de arbori care se desprinde

Scara: 1/500.000.

din pădurea Letea, iar la Sud, după Enculescu, oprindu-se la puțină distanță de acest punct, fapt ce nu se precizează în Prodan și cu atât mai puțin în Brândză.

Ar mai fi localitatea Musurat, semnalată de Panțu, Solacolu și Paucă, despre care ni se spune că se găsește în Deltă. Cercetând harta Statului Major al Armatei, la scara 1/100.000 (ridicare 1880—

1883 ediția 1912) se poate găsi punctul „Mosorali”, indicând sub acest nume un mic cap la 3 km la Nord de Cardon, în apropiere de el fiind situate și niște cherhanale numite la fel. Dacă acest punct este tot una cu „Musurat”, însemnează că putem să-l înglobăm tot în stațiunea Cardon.

Din stațiunile amintite mai sus pentru întreg litoralul Mării Negre, noi am putut vedea două: cea dintre Vâlcov și Jibrieni și aceea dela Cardon¹⁾.

Hippophaë rhamnoides pe litoralul Mării Negre, la Cardon.

La Cardon am ajuns pornind din comuna C. A. Rosetti pe drumul dela Sud-Est de limba de nisip sburător care se întinde — paralel cu pintelul de arbori amintit de d-l P. Enculescu — din capul comunei menționate, până la mare, la Cardon. Aci am văzut porțiunea dela Sud de satul Cardon. În acest punct, *Hippophaë* s'a instalat, la mică distanță de mare, uneori depărtarea nefiind mai mare de 2—3 m, pe nisipuri uscate nestabile. *Hippophaë* formează desișuri de nepătruns, atingând înălțimi de 2—3 m și grosimi până pe la 6—7 cm. Fructifică abundant. Se pretinde că înainte cu 40 de ani, în acest punct nu era *Hippophaë* și că ea a venit singură. În

1) La 6—8 August 1936.

aceiași timp, se mai afirmă că pe măsură ce înaintează, fixând nisipurile, în urmă se usucă, lăsând terenul înierbat ¹⁾.

În afară de *Hippophaë*, în locurile mai goale ale acestor nisipuri sau acolo unde printre *Hippophaë* poate pătrunde ceva lumină, se mai găsesc și următoarele specii erbacee, caracteristice terenurilor aride: *Centaurea arenaria* M. B., *Euphorbia Seguieriana* Neck. (syn. *Euph. Gerardiana* Jacq.), *Medicago falcata* L. var. *romanica* (Prod.) Hay., *Linum austriacum* L. și *Verbascum lychnitis* L., toate cu tulpini înalte până pe la 60 cm și rădăcini ce pătrund adânc în nisip. Acestea mai trebuie adăugat *Eryngium maritimum* L. cu frunzele sale late și țepoase, caracteristic acestor dune maritime. Dintre toate, este de remarcat preponderența exemplarelor de *Euphorbia*.

Între limba de nisip uscat fixată de *Hippophaë* și mare, există o mică pajiște plană, umidă și stabilă, constituită din următoarele specii (caracteristice de litoral): *Xanthium orientale* L., *Pycneus flavescens* (L.) Rchb., *Samolus valerandi* L., *Sonchus asper* (L.) Hill., *Centaureum pulchellum* (Sw.) Druce forma *subcurtum* (Wittr.) Ronn., *Polypogon monspeliensis* Desf., *Cynodon dactylon* (L.) Pers., *Juncus articulatus* L. (*J. lamprocarpus* Ehrh.), *Triglochin palustre* L., *Teucrium chamaedrys* L., *Teucrium scordioides* Schreb., *Trifolium fragiferum* L., *Plantago maritima* L., *Plantago lanceolata* var. *eriophora* Hoffm. et Link (= var. *lanuginosa* Koch.), *Plantago major* L., var. *intermedia* (Gilib.) Beck. Din toate acestea, *Xanthium orientale* L., *Pycneus flavescens* (L.) Rchb. și *Verbascum lychnitis* L. (amintit pentru nisipul fixat cu *Hippophaë*), după cunoștința noastră, nu au mai fost semnalate până azi pentru Delta Dunării; iar *Samolus valerandi* L. se cunoaște numai din foarte puține locuri.

Plantele acestei pajiști, în opoziție cu cele de pe nisipul uscat fixat de *Hippophaë*, sunt de talie mărunță.

În afară de cele de mai sus, mai semnalăm prezența unei tufe de *Hippophaë* pe drumul care duce dela C. A. Rosetti spre Periprava în marginea de Sud a pădurii Letea. După spusele pădurarilor în funcțiune, această tufă nu este venită acolo pe cale naturală, ci a fost plantată. Cândva, personalul de pază al pădurii, voind să delimiteze precis limita pădurii și să pună barieră de nepătruns

1) Declarație făcută de pădurarul Ion Răhău de 53 ani, domiciliat în comuna C. A. Rosetti.

vitelor locuitorilor din satele învecinate, a tras o brazdă sub care a semănat bace de Hippophaë, din care nu a ieșit nimic. Această nereușită este explicabilă, căci semănăturile de bace nu dau rezultate pozitive.

La cea de a doua stațiune, pe care am vizitat-o și anume cea dintre Vâlcov și Jibreni, am ajuns, venind dela Vâlcov pe mare.

Limba de nisip sburător dela Sud-Vest de pîntenul pădurii Letea care coboară până la Cardon. În dreptul Satului C. A. Rosetti. În fund, o parte din acest pînten. În stînga, o gospodărie amenințată de acest nisip.

Între cele două localități, dealungul mării se întinde o fâșie de nisip nestabil, formînd dunele mici numite — de doi din autorii citați — „cucuihuri”, „cugiuguri”. Aici fâșia de nisip maritim este mai lată decît la Cardon, dunele formîndu-se la vreo 40—50 m depărtare de marginea apei și ne mai prezentînd o pajiște.

Pe nisipul albicios și plin de cochilii se găsesc presărate următoarele specii ierboase: *Tournefortia arguzia* R. et Sch.; *Salsola Kali* L. var. *crassifolia* Rchb, *Xanthium spinosum* L. var. *euspinosum* Bitter f. *typicum* Widder, *Crepis rhoeadifolia* M. B., *Picris hieracioides* L., *Syrenia cana* (Pill. et Mitt.) Săvul. et Rayss, *Polypo-*

gon monspeliensis P. B., *Cynodon dactylon* (L.) P. B., *Elymus sabulosum* M. B., *Euphorbia Seguieriana* Neck. (Syn. *Euph. Gerardiana* Jacq.), *Euphorbia peplis* L. var. *erythrocaulos* Delph., *Trifolium fragiferum* L., *Medicago falcata* L. var. *romanica* (Prod.) Hay., *Linum austriacum* L., *Plantago maritima* L., *Pl. indica* L., *Asperula seutlosa* Boiss., *Linaria genistifolia* Mill., *Eryngium maritimum* L. Toate aceste specii au rădăcini puternice, întinzându-se atât lateral cât și în profunzime.

Pe linia cuciugurilor se găsește și *Hippophaë*, care nu se mai prezintă în masiv strâns ca la Cardon și nici cu înălțimile de acolo. Datorită sistemului său radicular, *Hippophaë* s'a instalat temeinic, întinzându-se, prin drajoni, în lături. În afară de *Hippophaë* n'am mai găsit însă nici un alt reprezentant al vegetației lemnoase.

Ocupându-ne de prezența *Hippophaë*-i pe litoralul nostru marin ne-am gândit să semnalăm utilitatea pe care ar putea-o avea pentru fixarea acestor nisipuri sburătoare, atât de supărătoare uneori pentru om. Delta este azi o regiune umanizată și nu puține sunt părțile unde se simte deja nevoia intervenției noastre pentru stăvilirea acestor nisipuri. Ne mărginim să amintim aci limba de nisip sburător care se întinde dela C. A. Rosetti până la Cardon, dăunând ambele aceste localități, culturile și terenul de pășune al vitelor locuitorilor din partea locului. Mai curând sau mai târziu vom fi chemați să fixăm și chiar să punem în valoare aceste terenuri. *Hippophaë*, acest pionier al pădurii, cu însușirile sale bine cunoscute¹⁾, ne este indicată aici de natură drept una dintre speciile care poate fi utilizată la stabilizarea acestor nisipuri, cu șanse sigure de reușită.

Hippophaë rhamnoides auf dem rumänischen Strandgebiet des Schwarzen Meeres

Hippophaë rhamnoides sur le littoral roumain de la Mer Noire.

On rencontre, en Roumanie, *Hippophaë rhamnoides* surtout dans la région des collines souscarpathiques de la Valachie et de la Moldavie.

Moins fréquente sur le littoral roumain de la Mer Noire, toutefois on y trouve cette espèce dans la partie du Nord. L'article qui précède après l'énumération des stations signalées jusqu'à présent par divers auteurs, s'occupe particulièrement des deux d'entre elles, qui ont été visitées spécialement.

Il faut relever la remarque des auteurs sur l'utilité de cette espèce pour les travaux de fixation du sable mouvant du littoral.

1) A se vedea și At. Haralamb: Specii de tranziție în lucrările de fixarea terenurilor degradate, Rev. Păd. No. 3/1936.

REFERATE - COMENTARII

CONDUCTA HIDRAULICĂ DE LEMN DE PE VALEA „BISTRA MĂRULUI“

de VASILE MAGDAȘ
Ing. șef silvic

La marginea pădurii de munte, aproape neobservate, aleargă grăbite, prin iarbă, trei firicele de apă, ciripindu-și în limba lor povești tainice. De la un loc se unesc într'o vână mai groasă, care sărind peste pietre și lespezi, face gălăgie pe sub bolta pădurii, până

Fig. No. 1. — Barajul plin cu apă.

se întâlnește rând pe rând cu alte surate gălcevitoare și formează împreună pârâul de munte zgomotos, săltăreț, zburdalnic „Bistra Mărului“. Crește mereu, îndoindu-și snopii de apă peste margini de prăpastii, prăbușindu-se în cascade cu zgomot de moară.. care întăriț de ecoul codrului devine asurzitor... Stâncile cu aspect de cetăți

medievale în ruină, umbrite de molizi și brazi, formează locul de refugiu al caprelor negre.

Pe câte o asemenea stâncă incremenită, gata par că să sară în apă, apare sus pe vârful vedeta caprelor negre care face serviciul de pază scrutând cu ochii fulgerători întreaga regiune. Ce minunat își profilează pe cer capul mândru cu coarnezle îndoite înapoi! Își încoarneză gâtul în partea de unde i se pare că simte ceva suspect... și când simte pericolul, flueră și dispore cu salturi lungi din stâncă în stâncă, mântuindu-și cârdul întreg. Pe asemenea stâncă uneori

Fig. No. 2. — Barajul; în dreapta, grătarul pe unde intră apa în bazinul «deversorului» și înaintează spre gura conductei.

Fig. No. 3. — În fund, grătarul prin care intră apa în «bălaur».

braconierul improvizează un balcon camuflat din găteje... vedeta abia a pus piciorul și... prăpastia este adâncă... iar braconierul atât de sălbatec la inimă și atât de mișel.

Dar Bistra, pe încetul, se descătusează de strâmtoarea munților și pe cursul mediu, se mai liniștește, împingându-și mai încet valurile cu coamele inspumate în spre comuna Mărul... Încă nu a ieșit dintre păduri, și la vre-o 5 Km. înaintea acestei comune dela poalele muntelui ajunge iarăși la o mică strâmtoare. În acest loc a răpit-o pentru o bună distanță civilizația și industria modernă turnându-î în cale un baraj de beton armat și forțând-o să între în sclavia unei conducte hidraulice. Pe albia naturală nu mai rămân decât niște zdrențe de apă, ce se târăsc la vale pitite printre pietre.

Pentru țara noastră, această conductă hidraulică este o noutate de oarece este construită din lemn. Așa fiind merită s'o facem cunoscută, fiindcă este pentru întâiași dată când molidul și bradul intră în serviciul producției de energie electrică, la noi.

Uvrajele hidroelectrice de pe valea Bistrei-Mărului jud. Severin au fost instalate de uzinele Titan-Nadrag-Calan pentru sporirea forței motrice, necesară atelierelor și turnătoriei de fier din Comuna Ferdinand.

Barajul de captarea Bistrei Mărului are o capacitate de aprox.

Fig. No. 4. — Conducta pleacă dela baraj.

Fig. No. 5. — «Bălaurul» la origine, se vede în fund, dreapta, deversorul barajului.

14.000 m³ de apă. De la aceasta pornește conducta cam paralel cu Bistra pe malul drept pe o coastă păduroasă, urmând sever adaptarea la cutele terenului: scoboară pantele păraelor, se înconvoaie trecând deacurmezișul lor, apoi se ridică pe coasta din față îndoindu-se după creasta dealului, continuându-și astfel drumul 5.300 metri până la castelul de apă, — construcție cilindrică din beton armat cuprinzând 800 m³ apă — unde se termină aproape de marginea comunei Mărul. Din depărtare, această conductă s'ar părea un miropod uriaș cu picioare scurte lipite de pântec la câte 4 m. distanță, ce-și târește corpul cilindric ferecat în inele de fier, formând în planul vertical de înaintare mai multe ridicături și scoborîturi. Aspectul acesta de șarpe gigantic l'a sesizat mai nimerit' poporul din Mărul. care i-a dat poreclă de „bălaur“.

Caracteristicile tehnice ale acestui-i „bălaur” sunt următoarele: este construit din $\frac{2}{3}$ părți scânduri de brad și din $\frac{1}{3}$ scânduri de molid, amândouă esențele de o calitate superioară, cu inele anuale de 2—3 m/m, adică pe cât posibil inele cât mai înguste. Materialul cu cât mai puține noduri, a fost adus din pădurile Moldovei (putea să fie luat și din ocolul nostru, însă acolo în Moldova își avea Societatea păduri în exploatare). Construcția se putea face și numai dintr'o singură esență. S'a întrebuițat și molid și brad pentrucă lipsea materialul disponibil numai dintr'o singură specie.

Fig. No. 6. — «Bălaurul».

Secțiunea transversală a conductei are un diametru interior de 1550 m/m. E formată din 30—36 doage sau scânduri profilate cu lambă și uluc, cari au fost apoi strânse în inele de fer cu șuruburi (se văd pe fotografie).

Pentru a se da o mai mare consistență și soliditate construcției, scândurile lungi de 2—3—4 m. și late de 15—20 cm. s'au îmbinat în așa fel încât să nu formeze cu capetele lor un corp separabil, sau mai precis, să nu se întâlnească cu capetele pe aceeași secțiune transversală spre a forma un cerc; ci au fost prevăzute la un cap cu o lamă de fier iar la alt cap cu creștătură, în care să intre fierul (lama) celei următoare. În sens longitudinal, scândurile se petrec una peste cealaltă, formând astfel o încălețare durabilă și rezistentă la presiunea apei din interior.

Distanța între inelele de fer — de 5/16" — variază în raport

cu presiunea apei din interiorul conductei. La plecarea conductei de la baraj, distanța între inele este de 250 m/m iar pe măsură ce ne apropiem de castelul de apă, distanța între inele devine tot mai mică scăzând până la 50 m/m.

Conducta este așezată pe capre de ibrad din 4 în 4 m. iar caprele sunt fixate pe traverse de stejar, astfel că nu este nevoie de fundații de beton sau de piatră decât în cazuri foarte rari, la vre-o trecere mai forțată peste vre-un obstacol, trâpă sau pârâu mai prăpăstios.

Fig. No. 7. — Așezarea centralei electrice la vale de castelul de apă.

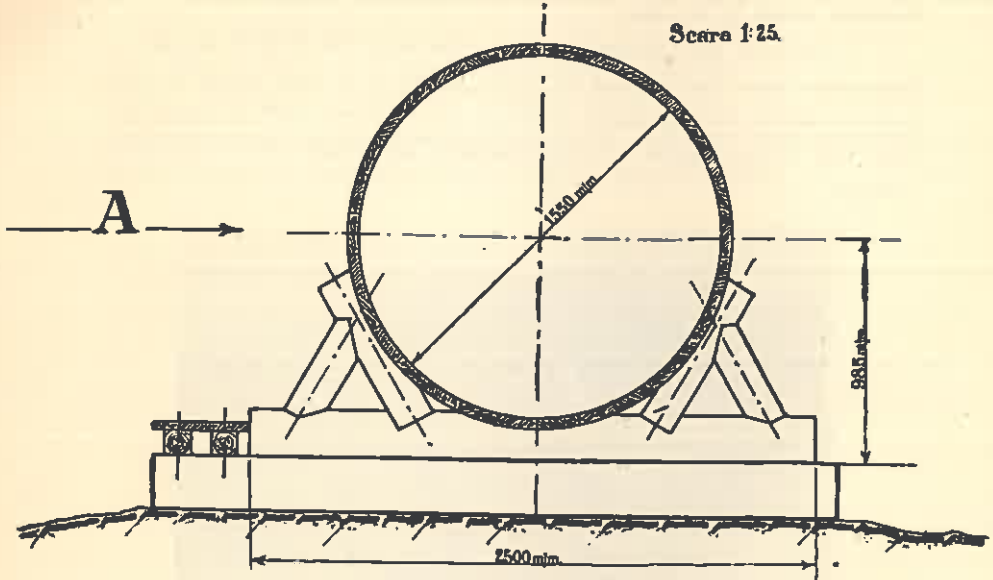
O condițiune esențială în ce privește durabilitatea conductei este faptul că ea trebuie să fie în permanență umplută în întregime cu apă, care având o presiune de 0,5—3,5 atmosfere, pătrunde în țesătura lemnului, conservându-l pentru un timp îndelungat. Se garantează, că conducta — care pe dinafară este vopsită cu un carbo-lineum special — va avea o durată de 30—35 ani. Din același motiv s'a ales grosimea pereților numai de 50 m/m, deoarece la o grosime mai mare, pătrunderea apei în lemn nu va mai fi atât de efectivă până la straturile exterioare, ca la grosimea de 50 m/m.

Conducta este prevăzută cu ventile de aerisire automate, cari permit intrarea aerului la golire și ieșirea aerului la umplerea conductei; precum și cu vane de golire în punctele cele mai adânci ne-

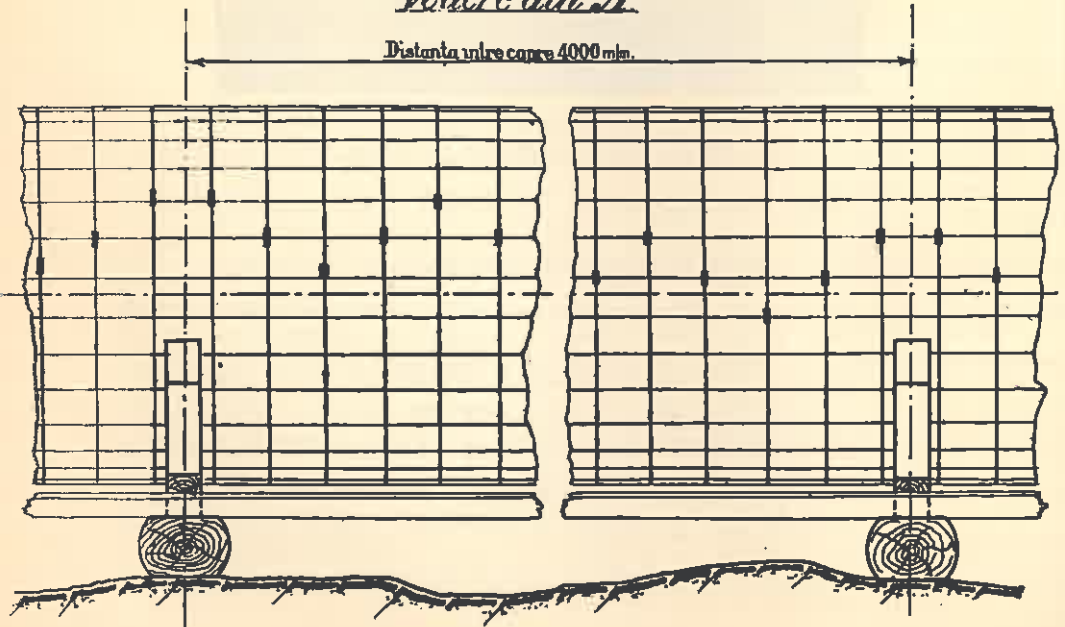
Conductă hidraulică

Secțiune transversală

Scara 1:25.

Vedere din A

Distanța între capete 4000 m/m.

cesare curățirii nisipului ce se depune în acele locuri, precum și pentru golirea conductei.

Acest „bălaur” construit din lemn, fiind întotdeauna plin cu apă în circulație, prezintă aceeași siguranță în contra gerului ca și o conductă de fier sau din beton armat. Avantajul cel mai mare este, pe lângă un preț mult mai redus, insensibilitatea conductei de lemn față de mișcările solului, construcția simplă, montarea rapidă și relativ simplă.

Din fotografie se vede așezarea centralei electrice la vale de castelul de apă. Este la un nivel de 94 m. sub coroana barajului, poate produce cu un debit de 4—7 m³ pe secundă în total 4.000 H.P. În prima etapă s'a instalat o turbină sistem Francis-Spiral pentru un debit de aprox. 3 m³ de apă pe secundă care acționează un generator trifazic de 3.000 volți. Acest curent după transformarea lui la o tensiune de 30.000 volți este transportat peste munte și vrăo două sate pe distanță de 11 km. la Uzina

Fig. No. 8. — Așezarea centralei electrice la vale de castelul de apă.

Ferdinand și deservește acolo motoarele uzinei. Urzeala conductorilor de aramă este montată pe creștetele pilonilor principali construiți din fier, însă sunt și numeroși stâlpi intermediari de brad (din cari trăznetul doboară uneori câte trei-patru în serie).

Asemenea conducte hidraulice cu un diametru mai mic și cu o lungime mai scurtă există în Suedia și în Austria și sunt foarte numeroase în Statele Unite, pe când la noi, până în prezent, acesta, de pe Valea Bistrei Mărului, este unicul „bălaur”...

Notă: Datele tehnice ale «bălaurului» le-am luat la fața locului pe când era în construcție în vara trecută și le-am verificat cu inginerul constructor A. Lévy conducătorul lucrărilor hidroelectrice dela Uzina Ferdinand.

Toate construcțiile au fost executate de specialiști streini, cu mâna de lucru a locuitorilor dela poala muntelui.

Wasserleitung aus Holz im Valea Bistra Mărului.

La conduite hydroélectrique en bois de la Vallée de „Bistra Mărului“.

Pour procurer l'énergie nécessaire à ses ateliers, les usines Titan Nadrag Calan ont capté les eaux de la vallée de Bistra Mărului, en les conduisant jusqu'à l'usine située à une distance de 5.300 m., par une conduite en bois de sapin ($\frac{2}{3}$) et d'épicéa ($\frac{1}{3}$).

Le bois a été choisi de la meilleure qualité, d'une structure uniforme et débité dans des douves dont les dimensions sont: long. 2—3—4 m. larg. 15—20 cm, grosseur: 50 m/m.

La conduite a un diamètre de 1500 m/m. On a utilisé des douves de diverses longueurs afin que leurs bouts ne se trouvent pas dans la même section transversale.

La conduite est liée par des anneaux en fer (5/16"), fixés à une distance variable et en rapport avec la pression intérieure de l'eau: 250 m/m près du barrage et 50 m/m dans l'approximité du château d'eau.

La construction est montée de 4 en 4 mètres sur des supports en bois de sapin, reposant à leur tour sur des traverses en bois de chêne.

La pierre et le béton n'ont pas été utilisés qu'assez rarement et dans des endroits difficiles à passer.

L'extérieur est enduit de carbolineum. Des dispositifs automatiques assurent l'aération et l'évacuation de l'eau en vue du nettoyage.

On compte sur une durée de la conduite de 30—50 ans.

VALORIFICAREA PĂDURILOR SUPUSE REGIMULUI SILVIC

de Ing. ION MOLDOVAN-JUNIOR

În decursul timpurilor, metodele tehnice pentru determinarea volumului materialului lemnos din pădurile puse în vânzare au suferit continue schimbări, au evoluat din an în an în spre un sistem unic, generalizat, în anii din preajma războiului mondial, la toate pădurile supuse regimului silvic.

Această metodă standardizată preconiza inventarierea, după posibilitate, a întregului masiv fir cu fir sau, în cazuri excepționale, a unei părți de cel puțin 10% din el cu piețe de cubaj. În ambele cazuri, arborii inventariați erau fără excepție numerotați cu ciocanul numerizator și trecuți în carnet cu numărul și grosimea lor, astfel încât oricine și oricând se putea convinge despre felul cum s'a făcut măsurătoarea. Având la îndemână acest carnet, verificarea lucrărilor din partea agentului de control era reală operă de colaborare la întocmirea actelor de estimăție, fiind în măsură a-și face o idee clară despre exactitatea datelor luate pe teren și, implicit, despre gradul de eventuala refacere a întregii lucrări, prin majorări sau scăderi exprimate în procente echivalente cu abaterile constatate cu ocaziunea verificării la diametre și alte date.

În lipsa numerotării, verificarea devine iluzorie și de puțină valoare, — considerând, că este nevoită a se restrânge la operațiunile de birou fără posibilitate de a controla lucrările făcute pe teren, — iar inventarierea rămâne la discreția personalului silvic inferior, întrucât șeful de ocol nu poate fi de față la toate lucrările, fiind reținut de multiplele sale ocupațiuni de birou, cari nu-i permit să lipsească din reședință pe mai multe zile sau chiar săptămâni, adică pe durata câte unei lucrări întregi de stimăție. Dacă însă șeful de

ocol nu poate însuși să execute lucrările de inventariere, le poate controla în caz de numerotare având destule puncte de orientare asupra felului cum au fost executate și fiind în situația de a dispune refacerea sau în caz de nevoie chiar anularea integrală sau parțială a lor. La rândul lui, agentul de control este pus în posesia unor elemente de bază din cari poate trage concluzia asupra valorii însăși a lucrării, procedând în consecință și punând în aplicare fără șovăire și fără dibuiri întreaga sa experiență și cunoștințele practice dobândite în îndelungata sa carieră.

Fără numerotarea arborilor inventariați nu ne putem imagina o lucrare, care se poate încadra în trecuta și actuala organizație a serviciului silvic bazat pe principiul — dealtfel foarte normal și just — al controlului și verificărilor. De asemeni, nu putem concepe o acceptabilă determinare de volum a pădurilor, ce urmează a fi puse în vânzare, fără doborîre de arbori medii, fiindcă numai arborii medii doborîți din masivul care formează obiectul lucrărilor de estimare, întrunesc însușirilor caracteristice ale masivului și sunt expresia fidelă a tuturor condițiilor de vegetație. La calcularea arborilor medii considerăm suficiente 4 clase de grosimi; pentru pădurile de munte, este preferabil a doborî din una și aceeași grosime mai multe exemplare de arbori medii, repartizați pe porțiuni de păduri cu creșteri diferite, decât a înmulți numărul claselor de grosimi. În astfel de păduri este indicat a alege un arbore la partea de jos a pantei, unul la mijloc, iar al treilea în spre creastă și vom constata apreciable deosebiri în volum datorite mai ales înălțimilor și lungimilor.

Nu avem intenția de a intra în amănunte ci de a accentua — ceea ce dealtfel cu toții o știm sau ar trebui s'o știm, — că aceasta este metoda de cubaj prin a cărei aplicare, la determinarea volumului arboretelor, ne apropiem mai mult de realitate. Cu toate acestea, prea puțini șefi de ocoale îi dau cuvenita atenție; în majoritatea cazurilor se pun în aplicare cele mai felurite și bizare metode de cubaj, cari, toate, rămân, în ceea ce privește precizia, cu mult în urma celei preconizate de noi, apropiindu-se mai degrabă de exactitatea determinărilor expeditivă. Aproape la toate se poate constata un exces de zel pentru măsurarea înălțimii arborilor și întrebuițarea tarifelor de cubaj. La determinarea înălțimilor se întrebuițează fel de fel de dendrometre — de preferință Cristen, — cu cari se mă-

soară mii de arbori făcându-se curbe de înălțimi pentru fiecare categorie de diametre, cu intercalări, corecturi și compensări și se uită că oricât de exacte ar fi aceste date, întrebuintarea tarifelor generale de cubaj anihilează orice stăruință și bunăvoință de a obține rezultate cât de cât acceptabile. Aceasta cu atât mai puțin cu cât suntem în situația de a ne folosi de prea puține tarife de cubaj locale fiind nevoiți a recurge la cele generale, cari în majoritatea cazurilor sunt de proveniență germană întocmite pentru arborete crescute în alte condiții de vegetație cu arbori de alte lungimi, alte forme, diferite de ale noastre.

Sub acest raport, se pot vedea proiecte de punere în valoare întocmite cu multă pricepere și înțelegere, în cari se găsesc lămurite, până în cele mai mici detalii, toate problemele chestiunii, cu o mulțime de tabele ale arborilor inventariați pe parcele și piețe de cubaj, cu situații de înălțimi măsurate la fața locului pe categorii de diametre, cu ajutorul cărora se întocmesc curbele de înălțimi cu calcularea și derivarea judiciară a rentei, împărțirea materialului lemnos în sortimente cu aplicarea diferitelor procedee descrise în dendrometrie, etc. Ce folos însă dacă însuși metoda de cubaj întrebuintată este caracterizată printr'un mai mare procent de erori și nu ne poate da rezultatele scontate? Uneori se doboară arbori medii, se măsoară pe secțiuni însă cu coajă pentru scăderea căreia se lasă drum liber erorilor inerente aprecierilor, care pot foarte ușor varia cu 1—2%, câtă vreme dacă coaja ar fi fost îndepărtată numai la punctele de tangență ale brațului compasului aceste erori erau eliminate.

Alteori se calculează arborii medii, se și doboară, nu însă pentru a li se lua datele pentru determinare de volum, ci — de necrezut — pentru a li se lua înălțimile în vederea întrebuintării tarifelor de cubaj. Foarte adesea se manifestă o inexplicabilă antipatie față de operații cu arbori medii, datorită poate necesității, că lucrările trebuiesc întrerupte pentru un scurt răstimp necesar calculelor și apoi reluate pe teren sau probabil faptului că cheltuelile lucrărilor sunt mai mari.

În ambele cazuri nu poate fi vorba decât de un neînsemnat sacrificiu, care trebuie făcut în interesul unui rezultat neasemănat mai bun decât cubajul cu tarife unde sunt atâtea elemente bazate pe

aprecieri, considerate ca tot atâtea izvoare de erori, cari influențează rezultatul ce-l urmărim.

Nici chiar alegerea arborilor medii nu prezintă greutate însoportabile; se cere doar puțină osteneală pentru a nu ne opri la primul arbore întâlnit în cale fie că e pipernicit, cu defecte și dominat. fie că este dominant și prea viguros, ci a-l abandona cu oarecare resemnare căutând altul care întrunește mai bine media tuturor însușirilor caracteristice ale arboretului.

De aceea, este greu de înțeles de ce nu se caută a se îmbrățișa metodele cele mai indicate; nu găsim explicație pentru generalizarea acestor erori tehnice decât într'o greșită concepție asupra metodelor de cubaj. Lipsurile acestea s'ar putea trece cu vederea în perioada de intensă prefacere și febrilă reorganizare din anii de după război, când cadrele tehnice erau descompletate, azi însă, când nu mai există lipsă de personal tehnic, astfel de erori nu mai sunt scuizabile. Datorăm proprietarului (ai cărui mandatar suntem) nevoit a plăti taxe de administrație și pază cari adeseori întrec venitul, o cât mai reală estimatie a pădurii sale. Cumpărătorul, căruia i se impune obligația de a suporta cheltueli de estimatie, de asemenea este în drept a pretinde să se numeroteze arborii inventariați pentru a se putea convinge de exactitatea lucrărilor.

Dar chiar dacă cheltuelile de estimatie ar fi puse în sarcina proprietarului, tot suntem obligați a oferi amatorilor toate mijloacele de cercetare a lucrării de estimatie și a le face toate înlesnirile posibile menite a-i atrage la licitație, mărind astfel numărul concurenților și majorând implicit prețul de vânzare.

Pe de altă parte, nu trebuie ignorat nici faptul, că cumpărătorul va recepționa materialul lemnos după fasonare, având în modul acesta, la îndemână, cel mai sigur mijloc de a ne verifica și a trage concluzii asupra valorii lucrărilor noastre.

Avem deci obligații morale față de noi înșine și față de prestigiul nostru de ingineri specialiști de a nu precupeți muncă, stăruință și cheltueli pentru a face determinarea volumului masivelor destinate vânzării, după cele mai exacte metode de cubaj ce ni le pune știința la îndemână.

Nutzung der dem Forstregime unterstellten Wälder.**I. La mise en valeur des forêts soumises au régime forestier.**

L'activité dans tous les domaines semble à être normalisée. En conséquence, en matière forestière, il faut que les travaux soient dorénavant plus soignés, plus minutieux.

Dans ce sens, en vue de l'estimation des parquets, l'auteur recommande de faire l'inventaire des peuplements entiers, ou du moins, des nombreuses places d'essais avec une calculaton exacte des arbres moyens. En tout cas, il faut abandonner les méthodes expéditives de jusqu'à présent et spécialement les tarifs généraux de cubage quand ils ne conviennent pas aux conditions stationales dans lesquelles on travaille.

PROBLEMELE ZILEI

PERSONALUL SILVIC SUBALTERN

PROBLEMA PERSONALULUI SILVIC SUBALTERN

de Ing. Vasile Petrescu
Casa-Verde

Deschizându-se coloanele acestei reviste ¹⁾ pentru a se discuta problema personalului silvic subaltern, și întrucât această problemă este în directă legătură cu aceea a învățământului respectiv, îmi iau sarcina de a răspunde, deși părerile mele nefiind de natură să satisfacă multe vederi și interese, prin forța împrejurărilor va provoca discuțiuni și poate nemulțumiri.

Cu oarecare riscuri dar, voi încerca să mă achit de această obligație.

Problema e acută. Ea preocupă și direct interesează multe tabere.

În primul rând e cazul de a fi preocupați conducătorii școalelor respective, ca unii, cari au misiunea de a pregăti pentru serviciu aceste categorii de agenți silvici.

Se preocupă de această problemă în al doilea rând, conducătorii din fruntea serviciilor noastre silvice — de Regim și CAPS. — punându-și fiecare problema de a găsi cele mai potrivite norme pentru organizarea școalelor, spre a putea pregăti agenți cât mai corespunzători serviciului.

În aceeași măsură au interesul a contribui cu experiența lor, la soluționarea acestei probleme, colegii din exterior, cari în primul

1) Anunțat fiind în ultimul moment, asupra hotărârii luate de conducătorii revistei, de a trata în acest număr, problema de față, am regretat de a fi silit — din lipsă de timp — a-mi schița în grabă părerile, și a nu expune problema în tot ansamblul ei, astfel cum ar fi trebuit.

rând se lovesc, și au de suferit de pe urma unui personal insuficient pregătit și neselectat.

Și sunt preocupați și direct interesați însuși conductorii și brigadierii silvici, cari își dau desigur seama, că la ridicarea prestigiului corpului lor, influențează în cea mai largă măsură bunul renume al școlii.

Până la război, cultura și administrația noastră forestieră avea un accentuat caracter extensiv. La foarte multe ocoale, mai că nu se făcea nici exploatare, necum alte lucrări cu caracter pur tehnic. Activitatea multor ocoale se reducea la pază și administrație. Pentru acele timpuri, șeful de ocol, ajutat de unul sau doi brigadieri, buni cancelariști, și de pădurari, putea foarte bine face față cerințelor serviciului.

După război, am început a păși cu pași repezi către progres. Ocolul a devenit în curând un centru de mare importanță: marcări, exploatare, împăduriri, construcții, corecțiuni de torenți, etc., atâtea lucrări subtile, pe care inginerul silvic șef de ocol nu le mai putea executa personal — din lipsă de timp — și pe care brigadierul silvic, absolvent a 4 clase primare, nu putea avea pregătirea, spre a i se putea încredința.

Din această necesitate dar, reclamată de nevoile serviciului, spre a umple golul prea mare dintre inginer și brigadier, a luat naștere prin legiuirea din 1923, școala și corpul conductorilor silvici.

S'au creat astfel — ca în nici o altă țară — 4 categorii de școli silvice, corespunzătoare celor 4 categorii de agenți (ingineri, conductori, brigadieri și pădurari).

Conform acestei legi, recrutarea, atât a brigadierului cât și a pădurarului se făcea dintre absolvenții școlilor de bridagieri și pădurari, ambele având la bază învățământul a 4 clase primare. Singura deosebire între aceste două școli era, că pentru cele de brigadieri, învățământul era — după război — de 2 ani, iar la cele de pădurari, de un an.

Ambele categorii de agenți, având deci aproape aceeași pregătire, nu li se putea încredința decât cam aceleași însărcinări, ba de multe ori șeful de ocol era pus în situație să constate aptitudinile mai deosebite la un pădurar și să-i încredințeze lucrări mai impor-

tante decât brigadierului. Salariul brigadierului era însă dublu față de al pădurarului.

Drept consecință, școalele de brigadieri silvici puteau acoperi cu prisosință nevoile de brigadieri necesari anual serviciului, în schimb însă, numărul absolvenților școalelor de pădurari era atât de insuficient, încât legea a trebuit să fie mereu călcată, numindu-se pădurari fără școală, într'o atât de mare proporție, încât procentul pădurarilor cu școală devenise neînsemnat.

Pentru aceste considerente, pentru faptul, că era zadarnic a se întreține două categorii de școli, pentru a pregăti agenți cu aproape aceeași cultură profesională, cât și pentru motive de ordin bugetar, școlile de pădurari s'au desființat încă din 1930, făcându-se în schimb și azi numiri de pădurari fără școală și fără nici-o normă, foarte adesea numai pe baza intervenției oamenilor politici. De cele mai multe ori — de ce am mai ascunde-o — postul de pădurar este un post politic, el schimbându-se împreună cu consiliul comunal, odată cu regimul.

Se mai poate concepe o bună gospodărie forestieră, cu asemenea mod de a recruta personalul ?

Altfel ar trebui conceput serviciul, urmând prin propunerile cei voi face și exemplul altor țări, unde nu există atâtea categorii de agenți.

O singură categorie de școală inferioară silvică, în care să se primească absolvenți a 4 clase primare.

Absolventul acestei școli să intre în serviciu cu gradul de pădurar, având funcțiunea de *șef de canton*.

Gradul de pădurar va cuprinde trei clase. Avansarea dela o clasă la alta se va face pentru elementele distinse (cinstiți, pricepuți, sărguitori), la alegere, conform propunerilor șefilor ierarhici la 3 ani. După un stagiu de 9 ani deci, cei ce se vor distinge, vor putea fi avansați brigadieri silvici, pe baza unui examen de admitere pe Direcții, după care, cei reușiți vor urma și un curs de perfecționare de 6 luni până la un an, spre a li se putea preda noui noțiuni necesare funcțiunii de brigadier. Actualul brigadier din serviciu va rămâne bine înțeles cu drepturile câștigate.

Un astfel de brigadier, recrutat din pădurarii cu școală, dintre cei mai distinși, cu experiență suficientă și în plus cu un nou curs de perfecționare, va fi în adevăr un agent de teren, căruia i se va

putea acorda încrederea și a șefilor ierarhici și a subalternilor săi. Iar pentru pădurari, va fi un stimulent, știind că vor putea, dovedind însușiri alese, să fie și ei avansați brigadierii, iar nu să fie schimbați ca azi, după intereele oamenilor politici.

Un astfel de pădurar cu școală, energetic și priceput, va fi capabil să păzească o întindere de pădure mult mai mare, astfel încât numărul lor actual se va putea micșora. De altfel, să nădăjduim că mentalitatea populației se va schimba, iar delictele silvice vor deveni o raritate. Pădurarul de azi, a cărui activitate se mărginește numai la paza pădurii, va fi pus în situație să execute toate lucrările din cantonul său.

Acolo unde delictele vor fi numeroase, pentru un moment, sau unde lucrările vor fi mai întinse, pădurarul va fi ajutat de un *pădurar ajutor* sau *pasnic* de pădure, numit provizoriu (diurnist), fără școală, tânăr, însă cu însușiri alese.

Dintre ei, după o activitate în serviciu ca diurnist, vor putea fi recrutați acei cari vor fi trimiși a face școala de pădurar definitiv, șef de canton.

În rezumat deci, vor exista în serviciu pădurari ajutoari fără școală, diurniști. Dar nu li se va putea încredința conducerea unui canton, vor fi cu titlu provizoriu și nu vor putea avansa. Din ei se vor recruta cei ce vor urma școala și vor deveni pădurari definitivii, cari apoi prin avansare și selecționare vor putea apoi deveni brigadierii.

Astfel schițată de noi organizarea serviciului cât și a școalelor silvice, cu trei categorii de agenți (superiori, medii și inferiori) și cu trei categorii de școli s'a practicat și în alte țări.

Cehoslovacia, care se numără printre țările cele mai bine organizate din punct de vedere forestier, are de asemenea numai trei categorii de școli, iar în serviciu trei categorii de agenți. Și spre a se vedea câtă importanță dă ea învățământului forestier, care la noi este aproape neglijat, dăm ca exemplu această țară, care cu o întindere teritorială mai puțin de jumătate decât a României (140.304 Km² față de 295.000 Km²) cu o suprafață păduroasă cam jumătate cât a României (4.662.790 Ha față de 7.131.240 Ha) au 2 școli superioare (la Praha și Brno), 4 școli medii de Silvicultură și 6 inferioare.

România, cu o suprafață teritorială și păduroasă aproape dublă,

are o singură școală superioară (și aceea constituind una din secțiile Politehnice), o singură școală medie (pusă în discuție fiind și existența ei) și 2 școli inferioare.

În ceea ce privește organizarea școlii de conducători silvici, ea trebuie astfel concepută încât din absolvenții școlii să se recruteze nu numai agenți de teren ci și de administrație.

Astăzi, prin desvoltarea ce a luat ocolul, datorită pe de altă parte și nouilor norme de comptabilitate impuse, pune pe șeful de ocol în situație de a nu mai putea ieși din birou.

Mai mult chiar, brigadierul de cancelarie, care în trecut era numai registrator, arhivar și copist, astăzi prin adaptarea nouilor norme de comptabilitate și prin înființarea casierilor la ocoale, i s'a dat în plus și însărcinarea de casier-comptabil. Dar câte ocoale au fericirea de a avea un brigadier în măsură a pricepe subtilitățile normelor de comptabilitate? Tot șeful de ocol face în cele mai multe cazuri și pe comptabilul. Este aceasta atribuția sa? Se poate bănui că în genere, brigadierul cu 4 clase primare și 2 ani de școală inferioară silvică poate fi totdeauna un bun comptabil?

S'ar putea obiecta, că cei mai mulți absolvenți actuali ai școlii de brigadieri silvici au la bază și 2—3 clase de liceu. Dar câți din ei? Și apoi dacă vom continua a recruta și pe brigadier dintre absolvenții gimnasiului, nu se va ivi aceeași confuzie între brigadier și conductor, ca cea amintită deja dintre vechii pădurari cu școală și brigadieri? Sau cum se va putea refuza pretenția asociației conductorilor, care și ei — spre a se deosebi de brigadieri, vor cere și ei să se primească la școala de conducători absolvenți ai liceului complet? Și atunci ce condițiuni se vor mai pune pentru inginerul silvic? Cred că toți suntem de acord, că nu cultura generală e aceea ce lipsește agenților noștri în primul rând, ci pregătire temeinică profesională.

Deja Ministerul de Domenii prin ordinul No. 152370 din 16 Iulie 1934, dând curs cererii Asociației conductorilor, a cerut școlii de conducători silvici, să avizeze dacă e cazul să prevadă în condițiunile de admitere în școală numai absolvenții liceului complet. Bine înțeles, Direcția școlii a protestat, întru cât această dispoziție în condițiile actuale nu putea avea un rezultat practic. Școala având cursul organizat pe 4 ani (3 de studii și unul de practică), elementele

cele mai alese ale liceului nu vor îmbrățișa cariera de conductor pentru care ar trebui să sacrifice aceeași durată de timp și greutate materiale, ca și pentru universitate sau politehnică.

De altfel, însuși actuala organizație a școlii pe 4 ani este defectuoasă, întrucât predându-se în această școală foarte multe materii de cultură generală (algebră, aritmetică raționată, geometrie, trigonometrie, fizică generală, chimie organică și anorganică, botanică generală, limba română, limba franceză) se recunoaște dela început că cultura căpătată de elev în cei 4 ani de gimnasiu, îi este insuficientă spre a putea pricepe cursurile de specialitate. Dar este rostul unei școli profesionale, cum este aceasta de conductori silvici. să-i completeze elevului cultura generală? Nu este mai logic, a și-o însuși el în liceu, care este organizat tocmai pentru acest scop, iar școala profesională să-i dea elevului numai pregătirea de pură specialitate? Ministerul nu înțelege a face sacrificii și a numi profesori de liceu speciali pentru materiile acestea (chimie, franceză, română etc.), iar inginerii silvici însărcinați de cursuri, fiind siliți a preda și aceste materii, nu vor putea face cursurile, ca un profesor de liceu, oricâtă bunăvoință și putere de muncă ar depune, nefiind specialitatea sa.

Pentru aceste motive, ar fi logic, să se pretindă, ca elevii să aibă la bază, nu 8 clase de liceu cum s'a cerut de conductori și s'a aprobat de Minister, întrucât am dovedit ca aceasta nu e realizabil, ci 6 clase, pentru a-și putea însuși în clasele 5 și 6 cunoștințele de cultură generală, ce le-ar mai fi necesare, pentru desființarea din programa școlii de conductori silvici a materiilor sus amintite.

Astfel, cursurile școlii s'ar putea reduce numai la 2 ani (făcându-se practice în timpul verii). Școala își va putea reduce destul de simțitor cheltuielile, va putea acorda în schimb tuturor elevilor burse și toate înlesnirile posibile, pentru a putea atrage elemente cât mai selecționate, cari desigur nu vor întârzia să vină știind că durata cursurilor școlii este numai de doi ani, iar întreținerea în școală este gratuită.

În locul studiilor de cultură generală, mult mai necesare ar fi dezvoltarea în școală a cunoștințelor de comptabilitate și administrație.

Este un lucru dovedit greutățile, ce le întâmpină ocolul în

conducerea lucrărilor de cancelarie. Chiar presupunând că vor veni timpuri de prosperitate, care să dea posibilitatea de a fi dotat ocolul cu personal de cancelarie suficient, nu ar fi câtuși de puțin practic să se numească un contabil absolvent al unei școli comerciale, care nu ar poseda cele mai elementare noțiuni în materie de silvicultură și care se va lovi de atâția termeni ce-i vor fi cu totul străini. Tot inginerului silvic i-ar cădea deci sarcina de a-i face educația forestieră.

Comptabilitatea forestieră are deci un caracter cu totul special. Iar contabilul forestier necesar ocolului n'ar avea nevoie nici de întreaga pregătire ce o primește în școală absolventul unei școli de comerț.

Pe de altă parte brigadierul silvic, conform cu noua organizație, ce am propus, recrutat fiind din pădurar prin selecționare, nu va putea fi un agent de cancelarie, ci numai de teren.

Inițiindu-se la școala de conducători silvici două secțiuni, anul I cu cursuri comune iar anul II cu o parte din cursuri separate, predându-se la secția contabililor, în locul cursurilor de mecanică, herăstrae, corecțiunea torenților, drumuri și construcții, topografie etc., materiile necesare pregătirii comptabile, absolvenții acestei școli ar da — socotim — cei mai indicați comptabili forestieri, cu suficientă cultură generală și de specialitate, spre a putea fi utilizați ca agenți de cancelarie și comptabili la ocoalele silvice.

Concluzii. Față cu nouile tendințe ale gospodăriei forestiere, față cu exemplul dat de alte țări mai înaintate, sunt necesare:

a) Precizarea atribuțiilor conductorului silvic în funcțiunea de agent ajutor la ocoalele silvice.

b) Îndrumarea și impunerea lui ca administrator în gospodăriile și industria forestieră particulară.

c) Pregătirea și utilizarea lui în serviciul comptabilității forestiere.

d) Organizarea școalelor silvice pe trei categorii de agenți :
superioare (de ingineri silvici),

medii (de conducători silvici cu două secții, una pentru conductorii de teren și alta pentru conductorii comptabili),

inferioare (de pădurari, urmând ca brigadierii să fie recrutați din pădurarii meritoși prin selecționare, avansare și perfecționare).

e) Organizarea școalelor medii și inferioare din punct de vedere didactic și administrativ să se fixeze după norme precise prin lege spre a nu mai fi supusă atâtor fluctuațiuni.

UN MINIMUM DE ÎMBUNĂTĂȚIRE

de Traian Herciu

Cred că nu există coleg, care, trecut prin serviciul exterior, să nu aibă ceva de spus la problema „personalului silvic subaltern”¹⁾. Explicația este simplă: calitatea personalului de execuție este determinantă în succesul activității ce o depunem; iar realitățile sunt mult depărate de a corespunde nivelului ideal al acestei calități.

Problema fiind atât de importantă, este dela sine înțeles că are și foarte multe laturi. Multe din ele au și fost enunțate de către Rev. Pădurilor, când a pus tema în discuție: recrutare, pregătire, activitate în serviciu, tratament etc. etc.

Atât în coloanele revistei, cât și la desbaterile adunării generale sau congresele Societății „Progresul silvic”, problema personalului subaltern a fost permanent la ordinea zilei. A mai relua, teoreticește, în discuție, ansamblul sau chiar o latură a problemei ni se pare, pentru momentul de față, a cădea în banal. Toți cunoaștem atât importanța, nevoia soluționării cât și piedicele ce stau în calea soluționării problemei. Chiar dacă, teoretic, spre a nu zice științific, ar fi de spus chestiuni noi, în materie de personal, când anumite sisteme arbitrare stau mereu în calea înnoirilor, din punctul de vedere practic, nu pare a fi recomandabil a le mai desvolta.

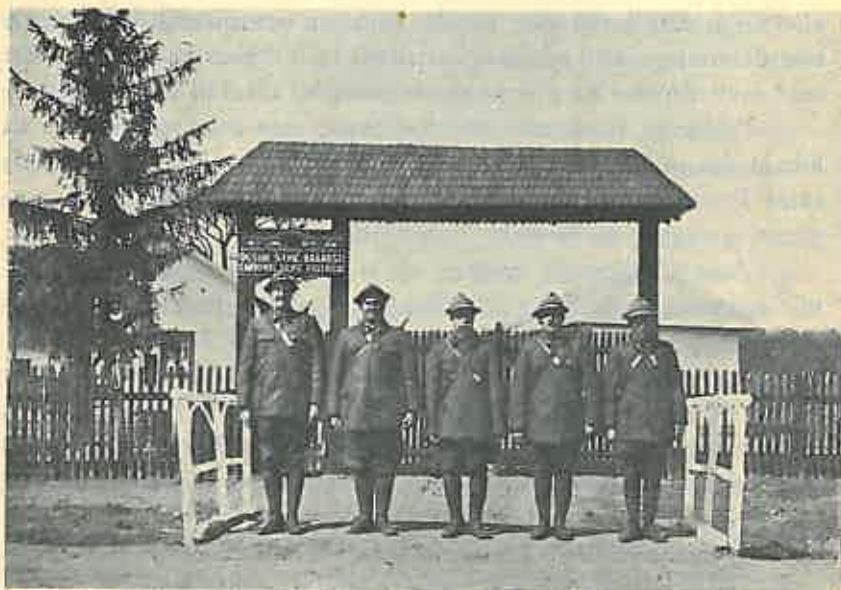
Pentru aceste motive restrângem tema noastră, așa cum arată titlul la „un minimum de îmbunătățire”, pe care-l vedem realizabil, pornind dela situația actuală, așa cum se prezintă ea în realitate.

Din întreaga problemă a personalului silvic, desprindem partea, care o credem mai vulnerabilă: pădurarul și brigadierul. Limităm, mai departe și tema de discuție. Căci oricât de mari și puternice argumente vom aduce noi aci (să zicem, în contra

1) Remarcăm ideea fericită de a se defini personal subaltern, iar nu cum se obișnuia până în prezent, «inferior». Această noțiune cuprinde într'însa o notă peiorativă și nu este recomandabil a o exprima când vorbim de colaboratorii noștri.

instabilității, influențelor politice, provizoratului ș. a.) vor rămâne fără valoare practică și nu se va sesiza nimeni de ele, atâta timp cât stăvilirea lor depinde de factori din afara organizațiilor noastre.

Vorbim de pădurar și brigadier, așa cum ni-l recrutăm și-l avem astăzi, cu toate calitățile sau imperfecțiunile lui. Și vorbim numai pentru puterile noastre de ameliorare și, dacă vreți, numai pentru acei dintre noi, cari sunt convingși, că brigadierul

și mai ales pădurarul reprezintă în marea masă a poporului românesc Instituțiile noastre forestiere și pe șefii lor.

Contactul sau cartea noastră de vizită față de public este pădurarul, cu mintea, înfățișarea și cu gospodăria lui. Mai ales astăzi, când aproape nici o activitate profesională nu se mai judecă, decât prin partea, cu care poate influența într'un fel, viața socială, înțelegem nivelul de cultură și civilizație al populației.

Ce prestigiu mai mare și-ar câștiga Instituțiile noastre silvice, când aceste ultime organe, pădurarii și brigadierii, ar fi model de

prezentare între consăteni și de gospodărie între așezările noastre sătești ?!

Nu analizăm bugetele, cum nici paragrafele diverselor legi sau regulamente ¹⁾.

Să privim o tristă realitate și să căutăm a o îndrepta prin măsuri dictate de o simplă, dar justă logică.

Ce ne împiedică oare, ca printr'o gospodărie locală, dacă nu

centrală, să le procurăm, tot cu mijloacele lor, dar în rate mici, un echipament mai demn de o instituție publică?

Ce piedici pot sta în calea realizării unei cerințe indiscutabile, ca prin mijlocul propriului tău produs să-ți refaci gospodăria. Nu este chestiune de elementară chibzuială? Ne împiedică un text de regulament? Dar pot oare acestea să consacre ruina?

1) Cu deosebire regulamentele bune sau rele sunt opera noastră. Când acestea nu mai corespund, nu ele sunt de vină, ci noi. că le menținem.

Pot niște paragrafe să ne scuze pe noi și să ne apere în contra oprobiului public, care permanent ne aruncă cu dispreț în față acuzația: „Statul e cel mai rău gospodar”?

Și câtă dreptate au! Ce dovezi mai convingătoare, când privim cantoanele brigadierilor și pădurarilor noștri?

Dacă ruina este intenția legilor și regulamentelor noastre, ar însemna, ca undeva, prin texte, să găsim consacrată nechibzuiala, neglijența, indolența, negațiunea!

Or, firea lucrurilor ne arată, că legea și regulamentele nu pot fi decât mijloace de cultură, creație, de progres.

În textul articolului dăm 2 fotografii: un grup de pădurari și un canton.

Infățișarea pădurarilor denotă solitudine pentru ei, respect și autoritate pentru șefii lor.

Cantonul, cu toate atenasele puse la punct (grajd, pățul, remiză, coteț de pasări și porci, closet, curte de orătănii), grădina de pomi, de zarzavat, puț, toate bine definite și sistematic închegate într'un tot, denotă spirit de gospodărie.

În ansamblul lor ambele fotografii vorbesc de hărnicie și civilizație. Nu facem elogiul vreunei persoane. Încercăm să gândim, exprimăm simțiminte și relatăm fapte.

Echipamentul ce se vede este fructul unei bune gospodării a propriului lor salariu, așa infim cu este; iar îmbunătățirea cantonului este operă de administrație regională și bună chibzuință locală.

Oriunde găsim în luptă texte arhaice de regulament cu spiritul creator, cu progresul, învinge acesta din urmă. Este firesc, pentru că întotdeauna realitățile stau deasupra legilor.

Și acum,... câteva considerente de ordin psihologic, corolar al unor realizări practice.

Din orice treaptă ar fi omul, are în el o doză de simțire nobilă. Orice grijă sinceră și susținută pentru sufletul și viața lui este răsplătită însutit. Un „bine” numai în rare și patologice cazuri este răsplătit cu „rău”.

Prin grija noastră de viața de toate zilele a pădurarilor și brigadierilor noștri ni-i apropiem sufletește, apropiere, oare poate merge până la sublimul ei: identificarea cu șeful, cu năzuințele și aspirațiile serviciului ce-l încadrează, chiar cu jertfa pentru acesta.

Căștigând acest post de înălțare sufletească, s'a câștigat cea

mai grea luptă pentru progresul serviciului în unitățile noastre exterioare: trezirea conștiinței și devotamentului.

Aceste virtuți sunt capabile apoi să modeleze chiar insuficiențe de ordin intelectual, cum este pregătirea în serviciu.

În concluzie: dacă nu putem cu nici un chip să selecționăm, să stabilizăm, să salarizăm omenește personalul, (căci interese din afara noastră ne sunt protivnice) putem să-l civilizăm, atât pe el cât și gospodăria lui, prin propriile noastre mijloace. Este un minimum de îmbunătățire materială, care trage după sine, indiscutabil, un efect educativ.

În plus, autoritate și demnitate pentru cei ce ne privesc și ne judecă.

Și, dacă ne este permis, să nu uităm: pădurarii și brigadierii noștri constituiesc o parte din populația românească, pe care o vrem, în lupta pentru ascensiune, cât mai demnă și mai riguroasă.

RECRUTAREA PERSONALULUI SILVIC INFERIOR

de George Pavalachi

Ing. Insp. silvic

Importanța, pe care o are factorul uman în diferitele întreprinderi și mai ales în serviciile publice, este azi unanim recunoscută. Inginerul american Taylor a fost primul care și-a dat seama de valoarea acestui factor și de aceea dânsul a proceda atent și metodic la studierea lui, stabilind adevărate legi. Pentru serviciile Statului — având în vedere natura lor — rolul acestui factor este și mai mare. În serviciile noastre silvice rolul personalului sau al „organismului social”, cum îl denuște doctrina, nu este mai puțin important.

În cele ce urmează, mă voi limita numai la personalul silvic inferior, întrucât socotesc că acesta constituie adevărata cheie de boltă în organizarea serviciilor silvice ale Statului.

Cel mai de seamă act de administrație privitor la personal este *recrutarea lui*.

De modul cum este făcută recrutarea, depinde în cea mai mare măsură succesul sau insuccesul administrației respective. Puține sunt

instituțiile de Stat de la noi, cari folosesc metodele psiho-fiziologice la recrutarea personalului. Pentru serviciul silvic, această fină și științifică metodă poate nu și-ar avea nici rostul, întrucât funcția de brigadier sau pădurar nu reclamă posedarea de însușiri speciale. De aceea, personalul silvic inferior s'a recrutat la noi pe baza dispozițiilor cuprinse în legiuirile silvice ale Corpului silvic.

Astfel, de la 1910, pentru Vechiul Regat și de la 1923, pentru întreg teritoriul României, recrutarea brigadierilor silvici și a pădurarilor Statului a fost reglementată de dispozițiunile art. 56, alin. 5 din Codul silvic român. Acest articol spune la alin. 5 următoarele: „Brigadierii din serviciul Statului vor trebui să fi absolvit școala de brigadieri; iar pădurarii să știe carte, să fi făcut serviciul militar și de preferință să fi servit în corpul grănicerilor, până când vor putea fi recrutați dintre absolvenții școalelor de pădurari ce se vor înființa...”.

Legea de organizare a Corpului silvic din 1920 (Cudalbu), care are marele merit de a fi fost prima lege de organizare a Corpului silvic, având o scurtă durată, nu a putut exercita o influență asupra recrutării personalului silvic inferior.

Legea de organizare a Corpului silvic din 1923, aduce prin art. 5 și 22 oarecari complectări în ce privește recrutarea personalului silvic inferior. Acestea, însă, nu sunt altceva decât condițiile de admisibilitate în funcțiuni, prevăzute în art. 5 din Legea Statului Funcționarilor Publici, care era în vigoare la acea dată. Dar ceace constitue un adevărat progres față de legiuitorul silvic de la 1910, este dispoziția cuprinsă în alin. ultim al art. 22 din citata lege.

Acest aliniat spune: „Numirile... pădurarilor, se vor face de Direcțiunile Regionale, după recomandarea șefilor de Ocoale, iar a brigadierilor silvici, după recomandarea Direcțiunilor”. Valoarea deosebită a acestor recomandări și mai ales a recomandării pădurarilor de către șefii de ocoale, nu poate scăpa nimănui, care a făcut cât de cât serviciu la un Ocol silvic.

Și acum, după ce am arătat mai sus dispozițiunile legale sub imperiul cărora s'a făcut recrutarea personalului silvic inferior timp de mai bine de un sfert de veac pentru Vechiul Regat și de aproape 15 ani pentru ținuturile alipite, se pune în mod logic întrebarea: aceste condițiuni de admisibilitate în serviciu au asigurat ele buna

selecționare a personalului silvic inferior și deci progresul Serviciilor silvice ale Statului?

În general, da. Brigadierii silvici și pădurarii constituiesc un corp bine disciplinat, format din elemente pricepute, muncitoare și cinstită. Numai cu ajutorul lor, șefii ocoalelor silvice au putut face față tuturor greutăților, adesea anevoae de învins, survenite în Administrația noastră de la război încoace. Cu ajutorul lor, s'au păzit pădurile țării ce le-ac fost încredințate și cu colaborarea lor s'au creat cele câteva zeci de mii de ha. de păduri noi. Recunoașterea acestor merite, trebuie să constituie pentru acest personal inferior o îndreptățită mângâiere.

Se întâmplă însă ceva grav. De aproape un deceniu se observă infiltrațiunea în corpul silvic inferior a unor elemente, cari nu au nimic comun cu pădurea și slujitorii ei. Sub presiunea influențelor politice, sau prin inducerea în eroare a Administrației Centrale, diverși agenți electorali sau chiar absolvenți ai școalelor silvice, cunoscuți de Ocoale și Direcții ca incorecți sau incapabili, au reușit să fie numiți sau reprimiți în serviciu. Cu ce mentalitate intră aceștia în Serviciul silvic al Statului și ce rău aduc corpului silvic inferior, își poate oricine închipui.

Cum putem stăvili acest pericol, care amenință normala recrutare a personalului silvic inferior și ce măsuri ar mai fi de luat pentru a se realiza cea mai bună selecțiune?

În această privință, ași propune:

1) *Respectarea întocmai a dispozițiilor cuprânse în art. 22 alin. ultim din Legea de organizare a Corpului silvic, dispozițiuni cari după cum s'a văzut mai sus, cuprind principii foarte sănătoase.*

2) *O înăsprire a condițiilor de intrare în școalele silvice inferioare.*

Astfel, pentru intrarea în școala de pădurari să se pună candidaților obligația, în afară de examenul obicnuit, să aibă cel puțin 2 ani de serviciu ca pădurar provizoriu și recomandarea șefului de ocol respectiv.

În felul acesta, candidatul va putea fi cunoscut și sub aspectul simțului practic, al calităților morale, energiei, corectitudinii și demnității profesionale.

Pădurarii provizorii trimiși la școală în vederea definitivării,

vor trebui să aibă domiciliul în comuna cea mai apropiată de pădurile ce vor păzi sau gestiona.

Acestora li se va aproba din oficiu concediu pentru studii, cu plata salariului pe tot timpul duratei cursurilor, pentru a se putea ajuta și a nu întrerupe serviciul. În școală, să se facă concomitent teorie și practică, urmând ca la finele cursurilor să treacă examenul de diplomă, fără a mai fi nevoie de vre-un alt stagiu la ocoale. Prin analogie, pentru intrarea în școala de brigadieri să se pună candidaților obligația, în afară de examenul obicnuit, să aibă cel puțin 2 ani serviți ca pădurar definitiv și recomandarea șefului de ocol respectiv.

Aceste recomandări se vor da numai în limita locurilor vacante.

Prin această ultimă dispoziție se va tinde la desființarea situației anormale de azi, când zeci de brigadieri solicită post la același ocol, iar pentru alte ocoale nu se găsește nici unul. Brigadierii străini de localitate, nu pot face față greutăților vieții, considerându-se niște desmoșteniți ai soartei. Ca și pentru pădurari, candidaților brigadieri li se va aproba din oficiu concediu pe timpul duratei cursurilor. În școlile de brigadieri și pentru a fi utilizați la alte păduri decât ale Statului și numai în limita locurilor disponibile, vor mai putea fi primiți și absolvenți a 4 clase de liceu sau alte școli echivalente, eliberați din armată cu gradul de cel puțin caporal.

Tot în vederea unei mai bune recrutări, școala de brigadieri va trebui să aibă 2 secții de specializare :

- a) Secția brigadierilor de teren și
- b) Secția brigadierilor de cancelarie.

În această din urmă secție, se vor forma secretarii, casierii, impiegații și dacă se va găsi de cuviință chiar și contabilii, de la Ocoale.

În modul acesta, se va evita situația de azi, când toți brigadierii cer să facă serviciu la teren, pretinzând că în direcția aceasta au fost pregătiți, iar cei obligați să rămână la cancelarie ca secretari, casieri, etc., să se considere nedreptățiți.

De asemeni, pregătirea întregului personal inferior de la Ocoale numai în școlile silvice, va permite punerea lui sub prevederile unei aceleiași legi de organizare, eliminându-se astfel toate tendințele care se întrevăd azi, de a se face din personalul Ocolului un conglomerat.

Dar oricâte măsuri se vor găsi, care să ajute la buna selecționare a personalului silvic inferior, toate nu vor ajuta la nimic; atâta timp cât nu ne vom ridica deasupra mentalității actuale, când se sacrifică adesea chiar interesele cele mai vitale ale Statului; pentru altele de ordin pur particular.

INGRIJIȚI-VA DE SANATATEA SUBALTERNILOR I

Inginer Vasile V. Vasiliu
din serviciul de Control al Direcției Iași

În decursul celor 16 ani de serviciu făcut aproape în toate colțurile țării, am constatat că o bună parte din personalul inferior e minat de cumplita boală a tuberculozei; sunt ocoale silvice la cari pădurarii și brigadierii atinși de această boală ajung până la 40% și chiar 50% din total, iar alte ocoale au reușit să-și formeze trista reputație de focare de tuberculoză. Deși aceste date sunt impresionante, ele nu sunt cu nimic exagerate și sunt oricând controlabile prin recensământul pe care l-ar putea face Administrația.

Pare paradoxal ca tocmai slujitorii codrului, acei cari au posibilitatea de a trăi în aer liber și în plină mișcare, cu ocupațiuni atât de sănătoase în aparență, să fie bolnavi de tuberculoză și într'un procent atât de ridicat, dar... aceasta este trista realitate.

Subalimentația — răul general de care suferă sătenii noștri și care duce încet la anemia generală — conjugată pentru cei de pe teren cu lipsa de îmbrăcăminte potrivită sezonului și eventualelor intemperii și cu muncile de pădure de multe ori extenuante și pe orice vreme, favorizează altoirea boalei pe cea mai ușoară răceală, care neîngrijită la timp degenerază în temuta tuberculoză.

Pentru cei din cancelarii, lucrul în camere mici lipsite de lumină și aer, cu persoane mai multe decât permit cele mai elementare reguli de igienă, între dosare purtând microbul ucigător, perpetuiază boala și constituie focare dela cari de multe ori se contaminează și ceilalți funcționari până chiar și șeful ocolului.

Rămănem neputincioși în fața constatărilor și de cele mai multe ori se cere pensionarea din oficiu a acelor cari după ani întregi de slujbă credincioasă se prăbușesc prematur sau, mai rău încă, ajung adevărate epave omenești pentru cari corpul și administrațiile nu au făcut și continuă să nu facă nimic.

Statul nu are decât numai de pierdut de pe urma acestei stări de lucruri: rendamentul tuturor acestor funcționari este considerabil redus, pericolul de contaminare permanent. Moralul scăzut al acestora influențează în rău pe toți cei ce vin în contact direct cu ei și mai ales restul personalului.

Pentru îndreptarea acestei situații deocamdată — sub regimul legilor excepționale — nu se poate face mare lucru, dar acel puțin posibil, imediat înfăptuit, încă înseamnă destul de mult.

În ordinea posibilităților de realizare am avea :

1) Tratarea personalului subaltern, în general, cu omenie, cântărindu-se bine ordinele ce se dau și cari trebuiesc să fie omenește executabile.

2) Înlesnirea procurării de bani necesari căutării sănătății celor bolnavi.

3) Acordarea de concedii de odihnă și refacere pentru cei bolnavi înlesnindu-se pe cât posibil trecerea acestor concedii la munte în climat favorabil, în cantoane cari să primească această destinație sau pe lângă stâni.

4) Desinfectarea generală a cancelariilor și păstrarea acestora în cele mai perfecte condițiuni de igienă.

5) Pe cât posibil construirea de cancelarii spațioase corespunzătoare nevoilor serviciului de azi.

6) Fără a se desorganiza serviciul, trecerea funcționarilor de biurou bolnavi, pe teren, unde la munci potrivite și-ar putea reveni.

7) Înlesnirea procurării de îmbrăcăminte potrivită nevoilor serviciului (pelerini, haine groase, bocanci, etc.).

8) Ameliorarea situației materiale a personalului, aducând astfel și o alimentație mai bună atât acasă cât și în timpul serviciului, la pădure.

9) Clădirea unui sanatoriu pentru personalul inferior.

PREGATIREA PERSONALULUI SILVIC INFERIOR

de Ing. N. Cedru

În gospodăria noastră forestieră, personalul inferior — pădurarii și brigadierii — reprezintă un element indispensabil, a cărui importanță se accentuează tot mai mult, pe măsura intensificării gospodăriei.

Necesitatea și aportul acestora nu mai trebuiesc discutate. De aceea, aci ne vom mărgini să observăm numai cerințele serviciului față de acești auxiliari prețioși ai inginerului silvic.

Pădurarii sunt însărcinați cu paza și poliția pădurii și, unii dintre ei, cu gestiunea de materiale. Pregătirea acestora este foarte redusă — uneori nulă — și numirea sau înlocuirea lor sunt în funcție de considerațiuni cu totul străine de nevoile serviciului. Din această cauză, aportul lor este foarte discutabil și s'au emis diferite păreri asupra organizării lor, tinzându-se, în ultimul timp, la desființare.

Erigadierii se recrutează dintre absolvenții celor două școli existente.

Având în vedere cerințele serviciului și multiplele întrebunțări ce li se pot da, școala caută să-i pregătească în concordanță cu aceste diverse situații în care pot fi puși. În adevăr, absolventului școlii de brigadierii, la numire i se pot prezenta următoarele situații: la *biroa*, ca secretar, impiegat, contabil sau casier; serviciile acestora cer o sumă de cunoștințe, iar formele regulamentare variază după cum numitul este la Regim, C. A. P. S., sau alte instituții mari cu serviciu silvic organizat; pe *teren*: aci se pare că serviciul e mai simplu, constând din asigurarea pazei și poliției, inspecțiile lunare și supravegherea lucrărilor din brigada respectivă.

Aceste lucrări însă sunt la rândul lor, foarte diferite: brigadierii ajută la delimitarea parchetelor anuale, la marcări (produse principale sau secundare), supraveghează și execută lucrările culturale (curățiri, degajări, etc.), plantațiuni, semănături directe, exploatări (doborârea și sortarea materialului), inventarieri, vânzări (gestionare), transporturi, predări, etc.

Brigadierii fiind elemente de execuție, școala trebuie să-i formeze ca executanți, cât mai bine pregătiți. Tendința școlilor este de a realiza acest deziderat, dar, în situația de astăzi se găsesc adeseori în situații foarte delicate, neavând posibilitatea să le execute pe toate cu materialul didactic, ce posedă.

Pentru a-i trece pe elevi prin toate aceste lucrări, ar trebui ca școlile să posede păduri proprii, în care elevii să execute lucrările dela început până la sfârșit, iar acestea să aibă continuitate, putând fi urmărite de elevi, cari astfel se vor putea lămuri mai bine asupra tuturor chestiunilor.

În afară de pregătirea elevilor în școală, trebuie pusă chestiunea recrutării acestor elevi; asupra acestei chestiuni părerile sunt împărțite, unii susținând primirea numai a absolvenților cursului inferior secundar sau de școli similare, alții suuținând ca să se recruteze din elemente cu 4 cl. elementare (primare). Din rezultatele ce le-au dat cele zece promoții, pe care le-am pregătit, putem afirma că am avut realizări foarte bune cu elevi cu 4 clase primare și că de multe ori cei cu cursul inferior de liceu (uneori și mai mult), nu au corespuns, mărginindu-se în a ridica pretenții, dar codindu-se atunci când era vorba de lucrările practice. Credem că recrutarea actuală, dela 4 clase primare în sus, trebuie menținută.

Durata cursurilor ar trebui să fie însă de trei ani, din cari ultimul numai de lucrări practice. La absolvirea școlii, cei notați cu „foarte bine“ să fie numiți direct brigadieri, repartizându-se acolo unde au dovedit aptitudini (birou sau teren), — cei notați cu „bine“ să fie numiți pădurari și după 2—3 ani de serviciu să fie înaintați brigadieri — cu observațiunile de mai sus —, iar cei notați cu „suficient“ să rămână pădurari timp de 5 ani, după cari, în urma unui examen, să poată fi admiși ca brigadieri. Nereușind la acest examen, vor rămâne în posturile de pădurari.

Prin aceasta am scăpat de actuala calamitate a pădurarilor politici, am avea un pădurar mai bine pregătit și am putea, în timp, să ajungem la încadrarea tuturor posturilor numai cu absolvenții ai școlilor.

Brigadierilor notați cu „foarte bine“, după 2 ani de serviciu, dacă vor avea un cazier corespunzător, să li se permită a candida la școala de conductorii silvici.

Este evident, că pentru realizarea acestui program, ar trebui ca numărul școlilor să se mărească, — pentru moment ar fi foarte lesne să se deschică porțile școlii dela Căiuți, azi desființată, — iar înzestrarea școlilor cu păduri să nu rămână un deziderat, ci să se transforme în fapt, pentru ca „executanții“ de mâine să se familiarizeze cu fapta în sine și nu numai cu teoria ei.

PENTRU CULTURA PERSONALULUI SILVIC INFERIOR

de C. D. Chiriță

Corpul silvic formează o mare familie de luptători în slujba pădurii românești.

În lupta noastră pentru mai bine, grija pentru colaboratorii noștri cei mai mici — pădurarii și brigadierii — și pentru Corpul silvic mediu — conductorii — a fost întotdeauna prezentă. Dela părinteasca și permanenta grijă a șefului de Ocol pentru personalul lui subaltern și până la acțiunile mari ale Administrațiilor noastre silvice centrale și ale Soc. „Progresul silvic”, se poate desprinde o frumoasă solidaritate de breaslă, chee a unității și puterii Corpului nostru.

Dar această solidaritate trebuie întărită mult. Cu atât mai mult, cu cât atacurile asupra pădurilor țării sunt mai întinse și cu cât fiecare dintre slujitorii codrului trebuie să lupte mai aprig și să-și expună mai mult situația, loviturilor atâtor interesați — potențai sau nu.

Un act însemnat pe drumul acestei consolidări a solidarității noastre de Corp îl reprezintă hotărîrea și fapta „Revistei Pădurilor”, organul oficialității și al marelui noastre unități profesionale, realizate prin luarea în cercetare a problemelor personalului silvic inferior.

Fie ca gândurile luminoase exprimate în paginile revistei să fie mai departe izvor de faptă pentru ridicarea, întărirea și apropierea de noi a personalului silvic inferior.

Fiecare dintre noi trebuie să facă ceva util pentru personalul silvic inferior.

Șeful de Ocol să fie dascălul și părintele apropiat, care cu iubire și părintească autoritate să îndrumeze pe căile bune personalul lui subaltern.

Administrațiile forestiere să fie neîncetat cu urechea la durerea acestor mici dar mulți slujitori credincioși și cu toate eforturile omenești posibile să urmărească a le face viața mai puțin amară.

În sfârșit, oamenii de cultură trebuiesc să se îngrijească de hrana spirituală a personalului inferior, pentru ridicarea lui treptată și continuă spre starea personalului silvic inferior din țările cu silvicultură înaintată.

Cercetând mai de aproape acțiunea întreprinsă pentru cultura

personalului silvic inferior, în afară de sforțările dascălilor dela școlile silvice inferioare și ale presei noastre forestiere, se pot constata prea puține realizări de valoare. Intre acestea, merită subliniată fapta regretatului Prof. P. A. Grunau, care a tradus în românește „Manualul silvic” Neudamm. Dar acest manual, conceput pentru „Försterii” Germaniei, este prea puțin potrivit pentru personalul nostru silvic inferior. Nu este adaptat silviculturii noastre și nu corespunde gradului de cultură și rolului acestui personal.

Manualul personalului silvic inferior — cartea din geanta și dela căpătâiul pădurarului și brigadierului român — lipsește încă.

De aceea, încă de acum un an, un grup de oameni ai cărții și ai practicii silvice, și-au reunit puterile, au lucrat cu ardoare și acum pot anunța rodul muncii lor: „Cartea Pădurarului” este aproape gata, în manuscris.

În felul în care a fost conceput și realizat, acest manual enciclopedic este însă — mai ales în capitolul Botanicii și al Silviculturii — foarte util — corespunzător chiar — și brigadierilor.

Chiar în acest an, personalul nostru silvic inferior va avea astfel cartea necesară și de mult așteptată.

O cercetare sumară a materialului acestei cărți umple de bucurie orice inimă de silvicultor român: s'au adunat în paginile cărții destinate personalului silvic inferior, cele mai frumoase daruri de gând sănătos, simplu și frumos, pe care numeroși silvicultori calificați din diferite domenii ale meseriei noastre, le puteau aduce pentru cultura personalului silvic inferior.

PERSONALUL SILVIC SUBALTERN

de Ing. Șt. Bărbulescu

In principiu, personalul subaltern își exercită funcțiunile fie pe baza de competență și atribuțiuni permanente bine determinate, fie pe bază de delegații speciale. Primul sistem cere organizare completă; al doilea se aplică în improvizări.

In serv. silvic al Caps., unitatea de producție este ocolul organizat principial după sistemul „ocol restrâns”, — cu un șef prezent oricând și oriunde, — dar aplicat în realitate, de multe ori pe suprafețe și depărtări exagerate. *La regimul silvic*, șeful ocolului nu

are gestiunea materialelor lemnoase, deci organizarea actuală se poate aplica cu mai mult succes.

În ocolul restrâns, șeful are nevoie de organe subalterne locale. de execuție, suficient pregătite, așa cum este azi brig. silvic, plus paznicii temporari, pe natură de lucrări. În ocolul răsfirat, șeful nu-și mai poate îndeplini misiunea decât atunci când are sublaterni capabili a-l înlocui și în atribuțiunile de inițiativă, cum sunt conductorii silvici sau cel puțin brig. silvici cu experiență multă și bine calificați.

În ocolul de regim silvic, brig. silvic de poliție este suficient pentru supravegherea aplicării regimului silvic.

Pentru executarea lucrărilor tehnice, dată fiind lipsa de personal specialist la pădurile particulare, conductorul silvic este absolut necesar, mai ales dacă dorim ca lucrările propuse să fie efectiv executate. Faptul că lucrările cerute de proprietari se plătesc, justifică și mai mult această necesitate, iar dovada necesității rezidă în faptul că pe lângă unele ocoale sunt conductori silvici cari trăesc din astfel de lucrări, fără a fi salariați.

Inginerul, ajutor al șefului de ocol, comportă cu atât mai mult delimitarea clară a competenței, astfel ca atribuțiunile să apară în mod automat.

•

Norme de organizare. Orice instituție mai mare, trebuie organizată astfel încât *Organul de conducere* să-și cunoască precis aporiturile față de patron, să aibă capacitatea de a organiza subunitățile instituției, de a-și alege personalul subaltern, de a întrebuița pe fiecare la locul unde e competent, de a da ordine, și de a cunoaște, până în ultimul amănunt, cel puțin principial, condițiunile tehnice ale executării.

De aici apare, uneori, nevoia de a crea organe de conducere administrativă, tehnică, etc., fie pentru a suplini lipsa de cunoștințe, fie pentru diviziunea cantitativă a muncii.

Organele de execuție, alese și încadrate de către conducere, trebuie: să-și cunoască locul și raportul ierarhic în administrație; să-și aibă delimitate clar, competența și atribuțiunile; să știe unde și cât pot interveni din proprie inițiativă, realizând rolul de conducere locală prin delegație; să-și cunoască rolul față de organele corespondente.

Organele de control după ce iau cunoștință de normele, instruc-

țiunile și ordinele conducerii, constată modul executării și raportează, îndeplinind funcția de ochi și urechi competenți ai conducerii.

Nu dau ordin direct, decât atunci când orice întârziere ar aduce pagube nereparabile instituției respective. Neîntârziat, conducerea trebuie să confirme sau să infirme această intervenție.

Organele corespundente, sunt reprezentate prin toți acei, cari vin în raporturi de interese cu instituția.

În serviciul silvic rolul de organ de control se confundă adesea cu acela de șef ierarhic direct și chiar cel de conducere, fără a se delimita controlul erarhic de controlul special.

Cât privește personalul subaltern, fie la reședința direcțiilor regionale, fie la ocol, rolul său este grevat de un centralism exagerat, conform căruia șeful face numai pe cele bune, iar subalternii pe cele rele — chiar și notele calificative „secret” sunt adesea un sistem anonim de autoelogiere și de descalificarea subalternilor.

Ocolul silvic are azi, ca organ local, permanent, pădurarul, în majoritatea cazurilor numit provizoriu și fără calificatie.

Brig. silvici atâți câți sunt, trebuie să îndeplinească rolul permanent de organ de control interior, agent de pază și poliție, plus cel de organ de execuție al tuturor lucrărilor tehnice.

Sistemul ocolului restrâns este deci aplicat cu organe subalterne necompetente, iar șeful de ocol, în imposibilitate a fi permanent pretutindeni, întrebuințează brig. silvici — (1-2-3 pe ocol) — și pentru lucrările care cad în competența agentului local de execuție, și pentru control și pentru executarea unor lucrări din atribuțiunile șefului, lucrări cari se fac însă numai pe răspunderea șefului.

Știm însă că în serviciu sunt brigadieri cu și fără calificatie și alții cu calificatie dar nedestoinici, pe cari, șeful trebuie să-i întrebuințeze fără deosebire și pe cari adesea din motive bine cunoscute, nici nu-i putem înlocui. O oarecare rigiditate activă — cu fericite excepții — mai face ca cel puțin personalul apt să nu poată fi întrebuințat fiecare acolo unde ar putea să dea cel mai bun randament.

Rare sunt cazurile când ocolul este împărțit în brigăzi, sectoare, etc., cu titulari permanenți, recrutați dintre brigadieri, conducători sau ingineri.

Acolo unde s'a putut aplica, foloasele sunt evidente, gândindu-ne cel puțin la randamentul funcționarului care se vede în rolul de conducător local — prin delegație — și care asumându-și o fracțiune din înălțimea conducerii, își asumă cu demnitate și răspunderea, punând în funcțiune tot elanul, în folosul instituției.

Remedii : În locurile vacante de pădurar — atâtea câte se pot înlocui — să se numească absolvenți ai școlilor de brigadieri silvici, fie dintre diurniști, fie dintre cei fără nici un post, stabilindu-li-se și raza de activitate corespunzătoare. Aceștia devin funcționari stabili și cu calificare profesională suficientă.

Să se generalizeze organizarea pe brigăzi sau sectoare, după importanța lucrărilor și să se încadreze cu conducători silvici : competența și atribuțiunile apar aproape automat.

La pădurile posesorale, moșnenești, comunale, etc., actualii administratori de pădure plăuți, dar fără calificare profesională, să se înlocuiască obligator cu brigadieri sau conducători silvici, după mărimea și importanța pădurii.

Un cuvânt pentru brigadierii silvici.

Brig. silvic este organ tehnic de execuție, agent de pază și poliție, organ de control, iar când aptitudinile sau împrejurările permit și organ de conducere locală, prin delegație.

În toate aceste atribuțiuni se cere putere și plăcere de muncă, cinste și pricazere .

Se pretinde totuși ca în școlile de brig. silvici să nu se mai admită decât absolvenți ai gimnaziului.

Este cea mai greșită concepție .

Experiența ne-a dovedit că în afară de rare excepții, în special cei încă minori, sunt naufragați ai învățământului secundar. Au pretenții exagerate, au toate năravurile elementelor rele din școlile secundare, privesc munca cu desgust, așteaptă intrarea în serviciu și îmbogățirea, dar nu învață nimic, considerând studiile de specialitate ca nefolositoare și în orice caz prea elementare „față de studiile lor” .

În schimb elementele sănătoase la minte și trup, absolvenți ai cursului primar rural, vin cu toată dragostea și puterea de muncă, învață și înțeleg în amănunt tot ceea ce li se predă în școală și sunt dornici a căpăta cinstit un grad și o funcție, de care apoi sunt mândri.

În serviciu, aceștia dau toată valoarea reală a corpului silvic inferior.

Față de mersul vremii, găsesc că ar fi necesar următoarele ameliorări :

— admiterea să nu se facă decât după absolvirea cursului supraprimary sau cu 2—5 ani serviciu ca pădurar sau agent silvic auxiliar ;

— durata cursurilor să fie prelungită cu un an, în care elevii să fie trimiși în grupuri mici sau individual la ocoale cu lucrări de exploatare, regenerări, etc., iar în ultimele luni să vină la un curs de recapitulare și examen de diplomă.

Când se va putea accepta de către conducerea centrală, secția brigadierilor silvici de ad-ție s'ar putea organiza chiar din școală, în aceasta ar urma să între cei cu aptitudini speciale, de preferință cei cu studii sau practică de contabilitate .

RASPUNDEREA PADURARILOR

de Ing. Ioan Pető

În administrația statului sunt diferite organe angajate pentru paza averii și bunurilor statului (jandarmii, polițiștii, grănicerii, gardiștii financiari și pădurarii). Natural ar fi, ca toți aceștia să fie tratați după aceleași principii și prin urmare salarizați după aceleași norme. Adică, salariul lor să depindă de greutatea serviciului și de responsabilitatea cerută, fiind în raport direct cu acestea.

În realitate însă, acest raport este invers și tocmai organele de pază cu responsabilitatea materială cea mai mare, sunt cei mai prost plătiți. Anume, polițiștii, grănicerii, jandarmii, cari n'au nici o responsabilitate materială, sunt incomparabil mai bine plătiți, decât personalul silvic de pază, care răspunde materialmente pentru fiecare fir de arbore înstrăinat. Această responsabilitate fără nici o excepțiune și nelimitată, a pădurarilor, este — după părerea noastră modestă — nejustă.

Mai ales regulamentul vechi al serviciului silvic exterior a prevăzut dispozițiuni drastice în această privință, obligând pe pădurari, categoric, că pentru delictele nedescoperite să plătească despăgubiri fără somație sau judecată. Deci pădurarii n'au avut nici o

posibilitate de justificarea lipsei vreunui copac, decât numai prin descoperirea delicventului.

Și noul regulament al serviciului silvic exterior a menținut responsabilitatea pădurarilor, însă dispozițiunea respectivă este mai uman concepută, astfel: „pădurarul răspunde de neregulile sau pierderile de materiale în cantonul încredințat și poate fi urmărit conform legii de urmărire sau contabilității publice“.

În fine și acest regulament face pe pădurar responsabil materialmente pentru arbori furati, însă nu în mod categoric, neexcluzând astfel o justificare motivată și prin aplicarea legii de contabilitate publică îi se dă și posibilitatea de justificare înaintea instanței judecătorești reprezentată prin Inalta Curte de Conturi.

Acest spirit mai uman, de care suntem pătrunși la studierea noului regulament, însă, n'a adus nici măcar cea mai mică schimbare în aplicarea lui și dacă lipsește copacul, pădurarul plătește fără cruțare.

Dispozițiunea privitoare la responsabilitate este bazată pe considerațiunea, că, cantonul de pază are numai o anumită întindere după configurațiunea terenului și împrejurările locale și apoi că pădurarul locuiește în cantonul său de pază, deci are posibilitate de a-l păzi și prin urmare dacă s'a comis vreun delict nedescoperit de pădurar, aceasta se datorește neglijenței lui.

În realitate însă, cu puține excepțiuni, situația se prezintă cu totul altfel. Întinderea cantoanelor în majoritatea cazurilor este mult mai mare, decât cea fixată prin deciziunea ministerială, apoi casele de reședințe există la fel numai în puține cantoane și pădurarii sunt nevoiți a locui în cea mai apropiată comună, care de multe ori este situată la depărtare însemnată de cantonul de pază. Cunosc cazuri, când pădurarul locuiește la distanță de 10—15 Km. de punctul cel mai apropiat al cantonului său.

În astfel de împrejurări este un non sens, și omenește imposibil, ca pădurarul să păzească astfel cantonul, încât să nu fie furat nici un copac. Mai ales, dacă în cuprinsul cantonului sunt situate și proprietăți particulare, sub forma de enclave.

Dar trebuie să luăm în considerare și alte circumstanțe defavorabile, care îngreunează serviciul de pază.

Astfel, cu ocaziunea aplicării legii de Reformă Agrară, locuitorii în cele mai multe cazuri n'au căutat să fie împroprietăriți cu

o porțiune de pădure cât mai aptă pentru transformare în pășune, sau în teren agricol, ci au urmărit ca aceasta să fie astfel așezată în mijlocul pădurii Statului, încât să permită comiterea cât mai ușor a delictelor silvice, împiedicând descoperirea, adică având puțină să justifice delictul sub cuvântul că delictul ar fi din pădurea sau izlazul comunal. Pe de altăparte, numărul pădurarilor a scăzut în mod simțitor, în timp ce numărul delicvenților s'a mărit foarte mult, fiind încurajați prin amnestii dese, sau prin sancționări cu pedepse ridicole și cu întârziere a delictelor. De asemeni, trebuie să luăm în considerare, că nu numai paza pădurii reprezintă exclusivitatea serviciului pădurarilor, ci pe lângă aceasta au și alte obligațiuni conform Regulamentului serviciului silvic exterior și anume: să „ia parte la lucrările tehnice de punere în valoare, să supravegheze sau chiar să conducă executarea lucrărilor de pepiniere, plantații, putând fi utilizați la nevoie și în cantonul vecin”.

Aceste lucrări durează, de multe ori, nu numai zile, ci și săptămâni și cantonul respectiv rămâne pe acest timp fără pază, fără ca pădurarul să fie scutit de responsabilitate.

Pe lângă aceste considerațiuni am putea înșira multe cazuri, care dovedesc, că aplicarea responsabilității fără excepțiuni și limită este o nedreptate; ne mărginim însă, numai la câteva cazuri mai caracteristice.

Cunoaștem regiuni, unde locuitorii, dacă au fost dați în judecată pentru vreun delict mai grav, s'au răzburat față de pădurarul respectiv, dându-i foc la recolta lui de fân, sau i-au doborât un număr de arbori, cât mai valoroși, pe locuri unde altă ființă vie decât păsările sau vânatul nu umblă, de unde deci nu există nici o posibilitate de a se ridica arborii doborâți în lipsa mijloacelor de transport. Apoi îl denunță pe pădurar prin scrisoare anonimă, arătând că în locul cutare sunt arbori tăiați în delict, observând, că în cazul dacă șeful ocolului nu va lua măsuri contra pădurarului, vor face denunț la ministru. Natural că pădurarul n'a avut cunoștință de acest delict, comis tocmai de delicventul denunțător și deci este obligat a plăti valoarea arborilor doborâți.

La un ocol a fost în serviciu un pădurar foarte energic și plin de zel, care a cerut să fie transferat la ocolul vecin, având acolo casă proprie, unde ar putea locui cruțând astfel chiria pe care o plătea în postul lui actual. Șeful său de ocol s'a opus acestei tran-

sferări, motivând punctul său de vedere cu aceea, că nu poate pierde tocmai pe pădurarul cel mai bun și energic. În fine, pădurarul, totuși, a fost mutat. Iar în timpul cât s'a făcut predarea cantonului, locuitorii din răzbunare au doborât o mulțime de arbori, pentru cari apoi pădurarul a fost impus la plata sumei de peste 10.000 Lei.

În cazuri de flagrant delict silvic, delicvenții de regulă prezintă la desbatere martori falși, delicventul este achitat de judecătoria și nenorocitul pădurar plătește valoarea materialului.

De multe ori situația cantonului nu lasă posibilitatea de a fi astfel păzit încât să nu se poată comite delikte nedescoperite. Cunoaștem de pildă un canton în raza căruia sunt situate două colorii miniere, iar pădurarul locuiește în cea mai apropiată comună la distanță de 5 Km. de cantonul său. Locuințele minierilor sunt răspândite pe o distanță de peste 2 Km. exact la marginea pădurii. Să păzescă acest canton, care are o întindere de 2.000 Ha., un singur pădurar, este omenește imposibil.

Acestea și alte asemenea cazuri ne obligă să ne ocupăm de problema responsabilității personalului de pază.

Natural, nu contestăm necesitatea responsabilității materiale a personalului silvic de pază, însă aceasta să fie condiționată și mărginită la cazurile de neglijență sau rea voință pe care le-ar constata șeful ocolului; iar în cazuri mai grave, șeful circumscripției de control.

În acest sens, ar trebui modificată dispozițiunea respectivă a Regulamentului serviciului silvic exterior.

REALITĂȚI ȘI SUGESTII. LA PROBLEMA «CORPULUI SILVIC INFERIOR»

de Ing. Cezar Gr. Cristea

În cadrul „Problemei zilei” — programate de „Revista pădurilor”, — ca organ al Societății noastre „Progresul Silvic”, — e trecută pe rol — în luna curentă: *Chestiunea personalului silvic inferior* (subaltern), — brigadieri și pădurari.

Idée cum nu se poate mai *fericită*, de a examina cu toată atenția și sollicitudinea: lacunele de organizare actuală, și doleanțele acestor mai mici *colaboratori* ai noștri, care constituiesc posturile avansate ale pazei pădurilor, pe frontul de luptă al democrației,

coalizată cu ceilalți mari inamici ai pădurei: pășunatul, incendiile, delictе, exproprieri și defrișări, islazuri, „termitele” Soc. Streine exploataoare, etc.

Problema a fost delimitată sau circumscrisă — în sensul cercetării: normelor de recrutare, selecției, pregătirea profesională în școală și după aceasta în serviciu, — drepturi și datorii, — salariizare și încadrare; viciile organizării actuale și lacune, cu propuneri concrete de remediere.

Nu a existat Congres, ori adunare generală a acestor funcționari de stat, în care ei să nu-și spună păsurile, concretizând în „Moțiuni” dezideratele lor, în nădejdea remederilor posibile.

Paliative și chiar ameliorări sensibile, desigur s'au înfăptuit, se pot vedea și numai reaua credință, — interesată le va nega! — Moțiunile și Congresele, — au însă în genere soarta... dinainte pecetluită și urmările lor... se cam știu!

Criza economică, — penuria Statului, și-au spus și ele cuvântul; legile măsurilor excepționale și economiile forțate fiind durerosul refren — firesc — al zilei, „provizorate” ce durează... prelungindu-se cu anii!

S'a renunțat însă la acea experiență cu divizarea în: personal de *pază ori ad-ție propriu zisă*, și personal de *gestiune sau regie*, — ca și la separarea lor pe cantoane după suprafața de păză efectivă, pe clase și categorii, revenindu-se la vechiul sistem mai simplu și uniform, — egalând starea — bună, rea, — dar mai certă în ce privește: recrutarea, încadrarea și salariizarea personalului.

Și cu toată criza ori sângeroasele amputări bugetare, — care au mers până la suprimarea posturilor ce deveneau eventual vacante prin pensionare, deces și alte cauze, — tinzând fatal la descomplexarea posturilor și deci la *desorganizarea serviciului*, — s'au făcut totuși noi numiri (*angajări*) — absolut necesare, *încadrări și rectificări*, — reparându-se chiar făptuite nedreptăți din trecut, beneficiind în ultimii ani de acestea nu numai personalul superior ingineresc, ci și cel ad-tiv, tehnic de specialitate, precum și cel silvic mediu și inferior.

Prestigiul conducătorilor nu se rezumă numai pe: îndrăzneala, inițiativa temerară și stăruința în sforțări — superioare față de cele ale condușilor, — nici pe lipsa de control a primilor; — ci și pe

deplina cunoaștere a materialului uman, a motorului psiho-fizic, al celor în subordine, al armatei adeseori anonimă, a colaboratorilor — cât de modești, — dar necesari fiecare în locușorul lor de muncă, jertfă și de răspundere.

Disciplina clădită mai mult pe înțelegere, cunoaștere și iubire reciprocă, este cea mai durabilă și potrivită ființei umane. Ea nu se va executa cu silnicie, și nici nu va masca goliciunea formală a unor simboluri sau autorități, fără fond, ori valoare intrinsecă.

Cei mici însă datoresc această disciplină — chiar „oarbă” adesea, executând ordinul superiorului, — care poartă riscul și răspunderea cea mare; vor căuta să-i înțeleagă gândul și vrerea; se vor face vrednici de încrederea acestora nu prin abdicare dela demnitățile lor — de om și funcționar, — nici prin recomandarea din afară — a șefilor de club și sectoare politice: — din contră, — numai prin *vrednicie proprie* și muncă încontinuu, casa (cantonul), pepiniera, plantațiile și pădurea încredințată drept pază fiind „model”, ceea ce te ridică în stima nației, a camarazilor și a șefilor tăi ierarhici.

Durerile și doleanțele brigadierilor și păurarilor sunt prea bine cunoscute șefilor ierarhici, — începând cu șeful de ocol, Inginerul aproape în zilnic contact cu ei, împărțind binele și răul sau nevoile serviciului, până la Inspectorii de control, Direcțiuni, și până pe ultima treaptă a ierarhiei în ad-ția noastră. Să nu surprindă pe nimeni — dar încep a fi tot mai mult cunoscute chiar de unele „Excelențe”, care ne apreciază munca tăcută și pozitivă, dând dovezi că ne vor tot binele.

Cel mai mare rău de care sufer și ei, — este: *cangrena politică; despoliticianizarea* sau deparazitarea corpului nostru de aceste insecte, — (asemeni bostrichizilor ce ne-au distrus pădurile de rășinoase), trebuie să se producă neîntârziat.

*Politica și democrația exagerate nu mai permit o selecțiune a valorilor, ridicate din sânul nației, — dar nu drojdia, — sau elementele binz cotate ca „agenți electorali” și răsplătiți apoi cu „ciolanul” dat și sub forma postului de „pădurar”, — barem cât șeade guvernul, — având și pavăza șefului respectiv, ceea ce-i face *iresponsabili și capabili de tot răul și incorectitudinile*, pe agenții recrutați în atare condiții, — cu firmanul partidului (clubului) politic.*

Adio carte, — minimum de studii necesare, sau absolvirea școlii speciale de brigadieri și pădurari, cum cere *legea* și regulamentele noastre ; — și nici o nădejde fiilor de pădurari, sau bunilor gospodar ai satelor, — elemente bune și în armată, care odinioară considerau drept o cinste să intre în serviciul silvic al Statului !

Școala este imperios necesară ; urmărind ca apoi și în serviciu să nu piardă cu totul contactul cu cartea, — barem revista și jurnalul de specialitate : să se mai organizeze cursuri, examnări teoretice și practice, sau — nota cea mai bună le-o dă însăși *practica*, observându-l pe fiecare ce (cât) e capabil în postul sau funcția ce îndeplinește.

Personalul expus atâtor primejdii : fiare sălbatice — ca și omul — delicvent, — cel mai periculos — trbuie *bine înarmat*, cu arme de serviciu și cartușe veritabile, — iar nu cu biete fosile, ridiculate. Permisele să se dea fără dificultatea de azi, prin Ministerul de Interne ! ?

Ei trebuie să fie de drept și de fapt, cei mai autorizați *paznici ai vânătorului și pescuitului* ; despre acest lucru se va convinge cu timpul și însăși *Direcțiunea specială a Vânătoriei*, — dar și noi silvicii de toate gradele, trebuie să ne refacem creditul moral, să fim vrednici de această încredere, ne mai dând prilej să se strângă maldăre de dosare cu dovezi contra noastră, numindu-ne „*bracornieri*” !

Salarizarea să le asigure barem minimul de existență, — mulți fiind cu casă grea și povara unei spuze de copii, — adesea chiar la școli, ori suferinzi .

Lemnele și terenul de hrană — avantaj în natură, trebuie să nu le precupească a li se da dreptul lor.

Să fie obligatorie angajarea brigadierilor și pădurarilor — cu școală sau recunoscuți și recomandați ca atare, — atât la *exploatarea și proprietatea silvică privată*, cât și la *eforiile de pășuni, în cooperare, la Fondul religionar* ; în aceleași condiții (norme) de încadrare și salariu, ca la Stat, asigurându-se și lor dreptul la *pensiune*, ori ajutor pentru caz de boală, infirmitate etc., beneficiind chiar și de *Sanatoriile*, case de vânătoare și odihnă ale Corpului Silvic, acei ce se *tuberculizează* ori își minează în timpul — și din cauza greului serviciu pădurăresc !

Poate că nu ar fi rău, și nici utopie, ca descoperitorilor delic-

telor, — condamnate definitiv, să li se dea o cotă parte, cointeresându-i, din amenzile Statului ori despăgubiile civile.

Vor folosi și pădurarii prilejul unic al sărbătoririi săcirii arborilor, — gloriificare a muncii, naturii și primăverii ce renaște, — pentru educarea poporului, apropierea sa de pădure, infiltrând mai ales tineretului respectul și dragostea de pom și pădure, tinzând la crearea unui nou suflet, a unei conștiințe, — și început de tradiție forestieră. Să se continue distribuirea de premii ca încurajare celor cu pepiniere „model”, sau cu cele mai bune lucrări de împăduriri rușite, — ameliorări de terenuri degradate, corecții de torenți, conservare a pășunilor împădurite, a vânatului, etc.

Brigadierul și pădurarul să nu uite că sunt înainte de orice : buni și pașnici cetățeni, datorând respect legilor Țării și jurământului lor de credință; vor fi buni creștini, și exemplu în gospodăriile și viața lor, — chiar cea particulară, desbătându-se de vicii și patimi !

Stabilitatea sau inamovibilitatea, ar constitui un „ideal”, greu însă de atins în lumca și moravurile noastre, — dacă nu obținem înlăturarea microbului „politic” dintre noi !

„Mutările în interes de serviciu”, să aibă un fundament real, iar nu să constituie obiect de șicane și răsbunări, adesea lăsând pe drumuri oameni ce nu au altă vină decât : corectitudinea lor excesivă, nelăsându-se corupți ori convinși, — sau alte opinii politice !

Trebue, să tindem cu toții laolaltă: dela inginer la pădurar, — să refacem bunul nume și blazonul nobleței autentice a carierei noastre pădurărești.

PERSONALUL SILVIC SUBALTERN

de Ing. M. Rădulescu

Negreșit lucru, pe zi ce trece, serviciul nostru silvic își deschide neconținut drumuri noi, pentru intensificarea economiei forestiere : execută lucrări întinse de împădurire și pepiniere, culege semințe în cantități mari, adâncește problemele de regenerare și cultura pădurilor, construiește căi ferate și fabrici de cherestea, face exploatare în regie, aprovizionează toate autoritățile publice cu lemne și e gata să treacă la o acțiune de mari proporții pentru împădurirea terenurilor degradate.

Ca să aducă la îndeplinire aceste lucrări întinse, variate și răspândite pe suprafețe întinse, fără puțința unui control riguros, ca în alte ramuri de producțiune, e nevoie de un personal de execuție (pădurari, brigadieri, și conductori silvici) *corect, conștiincios, cu dragoste de pădure, cu spirit de inițiativă și cu o cât mai bună pregătire tehnică.*

Fiind chemat să activeze mai mult pe teren, uneori pe orice fel de vreme, se impune, ca înainte de toate, acest personal să fie *robust și curajos.*

În ce privește pe *pădurari*, aceștia formează elementul cel mai apropiat de pădure (locuiesc la marginea sau chiar în mijlocul pădurii) din întreaga ierarhie silvică. Ei contribuiesc în foarte largă măsură la formarea tradiției silvice într-o regiune dată, căci moștenuesc adesea serviciul din tată în fiu timp de mai multe generații, și se identifică până într'atâta cu nevoile lui, încât pentru apărarea pădurii își sacrifică de multe ori și viața.

De felul cum înțeleg să-și facă ei datoria, depinde reușita lucrărilor migăloase de pepinieră, împăduriri, marcări, degajări de semînțișuri, curățiri, rărituri, sortarea și fasonarea materialelor lemnoase (ce reprezintă sume considerabile) și în bună parte progresul economiei forestiere însăși.

De aceea se impune o cât mai mare atenție la recrutarea și pregătirea lor pentru serviciu.

Recrutarea pădurarilor se face de regulă dintre săteni, foști gradați în armată sau dintre cei mai buni lucrători de pădure. Dacă sunt conștiincioși și sărguitori, ei ajung să se bucure de un vădit prestigiu în lumea satelor, care poate întrece în multe cazuri pe al unui primar rural, întrucât au populația mai multor comune în mână și durată lungă în serviciu.

Pregătirea tehnică în situația de azi, pădurarii și-o fac din tată în fiu, și din contactul cu pădurarii mai vechi. Pentru desăvârșirea acestei pregătiri, e necesar ca șeful de ocol să aibă toată sollicitudinea.

Trebue să înceteze însă cât mai curând sistemul nenorocit, de a numi și înlocui pe pădurari după interese străine de cerințele economiei forestiere. Altfel, nu numai că nu vom înainta pe calea către progres, dar vom da înapoi și dela ceea ce cu multă trudă am realizat până acum.

Tot în vederea pregătirii tehnice, e necesar ca pădurarii după ce vor fi servit un an ca diurniști și se vor fi arătat apți pentru serviciu din toate punctele de vedere, să fie trimiși la un *curs de perfecționare* pe timp de un an, unde să li se dea cunoștințele teoretice strict necesare și mai ales să ia parte la toate lucrările de teren.

După terminarea acestui curs, să fie numiți pădurari definitivi. Cei ce nu vor putea trece cu succes examenul de intrare la cursul de perfecționare, să fie eliminați din serviciu.

Pentru stimulare, din pădurarii tineri, cei mai isteți să fie trimiși o parte la școlile de brigadieri silvici, iar dintre pădurarii bătrâni, cei mai pricepuți să fie avansați, în mod excepțional, un număr restrâns la rangul de brigadier, în urma unui examen.

Brigadierii silvici formează o a doua treaptă în ierarhia personalului silvic subaltern. Sunt chemați să ia parte împreună cu pădurarii la paza pădurilor și la supravegherea lucrărilor de regenerare, cultură și exploatare. Sunt însă și primul organ de control al pădurarilor.

La cancelarie trebuie să fie mâna dreaptă a șefului de ocol. După pădurarii ei sunt elementul care contribuie la formarea și păstrarea tradiției silvice.

În primul rând trebuiesc să fie *oameni de teren*. Pe la cancelarie trebuie să treacă toți, ca să cunoască de aproape întregul mers al serviciului. Cancelaria nu trebuie să formeze pentru ei, însă, un ideal.

Recrutarea brigadierilor se face dintre absolvenții școlilor de brigadieri. În mod excepțional ar trebui să se admită, ca o mică parte să se ia și dintre cei mai pricepuți pădurari, în urma unui examen, când aceștia sunt aproape de pensie.

Având în vedere nevoile mereu crescânde ale serviciului și că în curând brigadierii vor fi chemați să conducă și să administreze pădurile particulare, de 1000—2000 hectare, unde, pe lângă cunoștințe practice și teoretice se cere și un pic de inițiativă, se impune ca acest personal să fie mai bine pregătit în școlile respective. Eventual, să se mai adauge încă un an la cei doi existenți.

Negreșit că atât pădurarii cât și brigadierii urmează să fie *mai bine salariați*, ca în viitor întreaga lor activitate să fie închinată numai pădurii și pentru aceste posturi să se îndrepte cele mai bune elemente din lumea satelor noastre.

Conducătorul silvic e un agent cunoscut numai de la războiu, în țara noastră. Absolvent al unei școli medii de silvicultură, conducătorul silvic e chemat să fie mâna dreaptă a șefului de ocol.

Ca și restul personalului subaltern, el trebuie să fie în primul rând *om de teren*.

Locul său cel mai nimerit îl văd însă la pădurile particulare și ale instituțiilor publice de 2000—3000 hectare, care nu pot plăti un inginer silvic, spre a executa și conduce lucrările de regenerare, cultură și exploatare, prevăzute de amenajamente.

Pe lângă faptul că trebuie să *posede cunoștințele* absolut necesare pentru gradul său de pregătire, trebuie să fie în același timp și un *om de inițiativă*.

La stat poate fi un element prețios la întocmirea și revizuirea amenajamentelor, la conducerea și supravegherea lucrărilor mari de exploatare și mai ales la conducerea unor grupuri de *păduri izolate* în cuprinsul ocoalelor.

PERSONALUL SILVIC SUBALTERN

de Conducător Silvic N. Câmpean

Potrivit prevederilor legale în vigoare, atât pădurarii de pază cât și acei de gestiune sunt *cu totul asimilați mănuiitorilor și administratorilor de averi publice*.

În acest sens, pădurarilor, la intrarea în serviciu, li se iau declarații că: *„răspund cu averea lor personală, de toate daunele și delictele săvârșite în cantonul ce li s'a încredințat spre pază”*, obligați fiind a plăti, s'a plătit chiar, delictele nedescoperite; de multe ori, acestea se ridică la sume ce întrec salariul iluzoriu de 19200 ce primește un pădurar cl. III, pe 2 ani.

De altfel, e foarte just din partea C. A. P. S. că afirmă, rolul important al pădurarului în angrenajul silvic, considerându-l funcționar public, în ce privește obligațiile, obligându-l a depune garanția egală cu de 2 ori salariul pe an, însă și mai just ar fi dacă s'ar sesiza de *disproporția izbitoare între atribuții — răspundere, și retribuții-drepturi*, care în loc să le îmbunătățească prin noile legiuri le-a redus și mai mult; astfel, prin fostul R. S. S. E. pădurarul avusesese drept la o permisie de 10 zile, prin noul R. S. S. E. are drept numai la 8 zile permisie, în caz de abateri putând fi pedepsit însă

cu reținerea salariului pe 2 zile, de către ocol, ceea ce în fostul R. S. S. E. nu se prevedea. Acestea sunt cazuri mici, însă cu efecte mari și de o importanță covârșitoare pentru pădurari, care în ce privește atribuțiile și obligațiile sunt asimilați funcționarilor publici, iar când e vorba de retribuții și drepturi nu sunt asimilați acestora, ci celor mai nevoiași servitori, fiindcă un bun servitor e plătit anual cu 8—12000 lei, plus îmbrăcăminte și hrană, iar pădurarului nu i se dă decât salariul de mizerie de 9600 lei anual, cu care răspunde de delictele nejustificate.

Pentru îmbunătățirea situației acestor nevoiași și preținși funcționari publici, numiți ca: „pădurari”, e absolut necesar :

a) Să se reinființeze școlile de pădurari, cu o durată de cel puțin 6 luni pentru început, unde să se admită prin concurs, absolvenții a cel puțin cursul primar complementar;

b) Actualii pădurari nedefinitivi să se trimită la cursuri larna și în serii, astfel ca să nu se stânjenească bunul mers al serviciului, după care, cei reușiți să fie definitivati.

c) Să se dea ca salariu pădurarului, minimumul de existență stabilit de federația generală a funcționarilor publici;

d) Să se stabilească dreptul la concediul de odihnă etc., ca și altor categorii de funcționari publici.

În ce privește chestiunea brigadierilor, e identică cu aceea a pădurarilor, cu excepția că aceștia sunt în majoritatea absolvenți ai școalelor, foarte puțini cu examene și mai puțini fără examene, probabil protejați.

Ar fi de dorit ca :

a) În școlile de brigadieri să nu se mai admită decât absolvenți a cel puțin cursul secundar, iar la note egale, să fie preferați fiii de pădurari și brigadieri.

b) Durata cursului să fie de 3 ani, din care 2 ani teoretici și 1 an practic.

c) În școlile de brigadieri să se predea, pe lângă studiile existente, atât noțiuni fundamentale de contabilitate simplă, cât și de industrializarea și comercializarea materialelor lemnoase, spre a nu mai fi nevoie de elemente străine în serviciul silvic, la contabilizarea materialelor lemnoase și la industrializarea lor în fabrici de cherestea, pentru motivul că absolvenții școalelor silvice nu sunt pregătiți în aceste direcții (la fabrica de cherestea C. A. P. S. din

Sebeș sunt angajați un mare număr de funcționari minoritari, cu pretext că românii nu se pricep la astfel de lucrări).

d) Numirea în serviciu să se facă numai cu personal absolut al unei școli silvice și în mod provizoriu (stagiar) timp de 1 an, după care, numai dacă e apt, să se definitiveze.

e) *Reședințele personalului silvic subaltern*, unde statul posedă astfel de reședințe situate în mijlocul cantoanelor sau brigăzilor, să li se pună la dispoziție în mod gratuit (cu obligațiunea ca respectivul pădurar sau brigadier să o întrețină curată și îngrijită) împreună cu terenul de hrană și cu atenanșele necesare unei bune gospodării rurale, după cum s'a prevăzut în noul R. S. S. E. art. 87 al. ultim; iar personalul căruia statul nu-i poate pune locuință la dispoziție, să i se retribue prin statul de salariu 10% ajutor de chirie, socotit la salariul brut, după cum se face și reținerea de 10% pe seama Casei Generale de Pensii, și nu după salariul ce l'a avut în trecut (fără indemnizație de scumpete) iar pentru cei ce posedă locuințe proprii, a se da ordine categorice ocoalelor și fabricilor de cherestea să se conf. întocmai literei b, cap. V, art. 96 din noul regulament, care nu se respectă.

f) Salarizarea să se facă în cadrul tabelii normative, din statutul întocmit de federația generală a funcționarilor publici.

g) A se procura personalului subaltern arme cu tragere repede și nu „Wendl“, care nu mai sunt bune decât la fier vechiu, sau a-i obliga să-și procure arme de vânatoare, impunând arendașilor dreptului de vânat, să-i angajeze paznici de vânatoare, cu sau fără plată, însă cu obligația de a distruge vânatul răpitor și stricător, pentru care să se fixeze premii.

Numai după ce se vor fi realizat toate cele descrise mai sus, cu un personal pregătit și disciplinat, bine salarizat și înarmat, i se poate pretinde să-și confecționeze o uniformă model și numai astfel își poate păstra prestigiul în mediul local.

Altfel, problema va continua să rămână intactă, fiindcă oricât se va căuta, soluția nu va putea fi decât „Salarizarea“, singura care va putea înlătura cauzele mult mai adânci, care provoacă lenta, sigură destrămare a administrațiilor publice.

Avem credința, că prin bunăvoința superiorilor din Soc. Progresul Silvic, cum și printr'o luptă dărză, dusă de A. C. S. I. care are datoria a expune Societății Progresul Silvic, C. A. P. S.-ului și

Ministerului de Domenii, situația precară în care se sbate umilul pădurar și brigadier, se va putea ajunge la o normalizare a stării actuale.

SUBALTERNII !

de brigadier silvic Ion C. Sulea

După 50 ani de luptă profesională, „Revista Pădurilor” pune de astădată în discuție o problemă cu totul nouă, a : „Personalului Silvic Subaltern” sub toate aspectele ei. O legitimă bucurie s'a produs fără îndoială în sufletul „subalternilor” răspândiți la datorie pe tot cuprinsul țării, fiecare așteptând să vadă, cum vor înțelege cei ce le conduc destinele și pe ale pădurilor, să soluționeze zbcuciumul dezideratele lor drepte, cinstite și prea mult modeste; atât de mult neglijate până acum, deși adesea trâmbițate pe tonuri respectuoase, oscilând spre un dilentatizm anacronic și chiar reacționar. De data aceasta, întâi Onor Soc. „Progresul Silvic” sub ale cărei auspicii apare „Revista Pădurilor” și apoi Revista însăși, își vor face un titlu de glorie și recunoștința celor mici, care nu uită așa ușor atențiunea cu care sunt înconjurați în aceste clipe grele, — soluționând o problemă atât de importantă.

Privind peste anii rămași în urmă, vom găsi la început în rândurile celor mari pe „Capul ocolului”, mai apoi pe „Guardul silvic”, transformat în „Șeful ocolului” din care a eșit „Inginerul silvic” ce e încadrat azi la fel cu colegii săi din alte departamente.

Brigadierul silvic (Caporalul de artilerie de altădată) însă a rămas același, cu toate reformele noastre silvice. Și socot totuși, că nu se va găsi nimeni în corpul silvic superior, care să conteste ajutorul neprecupețit ce l'a avut dela acest auxiliar, organ de execuție și control, în subordinea șefului de ocol. De este cineva, care dorește schimbarea vechei situații a arhaismului nostru silvic într'o nouă conjunctură adecuată timpului, sunt sigur că va spune: Trebuie schimbat în primul rând numele de „Brigadier Silvic”, care nu mai corespunde realității.

Exprim aci, nu o idee izolată, ci dorința unanimă a colegilor brigadieri silvici din întreaga țară, ca vechiul nume, să fie schimbat în cel de „Controlor Silvic”; iar pregătirea profesională să sufere deasemenea importante schimbări, atât în ceea ce privește durata

cursurilor cât și selecționarea candidaților (având în vedere marele număr de candidați cu pregătire secundară la bază, variind între 4—8 cl. secundare) ce frecventează azi cursurile școlilor de brigadierii silvici. Pentru o viață nouă, se cer oameni noi și idei noi. Trebuie să recunosc însă, că deși nu e un pas tocmai greu, nu e lipsit totuși de importanță. Se vor ivi multe piedici în calea binelui și a adevărului, dar pe această paralelă vor aluneca: recrutarea, pregătirea profesională în școli și serviciu, salarizare, educația profesională, prestigiul în serviciu, poziția socială și ca punct terminus: ierarhia valorilor, cu întreaga lor gamă de profilaxie profesională. Am căutat deci să exprim o idee nouă, ce va trebui să se situeze deasupra trecutului, rezervând viitorului o noțiune constantă organică în angrenajul nostru silvic și m'am oprit la acest titlu, de „Controlor Silvic“, care nu e luat la întâmplare, ci exprimă echivalentul unei alte asemenea funcțiuni în exteriorul Ministerului de Finanțe.

Impărțit în 5 clase de avansare și salarizare, s'ar putea ajunge la selecțiunea valorilor și imboldul la muncă ar fi cu mult mai pronunțat decât azi, când un brigadier stă câte 10—15 ani neavansat, cu un salariu, a cărui cifră, n'o înscriu de rușine, aci.

O altă problemă tot atât de delicată este a recrutării pădurarului, care, azi, este supus tuturor riscurilor politicianiste. Socotesc, că ar fi necesară înființarea unei școli de pădurari și chiar militarizarea lor, spre a-i feri pe viitor de infiltrațiile și ingerințele politicianiste, ce le-a stricat: tradiția și crezul de altădată.

Convins fiind, că se vor găsi mulți oameni de bine, în marele comandament silvic, ce vor contribui cu concursul lor moral și destule pene ce vor așterne contribuții noi pe acest tărâm, închei introducerea acestui important capitol: „*Problema personalului silvic subaltern*“ pusă în discuție și pe marginele căreia înțeleg să mai reviu de va fi cazul, asupra punctelor ce exprimă dorința brigadierilor silvici și chiar a pădurarilor.

Das Problem des Forstschutzpersonals in der Staatsforstverwaltung.

Le problème du personnel subalterne.

Pour la gestion et pour la police des forêts soumises à l'administration de l'État, le service forestier compte comme personnel subalterne : les «conducteurs», les «brigadiers» et les «gardes» forestiers.

Dans les douze articles qui s'occupent de ce personnel, la discussion porte, spécialement, sur les deux dernières catégories.

On discute la modalité de leur recrutement, l'activité déployée dans le service, leur rémunération, etc., pour arriver à la conclusion qu'il y a de tous les points de vue des améliorations à apporter dans leur situation. De cette manière, l'activité professionnelle deviendra plus efficace.

En ce sens, il y a des opinions exprimées, prétendant que les gardes forestiers soient tous recrutés parmi ceux qui ont fréquenté les cours d'une école spéciale ; que dans les postes de brigadiers, soient promus tous les gardes forestiers qui seront remarqués dans le service.

En fin, quant aux conducteurs, on demande qu'on en fait deux catégories : ceux qui seront employés pour l'activité de terrain et les autres qui conduiront des travaux de bureau.

I N S E M N Ă R I

UN „LEIT-MOTIV“

de HORIA MANOLE

În n-rele 7-8/1936 din „Revista pădurilor“ arătam sub titlul: „Ce este de făcut?“ că trebuie să se impună tuturor exploatareilor de păduri, din țară, reducerea cu 50% a tăierilor prevăzute de amenajamente. Reiau această temă (ca pe un „leit-motiv“) și o amplific, cu atât mai mult cu cât se discută, în prezent, această chestiune, prin presă.

Știu că amenajamentul aprobat, al unei păduri, este o lege. Dar mai știu, că legile sunt susceptibile de modificări, fie prin constrângeri (față de prevederile inițiale), fie prin amplificări. Și pactul fundamental — constituția — se modifică la câteva decenii, spre a corespunde anumitor stări de lucruri ale evoluției sociale.

A ordona, pe cale de lege, retrângerea exploatărilor cu 50% (fie pe volum, fie pe suprafață) și pe termen de minimum trei ani, ar fi o măsură salutară, pentru economia forestieră a țării.

In primul rând, s'ar urca valcarea lemnului, la ceea ce trebuie el să reprezinte, în mod just.

In al doilea rând, s'ar face economii în posibilitățile anuale (pe intervalul amintit).

Și — *în fine* — personalul s'ar putea aplica, cu toate puterile, pe timp, de trei ani, în direcția plantațiilor, *dar mai ales în întreținerea plantațiilor*, prin degajarea lor de esențe coplesitoare, ierburi, etc.

Se discută, în prezent, măsurile de luat, pentru economisirea rezervelor de petrol și eventuala reducere a exploatărilor acestui produs național. Pe bună dreptate.

Lemnul — în speță, pădurea — nu merită aceleași preocupări?

Dar, să presupunem, că ar lua ființă o dispoziție legală, în sensul arătatilor de mai sus. Cum s'ar face controlul unei serioase aplicări? Nu trebuie să se creadă, că lucrul ar fi imposibil, sau foarte greu. Ar fi, desigur, nevoie, de un personal special, atașat regimului silvic, și care ar putea să reprezinte maximum 30 ingineri, repartizați pe țara întreagă. *Garantez succesul!*

Cine își mai face iluzii, că dispunem de avuții forestiere care să permită exploatarea, în ritmul actual, pe încă zece ani viitori, este sau un mare naiv, sau de rea-credință.

Sunt dispus a dovedi, această afirmație, oricui, și în oricare regiune forestieră a țării, mergând la fața locului, pentru a arăta ce a fost acum 10—15 ani (căci urmele se mai cunosc) și ce este azi.

Când se va deschide acest vast proces al responsabilităților (și el nu va mai putea să întârzie) se va vedea, că specialiștii și-au spus neconținut cuvântul, dar n'au fost un singur moment ascultați.

Continuăm cu consumarea capitalului lemnos, ca niște moștenitori risipitori.

Și aceasta o facem de aproape douăzeci de ani, pe știute, și fără a ne sinchisi.

TISA (TAXUS BACCATA), PE MUNTELE ZĂBAVA, JUD. MUSCEL

de Ing. silvic I. RĂTAN

Pe dosul muntelui Zăbava, în apropiere de Valca Cheii, cu ocazia delimitării unor parchete la Cbștea Moșnenilor Dragosloveni din Jud. Muscel, am găsit un exemplar de tisă (*Taxus baccata*), de dimensiunile: 19 cm diam. terier și 9,50 m. înălțime.

Altitudinea punctului, unde s'a găsit tisa, este 1100 m. pe un versant cu expoziție nordică, adăpostit și acoperit cu dn arboret de fag (cu molid în diseminatie), în etate de 90—110 ani. Solul argilono-sipos, pe rocă de calcar.

În urma exploatării rase executate s'a tăiat și acest exemplar fără a-l fi putut revedea.

După indicațiunile ce deținem, asemenea exemplare de tisă s'ar mai găsi în Vala Groului, la fundul Văii Cheii, în punctul numit Zacote.

Urmează să cercetăm acest fapt, după care vom relata situația.

C R O N I C A

AL XIII-LEA CONGRES AGRICOL

Cuvântarea ținută de Prof. M. Drăcea, Președintele Societății «Progresul Silvic»,
în ședința de deschidere a lucrărilor congresului la 28.II.1937

*Domnul: Ministru,
Doamnele Președinte,
Onorat auditoriu,*

Mă cinstesc a vorbi în acest al XIII-lea congres al agriculturii românești în numele pădurii, al economiei forestiere și în numele Societății „Progresul Silvic”.

Un congres agricol național în România, după 20 de ani de experimentări sociale pe temeiul reformei agrare, în al șaptelea an al crizei mondiale și în momentul în care agricultura românească își dobândește, în fine, codul său, este un eveniment a cărui excepțională însemnătate nu mai trebuie demonstrată, dar trebuie foarte insistent și de multe ori subliniată.

Noi vedem importanța acestui congres nu numai în valoarea lucrărilor prezentate și a soluțiilor adoptate, cât mai cu seamă în măsura în care congresul încearcă și reușește a creea ceea ce am putea numi o „conștiință agricolă” a poporului românesc de azi și de mâine, fără de care — cum o dovedește din nefericire prea strălucit trecutul — orice sforțare a agriculturii, a agricultorului și a purtătorului de cuvânt al acestora rămâne în văzduh, ca lipsită de un suport solid și de o înțelegere permanentă.

Noi, din specialitatea pe care am onoarea a o reprezenta, știm din crudă experiență ce înseamnă această lipsă de înțelegere.

Și de aceea, inginerii silvici, în primul rând ca cetățeni cu simț de răspundere pentru treburile publice ale acestei țări, vin aci

spre a vă exprima ferma lor convingere despre înaltele rosturi ale agriculturii și ale purtătorilor de cuvânt ale acestei importante ramuri a economiei naționale.

Dar noi venim aci și ca ingineri silvici, ca reprezentanți ai unei specialități bine definite și bine diferențiate în lăuntru economiei pământului țării. — ca reprezentanți ai unei specialități, care, împreună cu celelalte ramuri ale economiei solului și deci și cu agricultura, formează un complex al unei părți, sunt strâns legate între ele prin raporturi de interdependență — așa cum am avut cinstea a referi chiar din acest loc în marele congres al agriculturii din anul 1920.

Propășirea agriculturii țării este cu atât mai mult dorită de noi ca ingineri silvici, cu cât numai o asemenea agricultură rațională, ridicând standardul de viață al populației și măbind puterea de consumație și de cumpărare a acesteia, poate permite o înflorire a economiei forestiere.

Dar, mai cu seamă, propășirea agriculturii prezintă pentru economia forestieră, pentru inginerii silvici și pentru economia națională, un mare interes dintr'un alt punct de vedere și anume: *numai o agricultură rațională și o înaltă conștiință agricolă a țării pot face să înceteze, sau cel puțin să se ușureze, enorma presiune sub care de 20 de ani se asfixiază până piere, pădurea și economia forestieră.*

Intensificarea culturii pământului, sporirea producției agricole, consolidarea proprietății solului, soluționarea creșterii vitelor, nu în pădure ca în țările pastorale, ar potoli, cel puțin o perioadă de timp, șurubul fără sfârșit, care dărâmă temelia silviculturii și prin aceasta chiar temelile agriculturii și ale întregii economii naționale a pământului, *rozând din afară hotarele, în veșnică retragere, ale pădurii și degradând, din lăuntru, arboretele.*

Trebue să recunoaștem că în această luptă, în multe cazuri am fost înțeleși și chiar susținuți de personalități marcante și de purtătorii de cuvânt ai agriculturii românești.

Dar, în același timp, nu putem trece ușor peste faptul că dela războiu încoace, *peste un milion de hectare au fost sacrificate din trupul pădurii pentru agricultură, într'o impresionantă tăcere a acesteia din urmă.* Câte din aceste pământuri nu sunt și azi acoperite de buruieni și mărăcini, dacă nu s'au și surpat deja. Iar pășunatul

în păduri se practică din ce în ce mai intens în ultimii 20 de ani, în fiecare an, în mod excepțional, cu călcarea expresă a legilor.

Se sparge astfel, în fiecare an mai mult, scutul agriculturii românești. Este venit de mult momentul, ca agricultura românească să se înalțe sus, pentru ca, înțelegându-și propriul său interes, să anticipeze asupra unei reacțiuni generale și energice ce se va deslănțui curând de către poporul românesc în contra oribilei mutilări a pădurii și a economiei forestiere.

Credința noastră în viitorul acestui neam și în virtuțile latente ale conducătorilor săi ne îndreptățesc să așteptăm dela acest congres agricol un gest hotărît și energic pentru cruțarea pădurilor, gest care s'a lăsat prea mult așteptat.

Și mai sperăm că un viitor congres comun al tuturor ramurilor, egal îndreptățite în cultura pământului, va reuși în fine să armonizeze definitiv toate aceste ramuri perfect diferențiate între ele, dar într'un strâns raport de interdependență.

În aceste credințe și în aceste sentimente, Societatea „Progresul Silvic”, în al 51-lea an al existenței sale, vă aduce salutul călduros și vă dorește o cât mai mare rodnicie a lucrărilor Dvs., nu numai pentru propășirea agriculturii, dar și pentru armonica dezvoltare a tuturor ramurilor de economie națională care folosesc pământul țării.

CONGRESUL AGRICOL

Între 28 Februarie și 2 Martie a. c. a avut loc la București cel de al 13-lea Congres agricol din țara noastră, care s'a deschis în prezența M. Sale Regelui Carol II, asistența fiind constituită din tot ce are agricultura noastră mai ales, precum și din reprezentanți ai altor ramuri de producțiune.

Datorită împrejurărilor în care se ține și având în vedere vastitatea problemelor de cercetat, care-și cer în bună parte soluționarea cea mai justă, acest congres este socotit de mulți drept o piatră de hotăr.

Fiind vorba numai de agricultură în sensul restrâns al cuvântului, în cele de mai jos, noi vom face o scurtă dare de seamă asupra ședinței de deschidere și asupra problemelor puse în discuție, insistând numai asupra părților care au avut sau ni s'au părut că au atingere cu silvicultura.

Ședința de deschidere.

Imediat după sosirea M. Sale Regelui, s'a dat cuvântul d-lui V. Sasu, ministru al agriculturii și domeniilor, care a omagiat și a mulțumit M. Sale că a acceptat să acorde Înaltul Său patronaj acestui congres și să onoreze cu Înalta Sa prezență ședința lui de deschidere.

În continuare, d-sa constată „cu durere“ că agricultura noastră nu se găsește pe linia de progres la care a ajuns agricultura altor state europene, explicând apoi această întârziere, care se manifestă printr'o producție mică la ha. și o calitate ce lasă mult de dorit. O îndreptare se impune cât mai repede cu putință. Pentru a se ajunge acolo, d-l ministru Sasu spune că este nevoie de o pregătire spirituală care cere: sistematizarea experiențelor înaintașilor și înnoiri rezultate din progresele științei. Dar dacă în alte domenii această pregătire spirituală este ușor de realizat, nu tot așa se întâmplă când este vorba de agricultură. Aceasta din cauza izolării țaranului, precum și din cauza rutinii care-l stăpânește, ca un rezultat al ritmului încet al dezvoltării plantelor și animalelor. Socotește congresul binevenit și sortit să rezolve problemele care se pun azi agriculturii noastre.

Apoi, cu oarecare melancolie în glas, d-l ministru al agriculturii și domeniilor își exprimă bucuria că la acest congres „și-au dat mâna, cu toată cordialitatea și cu cel mai larg spirit de colaborare — agricultori, ingineri agronomi, medici veterinari, ingineri silvici și alți specialiști legați de soarta agriculturii“, solidaritate în care d-sa vede „un semn bun și o mare cheazășie“ pentru realizarea progresului agriculturii noastre.

După d-l ministru Sasu, au urmat la cuvânt d-nii T. Mândru președintele societății inginerilor agronomi, care a luat inițiativa organizării acestui congres și G. Cipăianu fost ministru, în calitate de președinte al Congresului.

Luând cuvântul, M. Sa Regele își arată satisfacția că acest congres nu este numai al unor simpli profesioniști ci este o colaborare a tuturor elementelor „care au la inimă și au interes ca această ramură—cea mai importantă a economiei naționale — să se desvolte pe un teren sănătos și mai ales pe un teren productiv“. Aceasta cu atât mai mult cu cât M. Sa, dela înălțimea locului pe care-l ocupă, a ținut să arate gradul de înapoiere în care se găsește agricultura noastră, taxând drept „rușine“ faptul că noi avem cea mai mică producție la ha. și că produsele noastre sunt de cea mai slabă calitate. Suveranul n'a uitat să arate că dacă agricultura noastră este ocupația manuală principală a celei mai mari părți din populația țării, nu este întotdeauna și ocupația mintală a ei. De aceea socotește că congresul are menirea să facă pe toată lumea să se gândească la progresul acestei ramuri de producție.

Agricultura — spune M. S. Regele — nu trebuie să fie privilegiul unei caste sau unei clase; ea trebuie să fie a Țării, cerând colaborarea tuturor locuitorilor și tuturor factorilor de producție. Socotește că din lucrările acestui congres trebuie să iasă hotărâri practice, realizabile pentru țara noastră, nu teorii. „În anii din urmă, de când a început să

pătrundă ceva mai mult în sufletul fiecăruia necesitatea sporirii producției agriculturii noastre, au început să mișune fel de fel de teorii frumoase, teorii aduse unele de peste graniță, altele născute în țară, dar cari tot teorii au rămas“. Ceeace trebuie să facem — precizează M. S. Regele — este ca aceste teorii să iasă din cadrul speculațiilor min-tale și să intre ca o sămânță în brazda pământului.

În sfârșit, Suveranul a ținut să-și spună părerea și în privința caracterului învățământului agricol din România. „Învățământul agricol — după Mine — nu are scopul de a produce agronomi, ci de a produce agricultori. Este trist de a vedea că din numărul celor cari urmează cursurile școalelor medii și superioare de agricultură dela noi din țară, nu vor să iasă decât funcționari și că nu urmează aceste cursuri acei cari ar trebui să aibă mai mult la inimă—și așa putea zice și la pungă—desvoltarea agriculturii noastre“.

Așa a vorbit M. S. Regele Carol II, sincer și răspicat, punând degetul pe rană și indicând căile de urmat.

Sfârșindu-și cuvântarea, care a fost viu și îndelung aplaudat, Suveranul a părăsit congresul, încheindu-se astfel prima parte a ședinței festive.

Partea II-a a acesteia a fost consacrată cuvântărilor diferiților reprezentanți ai Societăților veniți să-și spună cuvântul sau să aducă salutul lor, reprezentanților agriculturii românești.

D-l prof. M. Manolescu vorbește în numele Asociației generale a Inginerilor din România. D-sa, pornind dela o serie de considerațiuni asupra tehnicei, ajunge la concluzia că inginerimea de toate ramurile—inclusiv cea agricolă — trebuie să constitue o mare familie, membrii ei urmând să fie deopotrivă de considerați și deopotrivă de răsplătiți. „Nici-o nedreptate de nici-un fel nu trebuie să umbrească acest sentiment al egalității lor, care nu pornește dintr'o definiție abstractă, ci dintr'o egalitate de misiuni“. Pentruca această mare familie să poată trăi intens, se mai cere un lucru : să aibă o casă părintească, care să poată da acea egalitate, să dea o educație în aceeași ambianță ingine-rească, pe baza acelorași progrese, pe baza acelorași principii de viață. Aceasta nu se poate realiza — conchide d-l Manolescu — decât în clipa când învățământul tehnic superior va fi unificat.

Regretăm că trebuie să omitem pe toți ceilalți mulți vorbitori, oprindu-ne doar câte puțin la cuvântările d-lor : M. Drăcea, Pamfil Șeicaru și G. Ionescu-Brăila.

Cuvântarea d-lui prof. M. Drăcea, în calitate de reprezentant al silviculturii, se găsește publicată în întregime în chiar numărul de față al acestei reviste. Ne îngăduim totuși să relevăm o precizie nefăcută cu acest prilej : faptul că ne găsim la un congres care nu-i silvic, dar căruia noi silvicultorii îi acordăm toată atenția, îi acordăm colaborarea și dela care așteptăm să vedem apărând un gest hotărât pentru cruțarea pădurilor noastre de exproprieri și pășunat. Numai așa va putea înceta enorma presiune, care se exercită asupra lor și care de 20 de ani se asfixiază până la pieire.

D-l Ionescu-Brăila, ca reprezentant al corpului medicilor veterinari, odată cu salutul pe care-l aduce congresului, a ținut să facă și istoricul zootehnicii în țara noastră pentru ca să arate îndreptățirile pe care le are acest corp de a se amesteca într'un domeniu mult disputat — de agronomi și veterinari — în ultimul timp.

D-l Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul”, începe prin a-și exprima neîncrederea sa în promisiunile de tot felul ce se fac agricultorilor în ocaziuni solemne. „Veți fi strigători în pustiu”, le spune d-sa la un moment dat, și aceasta pentru că în statul acesta electoral, „nu sunt urechi să vă audă”. Din cauza primatului electoral, agricultura noastră a fost și va fi o „permanentă înșelată”. Dar, adăogă d-sa, tot răul este spre bine. Până când nu ne vom isbi cu capul de sus, nu vom vedea pragul de jos. Până nu se vor multiplica inundațiile și nu se vor prăvăli munții, din cauza sălbaticii exploatări a pădurilor, care se fac în numele celei mai mari minciuni — imăsurile comunale — nu se va termina cu acest fel de exploatări de păduri, cari au sărăcit pământul. În această ordine de idei, d-sa mai amintește experiența Americii de Nord, care este azi teatrul celor mai furioase inundații pe care le-a suferit vreodată. Orice prostie făcută azi, se va plăti, cu vârf și îndesat, mâine sau poimâine. D-l Șeicaru, în încheiere, cere o disciplinare a muncii, rezultând dintr'o disciplină a statului, care trebuie să fie pionierul marilor creații naționale.

Lucrările Congresului.

Cel care a răscolit programul congresului și a avut în mână cele două plicuri conținând comunicările și repoartele prezentate, nu poate fi decât minunat de mulțimea problemelor puse în discuție. Ele au fost clasate în trei mari secțiuni: tehnica agricolă, valorificarea produselor și îndrumarea agriculturii. Pentru fiecare din acestea, s'au precizat apoi o serie de probleme de tratat, pe care noi le vom enunța mai jos:

I. Tehnica agricolă.

1. Tehnicitate și productivitate agricolă (raport general d-l prof. M. Manoilescu).
2. Tehnica în agricultura României (r. prof. G. Ionescu-Sișești).
3. Raționalizarea culturii porumbului (r. I. Cămărășescu).
4. Ridicarea producției agricole prin combaterea boalelor și paraziților la plante (prof. Tr. Săvulescu).
5. Exploatarea pășunilor comunale și comune (r. I. Anonescu).
6. Cultura plantelor de nutreț în România (r. W. Ștefan).
7. Programul viticol și pomicol (r. I. Teodorescu).
8. Programul zootehnic (r. G. Ionescu-Brăila).
9. Noi orientări asupra animalelor domestice în România (r. N. A. Dumitrescu).
10. Desvoltarea creșterii animalelor și asistența veterinară (r. Al. Ciucă).
11. Vita sură de stepă (r. A. Cardaș).

12. Hrănirea rațională a vitelor (r. H. Vasiliu).

13. Pășunatul în păduri (r. prof. M. Drăcea).

II. Valorificarea producțiunii agricole.

1. Condițiunile economice generale pentru o mai bună valorificare a producțiunii agricole (r. C. Garoflid).

2. Valorificarea producțiunii animale (r. Fr. Conert).

3. Valorificarea fructelor și a vinului (r. I. Manolescu-Strunga)

4. Creditul agricol (r. Al. Nasta).

5. Asigurările agricole (r. Th. Mândru).

III. Organizarea și îndrumarea agriculturii.

1. Mijloace și metode de îndrumare a agriculturii (r. N. Cornăteanu).

2. Legea de organizare a agriculturii (r. Sescioreanu).

3. Organizarea învățământului agricol superior (r. N. Șerban).

4. Asociațiunile și cooperativele agricole (r. Gh. Chițoiu).

5. Sindicatele de crescători (r. C. Băicoianu).

6. Educația agricolă a gospodinelor (r. I. L. Ciomag).

7. Consolidarea proprietății agricole ca mijloc de ridicare a producțiunii (r. E. Grințescu).

8. Consolidarea proprietății agricole din punct de vedere forestier (r. Ilie C. Demetrescu).

9. Reorganizarea corpului tehnic agronomic (r. V. Păsăreanu).

Pentru fiecare din aceste probleme s'a fixat câte un raportor general, ales dintre personalitățile de frunte, ale economiei noastre, numele lor fiind dat în paranteză, după enunțarea fiecăruia. Fiecare problemă a putut forma obiectul multor comunicări făcute asupra-i.

Atât comunicările cât și rapoartele generale au fost tipărite cu anticipație și distribuite în ziua congresului.

Pentru moment ne vom ocupa numai puțin de rapoartele prezentate de d-nii prof. M. Drăcea și Ilie C. Demetrescu.

D-l profesor M. Drăcea ocupându-se de problema pășunatului în păduri, a știut să găsească cuvintele sincere și răspicate ca să arate, în toată lumina lui, răul pe care îl face pășunatul în pădure. D-sa printr-o argumentație bogată, adusă împotriva acestui obicei întârziat și nerațional, a obținut din acest mare congres agricol condamnarea lui. Este, fără îndoială un mare câștig.

Consolidarea proprietății agricole din punct de vedere forestier este tema care a făcut obiectul raportului colegului nostru Ilie C. Demetrescu.

D-sa începe prin a enunța că problema aceasta prezintă o firească analogie și o însemnătate fundamentală și pentru cultura și economia forestieră. Arată apoi că, dela Domnitorul Alexandru Cuza și până azi, proprietatea rurală a suferit prefaceri radicale, trecând dela latifundii la mica proprietate. Aceste prefaceri au cuprins și proprietatea forestieră.

Pentru a ne orienta în efectele multiple suferite de economia forestieră de pe urma acestor reforme, raportorul distinge două perioade caracteristice :

1. Perioada legilor zise rurale, dinaintea de anul 1917 ;
2. Perioada legilor zise agrare, de după 1917.

Sub imperiul legilor rurale, economia forestieră a suferit influențe bune și rele, însă cele bune covârșesc. Deci se poate vorbi de un bilanț pozitiv.

Altfel se petrece însă când este vorba de legile zise agrare. Ele au avut un efect extraordinar de profund asupra economiei forestiere. Ființa pădurilor și buna lor cultivare — spune raportorul — au suferit vătămări alarmante.

Influența legilor agrare poate fi privită din două laturi : directe și indirecte.

Cele directe, adică cele reprezentate prin dispozițiuni legale, se referă mai mult la :

1. Prevederi care au de scop transferuri forțate de proprietate ;
2. Prevederi cari urmăresc schimbarea felului de cultură și folosința solului forestier, adică defrișarea pădurilor pentru transformarea lor în terenuri de arătură, fâneață sau pășune.

D-l Demetrescu arată că nenumăratele exproprieri de păduri, ca urmare a legilor agrare, au creat o psihologie a cărei caracteristică este un foarte mic respect față de proprietate, mai ales când este vorba de cea publică. Sub fel de fel de pretexte și cu o ușurință de neconceput altădată, s'au cedat în acești ani din urmă întinse suprafețe din pădurile statului. D-sa dă în acest sens și cifre convingătoare.

Din nefericire, procesul de măcinarea domeniului forestier își continuă și azi drumul, nestingherit. În 1933 ni s'a dăruit o lege care permite să se schimbe un teren dacă se dovedește că cel inițial nu a fost bun pentru ceea ce a fost destinat. Astfel, și azi mii de ha. de pădure cad, anual, victimă sacului fără fund pe care-l reprezintă pășunile comunale.

Raportorul se ocupă apoi de efectele indirecte ale acestor legi agrare pe care doar le enunțăm :

1. Pulverizarea proprietății forestiere duce la nerentabilitate ;
2. Creeri de servituți, cari jenează și turbură profund viața pădurii ;
3. Lichidarea proprietății forestiere particulare și chiar a unei părți din ale Instituțiilor ;
4. Din cauza deselor schimbări de suprafețe în masivele forestiere se scumpesc lucrările de organizare, în timp și în spațiu ;
5. Lipsa de siguranță a proprietății forestiere aduce grave perturbări în felul lor de gospodărire. Aici raportorul insistă asupra legii pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și construcție pentru populația rurală din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia.

D-l Demetrescu arată apoi că consolidarea proprietății forestiere apare drept o condiție absolut necesară pentru existența unei cât de

elementare culturi forestiere. Pentru a se putea realiza această consolidare se cer următoarele :

- 1) Să se termine cu acțiunea de distrugere a pădurilor ;
- 2) Să se suspende transferurile de proprietate forestieră ;
- 3) Să se abroge, în mod deschis și fără echivoc, legea din 1934 privitoare la satisfacerea trebuințelor normale..., lege care stă întocmai ca sabia lui Damocles, deasupra proprietății forestiere. Ținerea acestei legi pe ordinea de zi a politicii românești a adus incalculabile prejudicii economiei forestiere ;

4) Statul să pășească la o serioasă politică de achiziționare de păduri particulare expuse distrugerii.

Numai după ce se vor realiza aceste deziderate, d-l Demetrescu socotește că se poate păși în mod serios la o adevărată operă de consolidare a proprietății forestiere.

Fără îndeplinirea acestor condițiuni primordiale, toate eforturile statului nostru, în sensul constructiv, vor fi anulate de stările cu totul viciate ale economiei noastre forestiere de azi.

Concluziuni.

După părerea unui specialist agronom, congresul a evidențiat două curente :

1. Unul trasat de specialiști, care au urmărit sporirea producției și tehnicizarea agriculturii, cerând egalizarea în pregătire și drepturi la fel cu inginerii formați din școlile politehnice, cum și introducerea de metode noi în câmpul agricol ;

2. Altul indicat de agricultorii practici, cari au cerut crearea de debușeuri și formarea de practicieni, atașându-se astfel problemelor de organizarea târgurilor — interne și externe — scurgerea circulația produselor, organizarea depozitelor, credite și organizarea vânzării, apoi școli cari să dea practicieni.

Toate dezideratele au găsit loc în moțiunea obișnuită fiecărei adunări sau congres. În legătură cu rapoartele d-lor Drăcea și Demetrescu, congresul a aprobat și a trecut în moțiune următoarele :

Să se interzică în mod definitiv pășunatul în păduri ;

Să înceteze distrugerea pădurilor pentru creierea de noi pășuni ;

Să se abroge legea din 1924, privitoare la satisfacerea nevoilor de lemn de foc și construcție a populației rurale din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia ;

Să se intensifice cumpărarea de către Stat a pădurilor particulare, expuse distrugerii.

În materie de creșterea vitelor s'a cerut, pe lângă alegerea și selecționarea raselor, o îngrijire și hrană rațională, dându-se o deosebită atenție sporirii culturilor de plante furagere și unei raționale exploatare a islazurilor.

Față cu cele hotărâte se cade, credem, să privim cu oarecari nădejdi în viitor, dacă dezideratele vor găsi și o justă aplicare.

At. Haralamb

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră

Ianuarie 1937

- Excelsior* din 1 Ianuarie, *Dr. V. Dinu*: Economia forestieră în 1936 (anul forestier).
- Curentul* din 1 Ianuarie: Căile ferate și fabricile de cherestea Caps (an forestier).
- Curentul* din 1 Ianuarie: Un an de realizări pe altarul Cooperatist.
- Carpații* din 1 Ianuarie, *C. C.*: Anul forestier: Un bilanț cu pasiv moral îngrijorător.
- Ogorul* din 1 Ianuarie, *C. Silviu*: Ruga Codrului și a unei prințese. Către Regele nostru.
- Argus* din 6 Ianuarie, *E. Patin*: Greutăți în calca exportului de lemne.
- Argus* din 6 Ianuarie, *E. Patin*: Necesitatea unui sistem stabil de decontare a devizelor.
- Dimineața* din 7 Ianuarie, *M. Sadoveanu*: Astronomii, gerul și lemnele.
- Prezentul* din 7 Ianuarie: Majorarea prețurilor la cherestea de rășinoase (Ședința Asoc. Industr. forest.).
- Curentul* din 9 Ianuarie, *Theo Maiorescu*: În lumea Vânătorilor, o mare primădie — ocrotirea unui non gen de branconieri și fazanerille.
- Universul* din 9 Ianuarie, *George Scrioșteanu*: Anul vânătoresc, constatări și concluzii.
- Epoca* din 9 Ianuarie, *Cezar Cristea*: Economia noastră forestieră (date vrednice de reținut).
- Prezentul* din 10 Ianuarie, *Ion Eucovincanu*: Viața economică a Bucovinei în anul 1936 (Progresul pentru silvicultură, agricultură și creșterea vitelor).
- Viitorul* din 10 Ianuarie, *C. Cristea*: Activitatea CAPS în ultimii 6 ani. Înălțături.
- Prezentul* din 10 Ianuarie: Industria și modificarea tarifelor de transport.
- Prezentul* din 10 Ianuarie: Un muzeu Industrial în Ardeal.
- Curentul* din 11 Ianuarie, *Tiberiu Bercescu*, șef de gară: Plantarea pomilor pe lângă șosele și liniile c. f. r.
- Țara Noastră* din 14 Ianuarie, *I. P. Prundeni*: Pirații pădurilor. Dela «Lotru» la «Karpatina» (Străinism, afaceri și spionaaj).
- Curentul* din 15 Ianuarie: Vânătorile regale dela Socodor și Crișul alb.
- Țara Noastră* din 15 Ianuarie, *M. P. Florescu*: Perspectivele forestiere ale noului an.
- Neamul Românesc* 14 Ian. și *Curentul* 15 Ian., *N. Iorga*: Invățămintele unei vânători.

- Curentul* din 16 Ianuarie, *Theo Maioreșcu*: In lumea vânătorilor; problema fazanierilor, cum s'ar putea soluționa conflictul dintre Societăți. Când intră fazanul în istoric?
- Curentul* din 16 Ianuarie: Codul penal și agricultura; paza bunurilor, distrugerii, etc.
- Curentul* din 16 Ianuarie, *Ing. M. P. Florescu*: Pe urmele unei neomenoase exploatări a pădurilor, jud. Mureș.
- Curentul* din 17 Ianuarie, *Ing. V. C. Filip*: Exportul de lemnărie prin portul Galați în 1936; destinația exportului și caracteristica materialului; cauzele ce împiedică dezvoltarea comerțului.
- Universul* din 17 Ianuarie: Defrișarea și exploatarea unor păduri din jud. Satu-Mare.
- Curentul* 17 Ianuarie, *Al. G. Tufoareanu*: Probleme agricole și silvice în discuția Adunării Uniunii Camerilor agricole.
- Tara Noastră* din 17 Ianuarie, *I. P. Prundeni*: Pirații pădurilor; aventurierii forestieri și moșnenii: Lotru-Gröde, — Brezoi — Dealul Negru.
- Porunca Vremii* din 19 Ianuarie, *V. Dova*: Să nu ne mai exploateze jidanții pădurile.
- Adevărul* din 19 Dec. 1936, *Prof. Temistocle Bărcănescu*: Contribuții la Istoria Socială românească — «Procesul Mănăstirilor închinată» de *Marin Popescu-Spițeni*.
- Tara Noastră* din 20 Ianuarie, *M. P. Florescu*: Un nou dezastru forestier — 30.000 ha. păd. pentru islazuri.
- Curentul* din 20 Ianuarie, *Ing. V. C. Filip*: Cronica lemnului. Exportul de rășinoase al României și Concurența rusească în Orient (Intervenția Rusiei și Situația în România).
- Curentul* din 21 Ianuarie, *Pamfil Șeicaru*: Burocrație și acțiune înfăptuitoare (la Min. Agr. Dom.).
- Tara Noastră* din 21 Ianuarie, *I. P. Prundeni*: Dela Jacques Eiser la Zoltan Feuyrès — (Pirații pădurilor. Grödel și vitregiții noștri moșneni).
- Tara Noastră* din 21 Ianuarie, *I. P. Prundeni*: Pirații pădurilor, Melancolia munților despăduriiți («Carpatina» și tantemele Consiliului de de administrație!).
- Tara Noastră* din 22 Ianuarie, *I. P. Prundeni*: Dictatura familiei Grödel-Tischler Goetz-Karpatina.
- Naționalul Nou* din 23 Ianuarie: Soc. «Lomaș» a frustat Statul cu sute de milioane.
- Curentul* din 23 Ianuarie, *Col. E. Șendrea*: In lumea vânătorilor. — propuneri pentru o mai bună organizare vânătoarească.
- Curentul* din 23 Ianuarie: Modificări aduse regimului de Comerț (inclusiv lemn) în Grecia.
- Epoca* din 23 Ianuarie, *Cezar Crîstea* (Discuții-idei): Inzestrarea Mănăstirilor cu păduri. (Silvlu).
- Curentul* din 23 Ianuarie: Parlament debateri Senat: Comunicarea Senator de Putna: d-l N. Jechianu.

- Porunca Vremii* din 23 Ianuarie, *V. Dora*: Fug românii dela întreprinderile forestiere «Ierbus»; Administrația Caps ce mai așteaptă? Cazul ungar Ing. Kovacz Adalbert.
- Epoca* din 24 Ianuarie, *Cezar Cristea* (Silviu): Inzestrarea Mănăstirilor cu păduri, terenuri și... Eforturile noi ce se vor înființa.
- Curentul* din 24 Ianuarie, *V. Mihordea* — cronică istorică: Averi bisericești.
- Tara Noastră* din 24 Ianuarie, *M. P. Florescu*: Se pot gospodări și românește pădurile din jurul Mănăstirei Neamț.
- Prezentul* din 25 Ianuarie: Ministerul Domeniilor cată noi resurse financiare pentru ameliorarea terenurilor degradate (Proiectul de lege și observațiile Consiliului legislativ).
- Universul* din 25 Ianuarie, *T. Pizoni*: Inginerii și limba noastră.
- Porunca Vremii* din 25 Ianuarie, *Victor Medrea*: Iar seara stând pe lângă foc: într-o vatră răzășească din Dancea (Covurlui): Codrul abia înfrunzit și pământul reavăn dau un *român întreg: eroul Inginer silvic Gh. Clime*.
- Porunca Vremii* din 25 Ianuarie: Un francmason tae și spânzură la averile Fondului bisericesc din Bucovina.
- Prezentul* din 27 Ianuarie: Piața de cherestea a Greciei la începutul anului 1937: perspectivele lemnului românesc.
- Prezentul* din 27 Ianuarie: Sugestia în legătură cu proiectul de organizare al Agriculturii (Memoriul Uniunii Sindicatelor agricole).
- Prezentul* din 27 Ianuarie, *T. Tudor* (art. fond): Când tara fașilor (Bucovina).... îngheață !..
- Curentul* din 27 Ianuarie, *V. C. Filip*: Exportul produselor românești în Grecia (Lista produselor și condiții pe l-ful Semetru).
- Cronica Vremii* din 27 Ianuarie, *Iliescu*: Putregaiul dela CAPS.
- Curentul* din 28 Ianuarie, *Lorin Popescu*: Declarațiile d-lui Min. V. Iamandi. Cum se va face inzestrarea cu terenuri și păduri a Mănăstirilor: ce cuprinde Proiectul de lege și Secularizarea dela 1863.
- Epoca* din 29 Ianuarie, *Arhim. Scriban*: Judecata din pădure (I).
- Epoca* din 30 Ianuarie, *Arhim. Scriban*: Judecata din pădure (II).
- Epoca* din 31 Ianuarie, *Arhim. Scriban*: Judecata din pădure (III).
- Epoca* din 31 Ianuarie, *Cezar Cristea*: Unde are, și unde nu are dreptate d-l Senator N. Jechianu ?!
- Curentul* din 30 Ianuarie, *Lorin Popescu*: Organizarea Ministerului Cultelor și Artelor; — Controlul averilor bisericești.
- Argus* din 31 Ianuarie, *H. T. Ionescu*: Fondul bisericesc Bucovina, în slujba intereselor naționale.
- Porunca Vremii* din 31 Ianuarie, *V. Dora*: Ungurul Kovacs alungat de CAPS. dela Centrul de exploatare «Ierbus». (Un succes al ziarului nostru).
- Tara Noastră* din 31 Ianuarie, *Ing. Cezar Cristea*: Politicianismul. Silvicultorii și pădurile.

MERCURIALE

C. I. E.

Comunicat pentru presă.

19 Martie 1937

Cifre lunare de exportul european de lemn — extrase din statistica
oficială a C. I. E.-ului —

Ianuarie 1937.

Tara de origine	Exportul total în m ³	Din care, cherestea de rășinoase brută și rindeluită în m ³
Norvegia	17.005	10.553
Suedia	172.970	161.366
Finlanda	159.549	129.847
U. R. S. S.	68.044	13.339
Estonia	5.08	3.469
Letonia	67.049	40.24
Lituania	22.229	6.116
Polonia	169.979	100.023
Cehoslovacia	157.930	26.287
Austria	178.45	97.576
Jugoslavia	105.415	62.498
România	134.447	90.306
Total	1.258.220	741.624

R E C E N Z I I

Institut International d'Agriculture :
*Annuaire International de Statistique
Forestière, 1933—35.*

Volume I. — Europe et
U. R. S. S. Rome, Villa Umberto I,
1936, 8°, pag. 327, Prețul 25 lire italiene.

Evoluția ideilor de economie și constanțele tendințe manifestate pe tărâmul internațional, de a înjgheba o colaborare între state, cu scopul de a consolida o prosperitate economică permanentă, și a evita sau cel puțin atenua fenomenele de crize și depresii, au adus cu sine necesitatea unei colaborări internaționale în cadrul unor institute care poliarizează în jurul lor voința statelor ce au aderat la această idee de solidarizare.

Prima condiție a unei depline armonii de interese dintre state, este cunoașterea și observarea metodică a structurii și fenomenelor economice ce se petrec în fiecare țară. În epoca pronunțatului dinamism economic pe care o trăim, o asemenea cunoaștere a funcțiilor fiecărei economii naționale nu se poate realiza decât cu ajutorul disciplinei statistice și a metodelor sale de investigații, singure în măsură să ne dea imaginea fidelă și obiectivă a cercului urmat de fenomenele economice și sociale.

Asemeni tendințe, de reciprocă cunoaștere pe terenul economic, se manifestă în toate domeniile nu numai cel fo-

restier. În alte domenii, însă, o astfel de colaborare durează de mai multe decenii. Economia forestieră mai conservatoare urmează același drum pe care a apucat celelalte ramuri de cultură dar la un interval mai îndepărtat. Abia s'au împlinit 10 ani, de când a luat ființă, în cadrul Institutului Internațional de Agricultură din Roma, secțiunea forestieră, cu scopul de a coordona acțiunea forestieră a statelor și a promova astfel interesele pădurii.

În acest interval de timp Institutul s'a manifestat în afară de celelalte congrese internaționale ținute în 1925 la Roma și 1936 la Budapesta mai cu seamă pe terenul publicisticii și cu diferitele anchete făcute asupra economiei forestiere. Astfel, în 1924 publică o încercare de monografie statistică asupra pădurilor din lume, iar după congresul dela 1926 și publicarea dărilor de seamă în patru volume, dă la lumină rezultatele anchetelor internaționale asupra standardizării măsurilor și sortimentelor lemnului și asupra a diferitelor sisteme, de vânzare, asupra incendiilor în păduri și a instrucțiunilor de amenajamente precum și broșura asupra protecției pădurilor și plantelor.

În afară de aceste publicații au mai apărut diferite articole cu caracter silvic în cele 5 perioade lunare scoase de Institut. Anume: Revista Internațională de

Agricultură, Buletinul de îndrumare economică și socială, de statistică agricolă și comercială; și de tehnică precum și Monitorul Internațional al protecției plantelor. Acestea le urmează cele 5 anuare dintre care 4 cu caracter agricol și unul silvic anume; Anuarul Internațional de Statistică Forestieră care a ajuns abia la anul II, Vol. I, care face și obiectul recenziei de față. Anul I a apărut în 1932 și conține date statistice asupra pădurilor și comerțului de lemn din perioada 1925—32, din 52 țări.

Anul II, 1933—35, apare față de I. amplificat și considerabil perfecționat, ceea ce se poate vedea din faptul că a fost nevoie să se scindeze materialul statistic în două volume față de primul care a apărut numai într'un singur volum.

La rândul său, materialul statistic, prezentat în Vol. I, An. II este împărțit în două părți distincte:

Partea I: Tablouri generale, care cuprind:

A) Statistica pădurilor cu date generale asupra întinderii păduroase, specii principale, categorii de proprietăți, suprafața împădurită pe cap de locuitor, % de împădurire, volum lemnos în picioare, creșteri și producție lemnosă anuală pe sortimente.

Acest capitol se împarte în două compartimente:

B) Statistica comerțului de lemn pe sortimente și țări.

a) Comerțul de lemn pe 22 sortimente, exprimate în tone și mc de lemn brut și anume, lemne de foc, de mangal, de hârțle, de mine, de stâlpi de telefoane și telegrafe, chereștea, traverse etc.

b) Comerțul de lemn pe țări, care conține date asupra schimburilor internaționale între diversele state în anii 1930—35, și se sfârșește cu un bilanț general

al comerțului exterior de lemn în cantități.

Partea II, cuprinde statistica forestieră propriu zisă, detaliată pe țări mai mult sau mai puțin dezvoltate, după cum erau, izvoarele statistice oficiale ce-i stăteau la îndemână, mai mult sau mai puțin dezvoltate.

Tablourile de detaliu la rândul lor, conțin date statistice asupra întinderii pădurilor, compoziției arboretelor și terenurilor forestiere, asupra condițiilor de proprietate, regime, tratamente, etc. etc.

Pentru unele țări, se dau indicațiuni izolate, asupra repartiției suprafeței forestiere după calitatea solului, densitatea populației, extensiunii exploatărilor, frecvenței pădurilor de protecție, a incendiilor și pagubelor cauzate precum și asupra mersului împăduririlor.

Merită să fie subliniat faptul, că pentru pădurile țărilor nordice: Suedia, Norvegia și Finlanda, indicațiunile numerice, asupra creșterilor și volumului lemnos în picioare etc., sunt foarte detaliate. Dealtfel, se știe, că în aceste țări s'au făcut vaste anchete statistice pentru a stabili mai de aproape acești factori importanți ai economiei lor forestiere.

În ce privește România, datele statistice prezentate sunt destul de complete, deasemeni sunt redată după sursele cele mai autorizate. În lipsă de publicațiuni statistice oficiale, s'au consultat cele mai autorizate lucrări de politică și statistică forestieră ca: Ioan P.: *Le problème du bois*, Genève, 1932; Sburlan: *Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien*; *Statistique forestière de la Roumanie pour l'année 1929* și *Die Grundlagen der v. Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr*, ale subsemnatului.

Iată capitolele economiei forestiere ro-

mănești, asupra cărora insistă acest anuar.

I. Suprafața pădurilor și procentul de împădurire; II. Condiții generale de proprietate; III. Amenajarea pădurilor (planuri definitive, provizorii și păduri neamenajate; IV. Condiții de proprietate în detaliu; V. Regime și tratamente; VI. Esențe; VII. Clase de vârstă pe specii; VIII. Creșterile nete anuale. Într-o notă ce urmează după capitolul VIII, se dau cifre globale asupra consumului intern de lemn. Cititorului i se atrage atenția, că cifrele dela ultimul capitol precum și ale consumului de lemn sunt obținute pe cale de evaluări și că asupra acestor factori, între autorii citați, nu există o înțelegere deplină.

După tabelele de detaliu asupra condițiilor forestiere ale fiecărei țări, urmează statistica comerțului exterior pe țări și sortimente lemnoase, pe anii 1930-35, ținându-se seamă de comerțul special al fiecărei țări în parte. Materialul statistic este de așa manieră grupat încât s'a realizat, în limita posibilităților, o uniformitate de prezentare, fapt care permite să se facă comparațiile între exportul diferitelor state. Același lucru se poate spune și despre capitolul: Statistica pădurilor numai că aici din cauza izvoarelor ce stăteau Institutului la îndemână nu s'a reușit a se uniformiza indicațiile în măsura în care s'a făcut la comerțul lemnului. Înțelegem și apreciem eforturile ce s'au făcut în acest sens și dacă, totuși, nu a reușit a se da caracterul uniform în măsura în care trebuie să se facă, vinovate sunt uzanțele comerciale, metodele de clasificare a mărfurilor lemnoase etc, care diferă dela țară la țară. În ce privește însă comerțul exterior, organizațiile internaționale ca CIB și ETEC au ușurat simțitor sarcina Institutului de a elabora și prezenta

date uniforme, fiindcă la cele două Instituții comerciale se ține o contabilitate precisă și uniformă, asupra schimburilor de lemn dintre țări și ceea ce este mai important, datele se publică prompt. Indicațiile numerice sunt prezentate în unități metrice (tone și mc) ceea ce face, desigur, posibilă prezentarea uniformă, cifrele devin universale și ușor accesibile tuturor cercurilor. Natural, pentru a realiza aceste deziderate, a trebuit să se facă numeroase reduceri și transformări, aplicându-se coeficienții de conversiune, pe care cititorul îi găsește la începutul fiecărui capitol. Ce-l drept, prin această operație, cifrele originale au pierdut din calitate, totuși dacă ne gândim cât a câștigat statistica prin faptul că ele s'au putut aduce la unism putându-se face comparații și dacă luăm în considerare legea numerilor mari, nu se poate face celor ce au întocmit statistice nici o obiecțiune de ordin statistic.

În genere, între An. I, al anuarului statistic forestier și An. II, se constată un progres enorm, în special în ce privește sistematizarea, prezentarea și coordonarea materialului statistic.

În limita posibilităților, s'a căutat, a se da cifre uniforme și comparabile pentru toate țările. Aceasta este, de altfel, una din principalele condițiuni pe care trebuie să le îndeplinească o lucrare de natura celei prezente. Dacă, totuși, nici de astă dată nu s'a reușit, a se apropia și mai mult forma ideală, vinovate sunt împrejurările și nu autorii statistice.

Atât acest volum, cât și celălalt din 1932 sunt eclatante dovezi a necesității unei colaborări internaționale, de natură a uniformiza în toate țările metodele și noțiunile de statistică. Fiindcă, în situația de față, când terminologia statistică forestieră, metodele de investigație etc. sunt atât de variate dela țară la țară.

anuarul de față, cu toate sforțările supra omenеști ce s'au făcut, de a prezenta o lucrare care să îndeplinească primele condițiuni de uniformizare a cifrelor, nu s'a reușit pe deplin. Aparențele înșeală — mai cu seamă când ne gândim la calitatea cifrelor și a diferitelor interpretări ce se dau noțiunilor statistice. Să nu amintim decât suprafața păduroasă, care în țările lumii găsește o interpretare foarte variată, într'o țară, de ex. se înțelege prin aceasta noțiune, numai suprafața efectiv împădurită, în alta numai cea împădurită și producătoare de lemn; în alta, atât suprafața împădurită cât și tufelișurile pășunabile, sau tundrele, în alte țări cu poenile și golurile de munte etc. Toate aceste suprafețe parțiale adunate împreună dau un amalgam atât de variat de suprafață împădurită. Merituoasele strădanii ale Institutului Internațional de a da o lucrare statistică subliniază necesitatea inexorabilă a unei convenții statistice internaționale pentru a putea judeca structura economică forestieră a fiecărei țări în lumina sa adevărată. Lucrarea de față este un ec'atant certificat al discordiei ce domnește în această pr'vință în țările lumii.

Dr. V. Sabău

Paul Gémen.

La Forêt — Le papier — Le Journal.

Preface de M. Albert Aftalion, Paris: Messageries Hachette, 1936, 252 pag., 24 diagrame, 1 hartă și 21 fotografii în afară de text.

Între ziar, hârtie și pădure, există — cel puțin pentru condițiunile tehnice și economice actuale — o filiațiune fatală, de neocblit.

Civilizațiunea modernă este un adevărat moloh pentru consumul de hârtie. Alături de săpun, cantitatea de hârtie consumată anual și repartizată pe cap de locuitor, este socotită ca o indicațiune a gradului de cultură și civilizație al unei societăți sau națiuni oarecare. Se înțelege, că în acest consum, cartea, ambalajul etc. își au partea lor importantă.

Presa deține, totuși, locul întâiu, cu un avans excepțional de mare față de celelalte moduri de folosire a hârtie. Să ne gândim că fiecare număr al cotidieneor popular de informațiuni, cum ar fi la noi «Universul», reprezintă ca hârtie o broșură respectabilă. Ziarele americane, de pildă, sunt și mai pretențioase sub acest raport cantitativ. Câte zeci și sute de mii de asemenea broșuri nu se aruncă zilnic la coș, după o scurtă și fugitivă răsfoire, chiar și în țări cu ridicat procent de analfabeți, cum este România! Pentru perioada 1932-1934, consumul de hârtie pe cap de locuitor în Statele Unite americane este socotit la 55 de kgr. Cel de hârtie zisă de ziar din toată lumea se estimează pentru anul 1935 la 7.359.000 tone.

Astăzi materia primă aproape exclusivă în fabricarea hârtiei este lemnul și anume cel de esențe moi (molid, brad și în oarecare măsură pin, plop, bambus, etc.). Dacă înem seamă că o tonă de hârtie reprezintă cca. 6 steri lemn special pregătit, la ușa fabricii și cca. 8 steri lemn brut, în picioare, ar însemna că pădurea este tributară în prezent civilizației umane, numai din acest punct de vedere al hârtiei de ziar, cu cca. 55.000.000 steri de lemn. Este o cifră impresionantă când ne gândim că resursele mondiale de lemn sunt în bună parte secătuite. Și ceea ce e mai grav, este că acest consum manifestă o puternică tendință de creștere, prin ridicarea nivelului

cultural și de confort al atâtor popoare și clase sociale înapoiate.

Pe bună dreptate, *problema aceasta a procurării materiei prime necesare pentru fabricația hârtiei, poate fi privită ca una dintre cele mai esențiale ale civilizației umane.*

Deși pericolul secăturii rezervelor de lemn ale pădurilor virginie — fiindcă acestea contează în consumul de lemn mondial — este perfect vizibilă, lumea nu este preocupată în mod deosebit de chestiune. Se nutrește, de bună seamă, speranța aflării sau adaptării altor materii prime, care să înlocuiască lemnul în fabricarea hârtiei.

O problemă mult mai dificilă, ce se pune astăzi guvernanților în țări ca Franța, cu un regim mixt de acoperire a nevoilor de hârtie (pe deoparte: import masiv de lemne, pastă mecanică și chimică de lemn și hârtie, iar pe de altă: producție națională de lemn și o industrie veche și dezvoltată a hârtiei), constă în echilibrarea complexului de interese contrarii ce se nasc între presă și cultură, fabricanții de hârtie și pastă de hârtie și producătorii naționali de lemn. Aceasta este tema centrală a lucrării de față.

Materia este dispusă mai întâiu în două părți principale. Prima tratează despre aspectul tehnic și economic al chestiunii, atât în general cât și cu privire la condițiunile franceze. Cea de a doua este consacrată regimului vamal actual și celui precedent acestuia, de interes pentru hârtie și materiile sale prime esențiale. În concluzie — «rezultatele obținute și programul de viitor» — se încearcă a se schița pădurii franceze din punctul de vedere al fabricațiunii hârtiei

și a se da soluțiuni de conciliere între interesele Industriei naționale și ale culturii.

Deși tema acestei lucrări se referă la cazul particular al Franței, ea prezintă, totuși, interes mult pentru oricine se ocupă cu chestiunea lemnului de hârtie, a fabricațiunii hârtiei și, în genere, a hârtiei ca factor economic și cultural. Partea întâia a lucrării conține extraordinar de multe date de ordin tehnic și economic asupra acelor chestiuni, încât lucrarea este în mare măsură de valoare generală. Dar chiar cazurile cu totul specifice economiei și politicii economice franceze, pot fi foarte utile prin sugestiile lor pentru factorii determinanți ai politicii noastre economice, pentru producătorii de lemn și pentru industriașii de paste de lemn și de hârtie.

Autorul este cât se poate de bine calificat pentru întocmirea unei asemenea lucrări: fost elev al Școlii Politehnice de la Paris, absolvent al Școlii de Ape și Păduri de la Nancy, doctor în drept, administrator a două ziare parizlene de mare tiraj. Pe lângă pregătirea teoretică atât de multilaterală, a mai fost pus și în situația fericită de a cunoaște, din experiență proprie, latura economică și politică a chestiunii. Lucrul este vizibil din chipul cum este tratată problema, cât și din bogăția excepțională a materialului documentar.

După cum se exprimă în prefață Profesorul Albert Aftalion, de la Facultatea de Drept din Paris: «Son ouvrage fera désormais autorité en la matière. On devra constamment s'y rapporter».

Ilie C. Demetrescu

Puksmann, E.

Pohjaveepinna Koikumine Metsamaad.

Ulikooli Oppe-ja Katsemetskonnas
1930—1934.

Variațiunile nivelului apei freatice în sofurile de pădure din ocolul silvic de experimentație al Universității Tartu în anii 1930—36. Tartu, 1936, pg. 125.

• E o carte scrisă probabil în estoniană. Zic probabil, pentru că *Tartu*, unde a apărut cartea, este numele cel nou al vechiului oraș *Dorpat* (din Estonia), vestit prin Universitatea sa de medevală origine. Regretăm că fiind scrisă într-o limbă complectamente inaccesibilă, nu putem cunoaște în amănunt problema pusă. Din rezumatul german dela finele cărții aflăm însă concluziile cercetărilor pornite cu gândul de a studia variațiile apel freatice spre a se putea găsi: legile cari guvernează aceste variații și legătura dintre apa freatică și pădurea existentă în locurile observate.

În acest scop s'a ales un număr de 20 de fântâni. Nu ni se spune dacă au fost forate special sau au existat mai dinainte. Nu ni se spune prin urmare cum s'a săpat fântâna, până la ce adâncime s'a mers, dacă s'a ajuns la stratul impermeabil pe care stă pânza de apă, nu ni se spune de asemeni, nu putem ști mai bine zis, straturile întâlnite, în timpul săpării, până la pânza de apă, etc.; probabil să existe aceste amănunte în textul propriu zis, iar înțelegibil, al cărții. Se dă în schimb coșta de nivel a fiecărei fântâni (gura fântâni la suprafața solului) și amplasamentul ei (în arborete de pin, de mesteacăn, de molid, de plop, etc.). De asemeni, ni se spune cum s'a făcut măsurătoarea (cu tuburi de lemn și

jaloane). Datele asupra repartiției și cantității precipitațiilor, mărimea deficitului de saturație și temperatura aerului au fost luate dela stațiunea meteorologică de ordinul II dela Ocolul silvic de experimentație Tartu, în al cărui domeniu s'au făcut cercetările.

Observațiunile înregistrate formează un bogat material documentar prezentat în formă de tablouri, bine aranjate. Găsim astfel fișele — conținând valorile medii, max. și minime lunare — pentru fiecare fântână, tabele cu temperatura aerului, precipitațiile atmosferice și deficitul de saturație, pentru toată perioada de observație. Cu titlul de orientare generală se dă și o hartă (o schiță de plan mai bine zis) a pădurilor ocolului Tartu, arătându-se și amplasarea fiecărei fântâni. (Deși pentru aceleași motive de limbă inaccesibilă nu putea ceti harta — totuși o informație generală asupra regiunii se poate avea).

Pe baza întregului acest material documentar s'a trasat curbele de variație respective, care analizându-se în paralel au permis următoarele prime concluzii:

1. Curbele variațiilor apel freatice trasate pe baza mijloacilor lunare — prezintă în timpul întregii perioade de observație cam aceeași alură; deosebiri apar în ceea ce privește adâncimea nivelului și mărimea amplitudinii de variație.

2. Valorile extreme sunt influențate în special de bogăția precipitațiilor și gradul de uscăciune.

3. Pentru același an de observație, max. și min. se înregistrează cam în același timp, în diversele locuri de observație.

Pentru aceleași locuri, dar în anii diferiți de observație, data max. și min. variază cu circa 1—4 luni.

4. În fiecare an de observație se înregistrează două max. și două minime. Max. apare obișnuit în Aprilie—Mai și

Oct.—Nov.: iar minimum, în Martie și August.

5. Nivelul mijlociu anual — pentru același loc — este diferit (de la an la an), arătând, pentru timpul cât s'au făcut observațiile, o tendință de coborire. (Faptul se explică cu lucrările de asanare efectuate).

6. Ceea ce se observă relativ ușor în variația nivelului apei practice e dependența acesteia de cantitatea precipitațiilor, deficitul de saturație și temperatura aerului.

În ceea ce privește caracteristicile nivelului apei din terenurile de pășune, în comparație cu cele dintr'un arboret de mesteacăn din apropiere, s'a stabilit ce se urmează :

1. Amplitudinea variației apei freatice e mai mică în solurile de pășune decât în cele de pădure;

2. Valorile cele mai mici pentru min. și max. sunt mai ușor observabile în solurile de pășune decât la cele din pădure. Se explică aceasta prin înghețarea mai adâncă a solului de pășune.

•Cu titlul de curiozitate cităm adânci-

mile mijlocii anuale (ale apei freatice) observate în unele arborete :

În arborete de pin, cl. I, de bonitate, 1,5—3 m.;

În arborete de pin, cl. I—II, de bonitate, 1—1,6 m.;

În arborete de plop, cl. I, de bonitate, 1—1,6 m.;

În arborete de mesteacăn, cl. I—II, de bonitate, 0,8—1,2 m.

Se mai observă în solurile de pădure o variație intensă a apei freatice, în timpul deghețării solului și topirii zăpezii (Martie—Aprilie), care (variație) întrece pe aceea condiționată de precipitațiile bogate din timpul perioadei de vegetație (Mai—Sept.).

Ca încheiere, următoarele: timpul de observație fiind prea mic pentru a permite concluzii definitive asupra chestiunii cercetate, lucrarea continuă, urmărindu-se mai ales din punct de vedere al silviculturii, înlesnindu-se astfel pentru mai târziu o cunoaștere mai precisă asupra legăturii dintre pădure și apa freatică.

Teodor Bălănică

REVISTA REVISTELOR

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 1, Ianuarie 1937.

Editorial.

Un leagăn al silviculturii. 3 pag.

Redactorul șef povestește cum a luat naștere serviciul forestier în America și cum «Atlantic Building» din F street a servit ani de-a rândul ca reședința acestui serviciu ilustrat și întărit de înaintași iluștri, ca Pinchot și Hough, cari s'au străduit să dezvolte interesul pentru păduri, să prospereze serviciul forestier, dar cari n'au neglijat să cultive și spiritul de corp, necesar pentru buna îndeplinire a serviciului.

Symposium despre solul forestier.

Urmează o serie de șapte articole despre solul forestier prezentate la Congresul anual al asociației pedologice americane, ținut în Nov. 1936 la Washington.

Lewis M. Turner.

Câteva caracteristice ale solului cari influențează distribuția tipurilor de păduri și procentul de creștere al

arborilor în Arkansas. (6½ pg.).

Se face un tablou al solurilor din statul Arkansas arătându-se totodată și arborii care cresc pe fiecare din ele.

P. R. Gast.

Deosebiri între profilele de soluri dezvoltate sub pini și sub foioase. (3½ pg.).

Roy L. Donahue.

Studiul fizice și chimice a două soluri argiloase forestiere deosebite. (4½ pg.).

Se dă în cifre și tabele (curbe de variație) rezultatele analizelor.

Franklin Heyward.

Inrăurirea focurilor repetate asupra dezvoltării profilului solurilor din pădurile de *Pinus palustris* Mill. (3 pg.).

S. O. Heiberg.

Efectul înlăturării li-tierii asupra structurii solului mineral. (3½ pg.).

Herbert A. Lunt.

Terminologia straturilor de humus forestier (2 pg.).

H. H. Chapman.

Program de minimum de educație profesională silvică pentru «junior membership». (11 pg.).

Thaddeus Parr.

Note asupra lui *Asterolecanium variolosum* Ratz. (7 pg.).

Bruce Bull.

Câteva aspecte financiare ale exploatării pe alese (3½ pg.).

J. G. Osborne și V. L. Harper.

Efectul pregătirii solului asupra instalării în primul an a lui *Pinus palustris* Mill și *Pinus caribaea* Morelet. (6 pag.).

Besse E. Day.

O metodă pentru repartizarea costului de exploatare la diferitele categorii de bușteni. (4 pg.).

Paul O. Rudolf.

Învățăminte din plantațiile făcute până acum în Lake States. (5 pg.).

Cedric H. Guise.

Statistica școlilor forestiere pe 1936: diplomați și înscriși. (6 pg.).

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2/937.

F. Grivaz.

Congrès international de sylviculture à Budapest (10—14 Sept. 1936).

Congresul internațional de silvicultură dela Budapesta. (6 pag.).

Se rezumă principiile dezvoltate în diferitele secțiuni ale Congresului.

O. Müller.

La construction de chemins forestiers dans le Jura Bernois et le chômage.

Construirea drumurilor forestiere în Jura Bernois și șomajul. (6 pag.).

Pornind dela ideea că deschiderea drumurilor într'un masiv forestier este de cea mai mare importanță pentru conservarea acestui masiv, efectele dezastroase ale corhănitului lemnului reduse la minimum, guvernul elvețian încă din 1902 a luat inițiativa deschiderii de drumuri forestiere, procedându-se sistematic. Amplasarea mare însă a luat-o de pe la 1920 când primul val al crizei a trecut asupra țării, aceasta pentru a putea da de lucru șomerilor. Din 1905—1929 s'au construit în Cantonul Berne 75 drumuri însumând 132 Km. care au costat 2.420.000 franci elvețieni. Deci 18,20 fr. elv. un metru linear de drum.

C. Albisetti.

Les reboisements et travaux de défense destinés à régulariser le régime des eaux dans le Val Colla (bassin supérieur du Cassarate).

(Inceputul articolului în numărul precedent al revistei).

Lucrările de corecțiune ale acestui torent reudabil au început încă din 1881.

La început, din cauza opunerii populației s'au făcut mai mult lucrări de artă decât de reimpădurire. N'au putut însă rezista.

A trebuit să se refacă proiectul. De data aceasta, pornid de la ideia că lucrările de artă singure nu pot atinge scopul fixat, s'a pus centrul de greutate pe lucrările forestere. În acest scop se prevăd mari lucrări de împădurire.

Se arată cum se face executarea acestor lucrări.

Af. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 10. Octobre 1936.

G. G.

Une grande journée forestière. L'inauguration du buste de M. Mougin.

O mare serbare forestieră. Inaugurarea bustului D-lui Mougin.

La 9 Septembrie 1936 s'a inaugurat la Valloires bustul inspectorului general Paul Mougin, care a restaurat Alpii Savoiei, lucrând ani de zile până a dus la cap grandioasa sa operă.

Paul Vivier.

L'intérêt pratique de la Limnologie.

Interesul practic al Limnologiei.

Limnologia este știința care se ocupă cu studiul apelor dulci, în general. Un lac poate fi considerat ca o unitate biologică. Milioanele de ființe care-l populează constituie asociații biologice animale și vegetale, strâns legate de factori geologici, fizici și chimici ai mediului. Astfel fiind e posibilă intervenția omului pentru mărirea producției de pește în apele dulci.

J. Campredon.

Un laboratoire modèle le «Forest Products research laboratory».

Un laborator model «Forest Products research laboratory».

Descrierea organizării laboratorului englez «Forest Products Research Laboratory», care se ocupă cu studiul lemnului.

R. Potel.

La mort du chêne-Boppe en forêt de Bercé.

Moartea stejarului Boppe en forêt de Bercé.

În pădurea domonială Bercé se găsea un stejar în vârstă de cca 450 ani și gros de 4,37 m botezat în 1894 cu numele de Boppe ca urmare a vizitei făcute de acest mare silvicultor școlii din Nancy. Stejarul fiind deperisat a fost tăiat și în locul lui a fost ales un succesor gros numai de 2,75 m.

No. 11. Novembre 1936.

H. Darrault.

Essai sur la répartition des résineux indigènes dans la haute montagne des «Pyénées Orientales».

Privire generală asupra repartiției rășinoaselor indigene în Pirineii Orientali.

Din cauza vâlor care au diverse direcții, curenții de aer modifică local climatul și influențează vegetația. Se face un studiu asupra repartiției rășinoaselor indigene din Pirineii Orientali și anume: Pinul à crochets, pinul silvestru și bradul.

P. Marc.

Les surprises d'un conversion.

Surprizele unei conversiuni.

Prin conversiunea pădurii domeniului Haye din crâng compus în codru se urmărește crearea unei păduri de fag și stejar ca esențe principale și cu ulm și frasin unde solul e mai reavăn și pin silvestru și austriac unde solul e mai sărac și uscat ca esențe de amestec. Prin conversiune se constată că frasinul a luat o mare dezvoltare și se explică că frasinul e în optimul său de vegetație.

A. Cuislain.

Les Pyrénées atlantiques orientales.

Pirineii atlantici orientali.

Descrierea regiunii munților Pirineii atlantici orientali.

E. Craber.

Réflexions sur la situation actuelle et l'avenir des forêts de Savoie.

Reflexii asupra situației actuale și viitorul codrilor din Savoia.

În urma diverselor tratamente aplicate, se constată că cel mai bun e codrul regulat care permite a se obține o mai bună repartiție de clase de vârstă.

No. 12. Decembrie 1936.

Roy Valmcrange.

Voyage d'études de la Société des Amis et Anciens Elèves de l'École forestière dans l'Ardenne française.

Excursia de studii a societății amicilor și foștilor elevi ai școlii naționale de ape și păduri în Ardennii francezi.

Descrierea excursiei făcute în 1936 de susnumita societate în munții Ardennii.

Ph. Guinier.

Une carte des forêts de France.

O hartă a pădurilor Franței.

Cu ocazia apariției unui atlas al Franței s'au rezervat câteva folii și pentru harta forestieră în care sunt trecute principalele tipuri de păduri.

Octave Leschevin.

La loi nouvelle sur les dècâts du gibier.

Noua lege asupra stricăciunilor făcute de vânat.

Un studiu asupra noii legi franceze asupra stricăciunilor pricinuite de vânat și comparație cu celelalte legi existente.

THARANDTER FORSTLICHES
JAHBUCH.

No. 10, 1936.

Müller, Dr. Kurt, Härtel, Dr. F.,
Krauss, Prof. Dr. G., Wobst, Dr. W.

Standörtliche Gliederung des sächsischen Elbsandsteinbezirkes.

Impărțirea stațională a regiunii de gresii din basinul Elbei, Saxonia.

Autorii au urmărit să dea în acest studiu o clarificare a stațiunilor naturale ale regiunii gresilor din basinul Elbei din Săxonia. Autorii descriu condițiile generale de situație, climă și geologie, apoi felul solului și profilul lui și dau o clasificare și descriere a diferitelor stațiuni, precum și urmările din punct de vedere al silviculturii.

Kienitz, Erwin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswalde seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse.

Schimbările speciilor lemnoase în pădurile Statului Saxon încă din secolul 16, cu privire la analiza polenului.

Se dau, în continuare, tabelele și hărțile reprezentând repartizarea speciilor. În inspectoratele forestiere Eibenstock și Grimma.

Recenzii.

Die freien Harken in Deutschland von A. Dopsch.

Deutsche Verwaltungsrecht von Dr. O. Koellreutter.

Deutsche Verwaltung von Dr. A. Köttgen.

Deutsche Gemeindeordnung von Dr. Karl Fees, Dr. E. Jäkle, Dr. E. Brunner.

Die Vorratswirtschaft von Dr. Heske și Dr. Rubner.

No. 11:

Hase, Walter.

Der Kleinwaldbesitz in der Kreishauptmannschaft Zwicken und die Möglichkeit seines genossenschaftlichen Zusammenschlusses.

Proprietatea mică forestieră în districtul Zwicken și posibilitatea unirii ei în cooperative.

Autorul a studiat chestiunea proprietății mici forestiere cu scopul de a găsi o soluțiune pentru o mai bună rentabilitate a acestei mici proprietăți. Autorul crede că aceasta este posibil prin asocierea proprietarilor în cooperative, mai ales astăzi, în epoca naționalismului. În numărul acesta al revistei se dau numai condițiile proprietății forestiere, în districtul Zwicken, în general, precum și al proprietății mici forestiere, în special.

Kienitz, Erwin.

Wandlungen des Holzartenbildes im sächsischen Staatswalde seit dem 16. Jahrhundert, mit Ausblicken auf die Pollenanalyse.

Schimbările speciilor lemnoase în pădurile Statului saxon încă din secolul 16, cu privire la analiza polenului.

Se dau rezultatele studiului, care acum se sfârșește, întreprins în inspectoratul forestier Grimma.

Bavendamm, Prof. Dr. W.

Die Grauschimmelfäule der Nadelhölzer.

Mucegaiul cenușiu al rășinoaselor.

Autorul dă informațiuni asupra atacului ciupericii *Sclerotinia Fuckeliana* numită și *Botrytis cinerea* după forma conidială: pe lujeri de molid, brad și du-glas.

Tharandler Forstliche Woche.

Săptămâna forestieră din Tharandt.

Se dă informațiuni asupra adunării care a avut loc la Tharand între 11—15 Mai 1936 și la care au luat parte în special silvicultorii saxoni. Discușiunile au urmat în jurul temei: Schimbarea spre o economie forestieră naturală.

Recenzii.

Grillenburg von Dr. Bachmann,
Die Nachzucht von Pappel und Baumweide in den badischen Auewäldungen.

No. 12.

Peschel, Walter.

Neuere Verfahren der Bestandsmassen-ermittelung nach Probestämmen, ihre mathematisch-statistische Begründung und ihre Erprobung einem praktischen Bestandsbeispiel.

Procedee noi pentru cubajul arboretelor cu arbori de probă, bazele lor matematice și statistice și verificarea lor printr'un exemplu practic din arboret.

Autorul vrea să arate cum se face cubajul cu arbori probă după noile procedee și care sunt particularitățile și avantajele fiecărei metode. În articolul acesta se arată procedeul lui Schwappach-Fricke, procedeele ce utilizează curba maselor și anume a lui Kopezky și Speidel, apoi procedeele lui Kopezky-Gehhardt. Verificarea s'a făcut cu un arbo-

ret de molid de 80—83 ani de bonitatea III-a.

Hase, Walter.

Der Kleinwaldbesitz in der Kreishauptmannschaft Zwickan und die Möglichkeit seines genossenschaftlichen Zusammenschlusses.

Proprietatea mică forestieră în districtul Zwickan și posibilitatea unirii ei în cooperative.

În continuare autorul arată condițiile forestiere și staționale, priviri asupra țăranelor din acea regiune și producțiunea pădurilor mici. Apoi se arată posibilitățile de unire a proprietăților mici forestiere în cooperative.

Recenzii.

So lebt die Waldgemeinschaŕft von Hugo Keller.

Die klimatisch bedingte Abnahme des Ertrages von Wald und Weide im Gebirge von Dr. Domes.

Holz im Maschinenbau von Prof. F. Kollmann.

Leitfaden der deutschen Finanzpolitik von Fritz Terhalle.

Die Blattminen Mittel und Nord-europas von Prof. M. Hering.

Jagdliches Bauchtum von W. Frevert.

Fährten und Spuren von E. Teuwsen.

Die Jägerprüfung in Frage und Antwort von R. Blase.

So blasen die Jäger von H. Jacob.

Wild und Hund-Wälder.

Illustriertes Fischerei-Lexikon.

Die Niederwald des linksrheinischen Schiefergebirges von Dr. J. Schmithüsen.

Wirtschaftsbewegung und Forstbetrieb von Dr. A. Ebner.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-
WIRTSCHAFT.

Band IV. Heft 2 (November 1936).

J. Windirsch, Dr., Ing.

*Die natürlichen Bedingungen der Holz-
verwertung in Finnland.*

Condițiunile naturale de punere în valoare a lemnului în Finlanda.

Ni se vorbește despre exploatarea lemnului și condițiunile de muncă, scosul lemnului și localizarea industriei de cherestea, condițiunile de producțiune și de transport îndepărtat, măsurile de ordin politic forestier și cantitățile produse.

A. Cotta, Prof., Dr.

*Neues Verfahren der italienischen
Strassenbauverwaltung zur Bewässerung
von Strassenandbäumen.*

Procedeu nou al administrației drumurilor italiene pentru udatul arborilor de pe marginea drumurilor.

Constă dintr'o amforă ascuțită, așezată cu vârful sub rădăcinile arborelui nou plantat. Apa depozitată în ea este cedată cu încetul printr'un orificiu mic al vârfului. Se realizează astfel o foarte economicoasă utilizare a apei.

*Holzforschungsbericht des Instituts für
ausländische und koloniale Forstwirtschaft
an der Forstlichen Hochschule
Tilsand.*

Se expun rezultatele unor încercări pentru determinarea calităților fizicale, mecanice și tehnologice ale unor lemne din fostele colonii germane (Kamerun).

*Internationaler Forst- und Holz-
wirtschaftsbericht.*

Referat asupra economiei forestiere și a lemnului internațional.

Ni se dă o întreagă serie de date precizate din diferite țări și ținuturi ale lumii.

Ilic C. Dem.

Societatea «Progresul Silvic»

PROCES-VERBAL No. 1.

Sedința din 25 Ianuarie 1937.

Membri prezenți D-nii: *C. M. Bunescu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. I. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Gh. V. Lufescu, G. Minescu, A. Nedelcovici, Ch. Pășăsescu, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburian, V. N. Stinghe, Eugen Vâlceanu.*

Sedința se deschide la orele 21,15' sub președinția D-lui Prof. Dr. *M. D. Drăcea*, președinte, având următoarea

Ordine de zi :

1. Constituirea biroului pe anul 1937.
2. Desemnarea comisiei *Govora și Carmen Sylva*.
3. Desemnarea delegației C. A. P. I. R.
4. Acțiunea de propagandă forestieră.
5. Diverse — Administrative.
6. Comunicări.

Se citește procesul verbal din 14 Decembrie 1936 și se aprobă.

Se citește procesul verbal din 22 Decembrie 1936.

D-l Andrei Ionescu ia cuvântul asupra celor discutate în Adunarea generală C. A. P. I. R. cu privire la chestiunea statutului funcționarilor publici.

Principal se rămăsese la formula: corpurile tehnice să fie exceptate de la statut.

În proiect se tinde la suprimarea leșilor speciale și la suprimarea autonomiei funcționarilor, în special cei tehnici.

A întocmit un referat propunând :

- exceptarea de la statut
- sau aderarea

la proiectul Federației, care are și părți bune (conține o parte generală și o parte specială, care privește numai pe funcționarii administrativi), însă, ameliorat în partea generală.

Să se introducă dispozițiuni generale cu privire la dreptul de intervenție și armonizarea salariilor.

Urmează să se ratifice aderarea delegațiilor de a lupta în frontul unic funcționăresc, deci un statut care are 2 părți (generală și specială — cea generală să ne privească, cealaltă, nu).

D-l M. Drăcea: Subliniez succesul avut de D-l Andrei Ionescu în expunerea sa de la C. A. P. I. R.

Noi am ezitat să adoptăm punctul de vedere al Frontului care prezintă și o scară de salarizare.

Propune să amânăm chestiunea pentru o ședință viitoare.

Ordinea de zi.

D-l M. D. Drăcea: Elogiază și mulțumește pentru activitatea D-lor: D. Drămbă și C. Marinescu. Evidențiază conferințele ținute de D-l D. Drămbă și eforturile, precum și rezultatele obținute de D-l C. Marinescu pentru încadrare. *Consiliul* le aduce mulțumiri. Salută pe D-nii: Marin Rădulescu, Dr. D. A. Sburlan și Dr. Ilie C. Demetrescu, noii consilieri trimiși de Adunarea generală.

Subliniază meritele colegilor din birou și mulțumește :

D-lui Eugen Vâlceanu, subliniind munca sa, ca Secretar General, depusă pentru lucrările semicentenarului; .

D-lui V. N. Priboianu, casier, pentru activitatea desfășurată în ce privește recuperarea ceteriilor vechi, achitarea datoriilor Societății, precum și pentru ordinea în gospodăria Societății.

Mulțumește D-lor Vice-Președinți: V. N. Stinghe, pentru munca desfășurată la Revista Pădurilor, Cercul de Studii, bibliotecă, etc. și C. Alimănișteanu, care ne-a dat un sprijin deosebit în reducerea impozitelor Societății și ameliorarea diferitelor legi ce ne priveau.

Mulțumește, deasemenea, secretarilor: D-nii: C. C. Emanoil și Traian I. Heroiu, care ne-au dat un prețios concurs.

Consiliul le aduce tuturor mulțumiri.

Î. Se procedează la constituirea biroului pe anul 1937, prin vot secret. Rezultatul votului a fost :

Vice Președinți : V. N. Stinghe ;

C. Alimănișteanu

sunt declarați aleși cu unanimitate.

D-l V. N. Priboianu arată cu nu mai poate primi cassieria fiind prea ocupat.

D-l Eugen Vâlceanu mulțumește *Consiliului* pentru încrederea dată și arată că pe viitor nu mai poate lua nici o funcțiune în birou, neputând participa regulat la ședințe.

Sunt aleși, prin vot secret Domnii :

Secretar General : Traian I. Heroiu.

Secretari : Ilie C. Demetrescu,

D. A. Sburlan,

Cassier : C. C. Emanoil,

D-l Președinte M. Drăcea îi felicită.

D-l M. P. Florescu aduce elogi D-lui V. N. Stînghe, pentru modul cum conduce revista — cartea de vizită a Societății — felicitându-l pentru trecut și urându-i spor la muncă.

D-l V. N. Stînghe mulțumește; roagă să se dea însărcinare d-lui I. Demetrescu de a se ocupa de bibliotecă.

D-l I. C. Demetrescu: Directivele bibliotecii se datoresc D-lui V. N. Stînghe. Dorește ca D-l Prof. V. N. Stînghe să rămână cu conducerea bibliotecii.

D-l D. Grozescu: Dorim noului comitet să înscrie în primul an al celui de al doilea semicentenar jaloanele Societății noastre.

II. Desemnarea comisiunilor Govora și Carmen Sylva.

Se aleg următoarele comisii:

La Techirghiol: Gh. V. Luțescu, G. Minescu și N. N. Caragea.

La Govora: C. P. Georgescu, M. P. Florescu și D. Grozescu.

III. Desemnarea delegației C. A. P. I. R. pe 1937.

La C. A. P. I. R. se delegă D-nii :

M. Drăcea,	iar ca supleant D-l C. M. Bunescu.
Gh. Năstăsescu,	" " " " G. Minescu.
D. Grozescu,	" " " " D. A. Sburlan.
M. P. Florescu,	" " " " V. N. Priboianu.
Horia Lazăr,	" " " " N. N. Caragea.

D-l M. Drăcea: În legea Uniunii Camerelor de Agricultură sunt Membri de drept: Directorul Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră și Președintele Societății «Progresul Silvic».

Fiind aceiași persoană (și la I. C. E. F.) e nevoie a se lămuri dacă poate președintele Societății «Progresul Silvic» să fie substituit printr'un delegat.

Consiliul ratifică delegația dată de președinte D-lui Gh. Năstăsescu pentru ședința de la 14 Ianuarie 1937 și îl delegă și la ședințele viitoare.

Consiliul aprobă cumpărarea a 10 bilete a câte 200 lei pentru balul A. G. I. R. de la 1 Februarie 1937.

Comunicări.

D-l Prof. V. N. Stînghe: În Februarie începem conferințele la Cercul de Studii, ciclu dirijat de conferințe despre stadiul actual al diverselor probleme.

Prima conferință se va ține de D-l V. N. Stînghe: «Despre amenajament».

— La telegramele trimise de Societate de Anul Nou s'au primit și se citesc următoarele răspunsuri de la :

- a) M. S. Regele.
- b) D-l M. Cancicov, Ministrul Finanțelor.
- c) D-l M. Manoilescu, președintele A. G. I. R.
- d) D-l S. Mehedinți.
- e) D-l Prof. N. Iorga.
- f) D-l Ion Mihalache.

— *D-l D. Grozescu*: Evidențiază tendința manifestată de inginerii agronomi, cari au colaborat la alcătuirea Decretului Lege pentru organizarea Ministerului, Agriculturii și Domeniilor de a se încadra la biourile tehnice silvice persoane cu calificare streină de ramura silvică.

D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor n'a acceptat acest punct de vedere.

Privitor la întocmirea bugetului, arată că s'a dispus în ultimul moment să nu se acorde nici un spor pentru avansări, etc.

Dă lămuriri asupra cotei repartizaă din cele 5 milioane anul trecut, arătând că corpul nostru silvic nu i s'a lăsa nici un fond pentru acoperirea necesităților respective.

Sporul a fost de 8.600.000 lei. La alcătuirea bugetului era un disponibil care nu s'a putut manevra în cuprinsul ministerului de Domenii și acest spor a fost luat de Ministerul de Finanțe.

Ar trebui făcut un demers comun: pentru a se restitui sporul respectiv pentru ca apoi să se facă o repartiziie nouă.

— Trebuie demers colectiv (cu agronomii);

— Dacă, să se ceară sporul pe ultimele 3 luni pentru echivalarea lefurilor inginerilor silvici (eventual agronomii) cu cele ale Corpului Tehnic.

Sedința se ridică la orele 24.30'.

Președinte, (ss) *M. DRACEA*.

Secretar General, (ss) *Traian Heroiu*.

PROCES-VERBAL No. 2.

Sedința din 8 Februarie 1937.

Memברי prezenți Domnii: *C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, T. I. Heroiu, Andrei Ionescu, Ath. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboiaru, M. Rădulescu, D. A. Sburlan și V. N. Stinghe.*

Sedința se deschide la orele 21½, sub președinția *D-lui M. D. Drăcea*, președinte, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Statutul funcționarilor publici.
2. Contractul de încheiere cu C. A. P. S.
3. Modificarea statutelor Societății.
4. Congresul Agricol.
5. Adunarea Generală a Societății noastre pe anul 1937.
6. Cererea Revistei «*Visa Forestieră*».
7. Cereri de înscriere.
8. Cereri de ajutoare.
9. Diverse — Administrative.
10. Comunicări.

Se citește procesul verbal al ședinții precedente și se aprobă, după observațiunile făcute la sumar, privitoare la Comisia pentru administrarea vilei «Sylva» din Govora. Cu acest prilej Consiliul delegă pe D-l C. M. Bunescu să se ocupe cu valorificarea bunurilor Societății, achiziționate în ultimul timp și să studieze achiziționarea de noi imobile.

Tot la sumar, privitor la legea pentru organizarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor și la raporturile dintre Corpul Silvic și cel Agronomic, D-l Andrei Ionescu comunică convorbirea avută cu Președintele Societății Agronomilor, D-l T. Măndru. Anume, în întrevederea avută și solicitată de D-l T. Măndru, președintele Societății Agronomilor a declarat că Societatea Inginerilor Agronomi nu-și ia răspunderea asupra cauzelor cari au dus la fricțiunile dintre Corpul Agronomic și Corpul Silvic și că Societatea Inginerilor Agronomi n'are nici o cunoștință despre acele părți din legiunile recente, votate sau numai în proiect, cari au nemulțumit Societatea «Progresul Silvic»; că, pentru a se înlătura fricțiunile și rămâne în armonică colaborare, e cazul ca cele două Societăți, prin reprezentanții lor să pună la punct toate chestiunile ce au dus și vor mai duce la fricțiuni.

După discuțiuni la cari iau parte D-nii: M. Drăcea, Gh. Năstăsescu, D. Grozescu, V. N. Stinghe, Consiliul delegă pe D-nii: D. Grozescu și Andrei Ionescu să ia contact cu D-l T. Măndru și să refere Consiliului într-o ședință viitoare.

D-l Președinte M. Drăcea anunță Consiliul că Societatea este invitată la Congresul Agricol ce se va ține la 28 Februarie, 1 și 2 Martie a. c. După discuțiunile la cari au luat parte D-nii: M. Drăcea, Gh. Năstăsescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Ilie Demetrescu, A. Nedelcovici, se hotărăște să se prezinte referate asupra problemelor: Consolidarea proprietății forestiere; pășunatul în păduri și asupra izăzurilor comunale.

Pentru prima chestiune va referi D-l Ilie C. Demetrescu, pentru a 2-a, D-l M. Drăcea, iar pentru a 3-a urmează să se numească un referent de către D-l Președinte sau să refere D-l Andrei Ionescu.

D-l D. Grozescu aduce la cunoștință Consiliului că s'a depus un proiect pentru modificarea art. 13 și 27 din Legea pentru organizarea Corpului Silvic și propune ca să se intervină, în acelaș timp, pentru a se introduce armonizarea gradelor noastre cu ale Corpului Technic.

Iau cuvântul, în această chestiune, D-nii: Andrei Ionescu, V. N. Stinghe, C. P. Georgescu, C. M. Bunescu.

Chestiunea se va pune la ordinea de zi într-o ședință viitoare a Consiliului.

D-l N. N. Caragea citește din articolele scrise de către Arhimandritul Iuliu Scriban în ziarul «Epoca» privitoare la înzestrarea mănăstirilor cu păduri. D-l Președinte aduce mulțumiri D-lui N. N. Caragea în numele Consiliului, mulțumiri și elogi, pentru urmărirea și coordonarea articolelor referitoare la această chestiune.

D-l M. P. Florescu arată că în această chestiune D-sa a scris în «Țara Noastră».

Consiliul hotărăște :

- a) Să se prezinte Domnului Prim Ministru și Domnului Ministru al Cultelor, memoriul redactat de Societate în această chestiune.
- b) Să se tipărească memoriul în broșură, care se va distribui parlamentarilor și oamenilor politici cu răspundere.
- c) Răspunsul Societății la articolele Arhimandritului Iuliu Scriban din «Epoca» este memoriul care se va trimite presei.

Sedința se ridică la orele 24,30'.

Președinte, (ss) M. DRACEA.

Secretar General, (ss) Traian Heroiu.

I N F O R M A Ț I U N I

În numerile viitoare ale Revistei Pădurilor, se va debata la rubrica „Problemele zilei” următoarele subiecte:

1) Semințele forestiere 2) Comisiunile de amenajament și de ridicări în plan, 3) Mijloacele de transport în exploatarea forestieră 4) Investițiunile în exploatarea forestieră, 5) Delictele silvice, 6) Raportul susținut, 7) Rentabilitatea exploatarea forestieră.

În numărul de pe Mai, se va discuta deci, despre semințele forestiere. Colegii noștri, cari au avut a se îngriji de originea și recoltarea semințelor, de păstrarea (censervarea) și utilizarea lor, de comercializarea (eventual) a cantităților mai mari strănse sau de cumpărarea din străinătate a semințelor speciilor exotice, vor avea prilejul să ne expună concluziile activității d-leor în acest domeniu, punând astfel la îndemâna tuturor, pentru binele comun, învățămintele necesare profesiunii.

Trimeteți-ne articole scurte (6—7000 litere = 3—4 pagini) scrise cetei, de preferință dactilografiate, pe o singură față a hârtiei.

AVIS

Administrația Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina are vacante 10 posturi de ingineri silvici din care:

1 subinspector silvic

4 ingineri șefi silvici

5 ingineri silvici.

Angajările, în condițiuni ca la Stat, se fac cu începere de la 1 Aprilie 1937.

Doritorii se vor adresa Administrației Fondului la Cernăuți, str. Iancu Flondor.

ERRATA

Cetitorii sunt rugați a îndrepta următoarele erori de tipar strecurate în Nr. 2, al Revistei:

La pag. 175, rândul 11 de jos în sus, se va cetei: *les forêts on un aspect...*

La pag. 176, rândul 6 de sus în jos, se va cetei: *Pyrus... și... Sousétage.*

La pag. 176, rândul 10, de jos în sus, se va cetei: *l'espèce Amigdalus nana L.*

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Dirrecția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic.

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920.

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii „Vatra Moldovița”, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Vatra Moldovița, în suprafață totală de 879 ha, 600 mp. Regim și tratament crâng cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.
No. 13706/937.

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Băsești-Balcuni”, jud. Bacău, proprietatea Ecaterina Cerchez, în suprafață totală de 148 ha, 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii „Rucă”, jud. Olt, proprietatea Primăriei Slatina, în suprafață totală de 80 ha, 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

c) Amenajamentul pădurii „Incești”, jud. Bihor, proprietatea comunei Incești, în suprafață de 66 ha, 1400 mp. Regim și tratament crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii „Lunca Streaंगा”, jud. Dorohol, proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon Iași, în suprafață de 58 ha, 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Piscul Tonghioiu Iuț”, jud. Museel, proprietatea Suzana R. Negulici, în suprafață de 45 ha, 9470 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 16194/937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii „Sceas”, jud. Arad, proprietatea Soc. An. Română Patria, în suprafață de 6575 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Dumbrava”, jud. Bacău, proprietatea Moșt. Ernest Brăescu și Cpl. N. Crupenschi, în suprafață de 171 ha, 1400 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 25 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare pădurii „Voroveni”, jud. Mureș, proprietatea Nic. Popescu, în suprafață de 87 ha, 5500 mp. Regim și tratament simplu. Revoluția normală 16 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Izgon”, județul Covurlui, proprietatea General Al. Bădulescu, în suprafață totală de 43 ha, 6500 mp. Regimul: 2 serii de crâng. Revoluția normală 20 și 6 ani.

No. 16195/937.

a) Revizuirea regulamentulului pentru exploatare al pădurii „Siliștea Lipoveni”, jud. Neamț, proprietatea C. Gh. Nano, în suprafață de 561 ha, 8200 mp.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Bătrâna”, jud. Mureș, proprietatea Ion Kemeni, în suprafață totală de 279 ha, 6700 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Voroveni”, jud. Mureș, proprietatea Dumitru Popescu, în suprafață de 97 ha, 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 16 ani.

d) Regulamentul pentru exexploatare al pădurii „Zăvoaiele Cioflanu”, jud. Olt, proprietatea Gogu Vișoreanu, în suprafață totală de 47 ha, 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

No. 16196/937.

a) Amenajamentul pădurii Filașăuzi-Deal, județul Botoșani, proprietatea Statului, în suprafață totală de 2547 ha, 3600 mp. Regimul cu tăieri succesive. Revoluția normală 26 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dălașeu, județul Baia, proprietatea Statului, în suprafață de 1234 ha, 6000 mp. Regimul cu tăieri succesive. Revoluția normală 129 ani.

c) Amenajamentul pădurii Proboța, județul Baia, proprietatea Statului, în suprafață de 1255 ha, 2500 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ciocvura Bătrâna, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 821 ha, 2600 mp. Regimul crâng compus. Revoluția normală 30 ani și 90 ani pentru elementul rezervă.

e) Amenajamentul pădurii Tenășău, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață totală de 583 ha, 3600 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 81 ani.

f) Amenajamentul pădurii Orgoesti-Bogdănița, județul Vaslui, proprietatea Statului, în suprafață totală de 517 ha, 2400 mp. Regimul crâng cu 150 rezerve în ha. Revoluția normală 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii Bălișeu, județul Dorohoi, proprietatea Statului, în suprafață de 308 ha, 5800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

h) Amenajamentul pădurii Ieșoni, județul Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 189 ha, 4200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Bârsanu, județul Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 139 ha, 8600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

j) Amenajamentul pădurii Dumitresți, județul Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 88 ha, 9600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 4266/937.

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Plopăra Leșos, județul Tutova, proprietatea Sevastia Voinescu, în suprafață de 131 ha, 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Gabriilești-Lor, județul Mureș, proprietatea Theodor Sbârcea, în suprafață de 66 ha, 2900 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 60 ani.

No. 34693/937.

a) Amenajamentul pădurii Pădurea Lungă, județul Nisăud, proprietatea comunei Boziaș, în suprafață de 122 ha, 5700 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chiricanu, județul Vlașca, proprietatea Elena Căp. Lupu etc., în suprafață de 119 ha, 7400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

No. 34696/937.

a) Amenajamentul pădurii Iancou, județul Trei Scame, proprietatea Ionașcu Ștefan, în suprafață de 242 ha, 4600 mp. Regimul: O serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 60 ani și altă serie de crâng simplu cu revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ozd, județul Târnava Mică, proprietatea comunei Ozd, în suprafață de 43 ha, 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Rarău, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Jurtelecul Hododului, în suprafață de 40 ha, 3400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoitul Gorganii, județul Mureș, proprietatea Așezămintelor Brâncovenesti București, în suprafață de 10 ha, 946 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani.

No. 36581/937.

a) Amenajamentul pădurii Poieni, județul Severin, proprietatea Ministerului de Industrie și Comerț, în suprafață totală de 4945 ha. Regim și tratament 2 serii de codru cu tăieri rase, evoluția normală 80 ani, în ambele serii.

No. 36582/937.

a) Amenajamentul pădurii Leliceii, etc., județul Ciuta, proprietatea composesoratului Leliceii, în suprafață de 249 ha, 7600 mp. Regimul codru cu tăiere rasă. Revoluția normală 100 ani.

No. 36583/937.

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii A I i n i ș și J e u r i ș t e, județul Mureș, proprietatea crezilor văd. Vigilio Giacomazzi, în suprafață de 120 ha, 3500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B i u ș a, județul Sălaj, proprietatea Gh. Kaisler, în suprafață de 76 ha, 6300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii C i o n a ș - P ä d ä r i e c a, județul Someș, proprietatea Schilling Ioan și soții, în suprafață de 55 ha, 6000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L u n c a și P a d i n a, județul Vlașca, proprietatea Georgeta Elenteriadă și Mihaela Georggăescu, în suprafață de 19 ha, 7214 mp. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 36584/937.

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii G h i r e a - N e f l i u, județul Ilfov, proprietatea D. D. Bragadiru, în suprafață de 102 ha, 5000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani la Seria I și 3 ani la seria II.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii G o l a n i - R ä c o a s a, județul Roman, proprietatea I. și C. Smeș, în suprafață totală de 60 ha, 6514 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D r ä g u t o a i a, județul Mehedinți, proprietatea Adina Sirbey, în suprafață de 26 ha, 5100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 36583/937.

a) Amenajamentul pădurii P e t r o ș a n i, județul Prahova, proprietatea Alexandrina Lt. Col. Botic, în suprafață de 285 ha, 5300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii D o r g o ș, județul Timiș-Torontal, proprietatea Composesorat Urbarial Dorgoș, în suprafață de 57 ha, 5500 mp. Regimul crâng compus. Revoluția normală 20 ani și 60 ani pentru elementul rezervă.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T i g l ä - P l e a ș ä, județul Alba, proprietatea Paraschiva Racosi, în suprafață de 16 ha, 9200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, la seria I și 8 ani la seria II.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Z v i n i ș e c, județul Cermeții, proprietatea Statului, în suprafață de 13 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 40784/937.

a) Amenajamentul pădurii P a n a g h i a și C o b i a - F l o r i e n a, județul Dolj, proprietatea Domeniului Coroanci, în suprafață de 1647 ha, 8700 mp. Regimul Serii I și III Crâng compus cu 150 arb. la ha. Revoluția normală 36 ani, pentru elem. Crâng și 106-144 ani pentru elem. rezervă și seria II-a Crâng simplu cu revoluția normală 36 ani.

b) Amenajamentul pădurilor G o r o n i ș t e și C h i ș l a k, județul Bihor, proprietatea comunei Batar, în suprafață de 242 ha, 7600 mp. Regimul Crâng compus. Revoluția normală 40 ani pentru elem. crâng și 80 ani pentru elementul rezervă.

c) Amenajamentul pădurii S e c ä r e n i, județul Mureș, proprietatea Iudit.

Zita, Andrei și Szvana Solbî-Ilieș, în suprafață de 42 ha, 3556 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Limba Lată**, județul Felcorman, proprietatea Silvia Bănărescu, în suprafață de 26 ha, 6100 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Bastina**, județul Roman, proprietatea Cpt. Gh. M. Ciută, în suprafață totală de 11 ha, 7903 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 49325/937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Vatra Schitului Brebu etc.**, județul Iași, proprietatea Ft. Spitalelor Civile, în suprafață de 886 ha, 2000 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 50 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Marin**, județul Suceava, proprietatea Moșt. Gustav Marin, în suprafață de 422 ha, 5200 mp. Regimul Seria I codru cu tăieri succesive, revoluția normală 80 ani Seria II-a crâng cu Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Borbeliștea**, județul Cluj, proprietatea Com. Sănerai, în suprafață de 38 ha, 7200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Dealul Varghis**, județul Odorhei, proprietatea Matho Francisc, în suprafață de 27 ha, 2400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Sub Coasta**, județul Târnava Mare, proprietatea Biserica Cretedexă din Pogata Chioara, în suprafață de 26 ha, 9160 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 54157/937.

a) Amenajamentul pădurii **Vărăști-Dascalu**, județul Ilfov, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafață de 238 ha, 4500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Miceasca-Cornățeasca**, județul Mușcel, proprietatea Toma Gh. Popescu, în suprafață totală de 247 ha, 3200 mp. Regim crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Păduroaica**, județul Ilfov, proprietatea Ing. Cristu Nițulescu, în suprafață de 52 ha, 3800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Sfârnaș**, județul Bihor, proprietatea com. posesoratului Sfârnaș, în suprafață de 20 ha, 8300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Latura Pârâului**, județul Odorhei, proprietatea Francisc Hekei Balog și soția, în suprafață de 18 ha, 1500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Fencea**, județul Odorhei, proprietatea Dr. Demeter Atila, în suprafață de 16 ha, 3300 mp. Revoluția crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 54306/937.

a) Amenajamentul pădurii **Poiana Coșnei**, județul Câmpulung, proprietatea indiviză a Comunei Coșna, în suprafață totală de 1608 ha, 8185 mp. Regimul codrul cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani.

b) Revizuirea pentru exploatarea pădurii **Surdac-Solca**, etc., județul Sălaj, proprietatea Ioan Iozsika, în suprafață de 919 ha. Regimul codru cu tăieri rase și 100 seminceri la ha.

c) Amenajamentul pădurii **Solca**, etc., județul Suceava, proprietatea Coru Solca, în suprafață totală de 93 ha, 6200 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Dosul Abieșului**, județul Hunedoara, proprietatea Preot Gheorghe Turceanu, în suprafață de 85 ha, 8700 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Pădurea Mare**, etc., județul Mureș, proprietatea Composesorului Gălățeni, în suprafață de 53 ha, 6900 mp. Regimul 2 serii de crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, în seria I-a.

No. 58677/937.

a) Amenajamentul pădurilor **Plăniceanu**, județul Gorj, proprietatea Ministerului pentru Educație Națională Casa Școlilor, în suprafață de 339 ha, 3300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Toate Pădurile**, județul Târnava Mică, proprietatea Bela Ede născ. Jaray Adela, în suprafață de 57 ha, 5400 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Lunca Budeștii de Jos**, județul Ilfov, proprietatea D-nei Ana General Florescu, în suprafață de 12 ha, 1700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 3 ani, pentru anin și salcie și 9 ani salcâm.

No. 58678/937.

a) Amenajamentul pădurii **Vatra Schitului Cornet**, etc., județele Argeș și Vâlcea, proprietatea Eforiei Spit. Civile, în suprafață de 2014 ha, 4700 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Băltăți**, județul Vaslui, proprietatea Elena Pastia, în suprafață de 102 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Hrâna cea**, județul Putna, proprietatea Aurelia Mărgăritescu, în suprafață de 21 ha, 7900 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Zăvoiașul Aluniei**, județul Prahova, proprietatea Sofia și V. Tomescu, în suprafață de 19 ha, 8800 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Coasta Caldă**, județul Trei Scăune, proprietatea Szakacs Emma, în suprafață de 12 ha, 6000 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive și revoluția normală 90 ani în seria I și Crâng cu Revoluția normală 30 ani, în seria II-a.

No. 58679/937.

a) Amenajamentul pădurii **Capul Codrului**, județul C. Lung, proprietatea Obștei Capul Codrului, în suprafață de 246 ha, 6200 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive executându-se numai operațiuni culturale. Revoluția normală 90 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Bereu**, județul Târnava Mică, proprietatea Ion Cotofan și alți 355, în suprafață de 92 ha, 4800 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Gropi**, județul Târnava Mică, proprietatea

Ariton Suciu și alți 20, în suprafață de 34 ha. 4900 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Sabarlană*, județul Dâmbovița, proprietatea Const. Predescu, în suprafață de 16 ha. 3960 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

No. 58680/937.

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Oucaga*, județul Botoșani, proprietatea Pincas Zeeler, în suprafață de 328 ha. 0495 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Negreni*, județul Someș, proprietatea Dr. Arpad Kubbacher, în suprafață de 198 ha. 0200 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 35 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Boldu-Crețuleasa*, județul Ilfov, proprietatea N. Luca, în suprafață de 95 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Craieia*, județul Târnava Mică, proprietatea Gh. Ciudrea și alți 150, în suprafață de 48 ha. 4500 mp. Regim. Crâng. Revoluția normală 20 ani.

To. 60970/937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat flecărula sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșolu.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1936:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי:

Bunescu M. C.

Buloi Al.

Caragea N. N.

Demetrescu C. Ilie

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Lujescu Gh.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Rădulescu Marin

Sburlan A. D.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palladi E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lei
„ „ „ particulari	300 „
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

